

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2), 153 (1), 30 PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje - oružja; lakša telesna povreda - žalba za promenu kazne - otežavajuće/olakšavajuće okolnosti pri određivanju kazne - činjenično stanje]

Okružni tužilac Prizrena se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga. Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, i dosudio oštru kaznu optuženom.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu i korišćenje oružja za lake telesne povrede, proglašen je krivim, i optužen je na 2 godine i 6 meseci zatvora, kao i na dodatne finansijske kazne i mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud u izricanju kazne na odgovarajući način procenio činjeničnu situaciju, kao i pravnu situaciju ali je pogrešno razmotrio otežavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana i dopunio i izmenio odluku na koju je podneta žalba u delu izricanja presude.

Ap.br.1/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajlji, predsednik, Mihtar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Abaz Koljukaja iz Vrmnice opština Prizren, za krivično delo držanja u vlasništvu pod kontrolom, posedovanje ili nelegalno korišćenje oružja, iz člana 328 al.2 PZKPK i teške telesne povrede iz člana 153 al.1 tačka 3 istog zakona, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Prizren i žalbom branioca optuženog, advokata Durak Jašarija, koje su podnete protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P.br.156/2004 od 01.11 2004.god., na sednici Veća održanoj 26.04 2005.god., u smislu člana 410 PZKPK, donosi ovu:

P R E S U D A

Delimičnim usvajanjem žalbe branioca optuženog Abaza Koljukaja, menja se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.156/2004 od 01.11 2004.g., samo u vezi sa odlukom o kazni tako da ovaj sud optuženog za krivično delo nanošenja teških telesnih povreda iz člana 154 al.1 tačka 3 PKZK, za koje je proglašen krivim, određuje kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i

6(šest) meseci i uzimajući kao potvrđenu, izrečenu kaznu, za krivično delo iz člana 328 al.2 PKZK, na 8(osam) meseci zatvora osuđuje ga na ukupnu kaznu zatvora u trajanju od 2(dve) godine u koju će se uračunati i vreme provedeno u pritvoru od 14.07 2004.godine.

Žalba Okružnog javnog tužioca odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prizrenu je, presudom P.br.156/2004 od 01.11 2003.godine, optuženog Abaza Koljukaja proglasio krivim za krivično delo držanja u vlasništvu pod kontrolom, posedovanje i neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 al.2 PKZK i nanošenje teških telesnih povreda iz člana 154 al.1 tačka 3 PKZK, pošto je odredio kaznu za svako delo (8 meseci i 24 meseca) osudio ga je na ukupnu kaznu zatvora u trajanju od 2(dve) godine i 6(šest) meseci u koju se računa i vreme provedeno u pritvoru od 14.07 2004.godine i nadalje. Sud je izrekao i sigurnosnu kaznu oduzimanje revolvera tipa TT kal.7,62mm seriski broj K-133187 kojim je izvršeno krivično delo a istovremeno je optuženog obavezao da plati troškove krivičnog postupka po računu Suda kao i sudski paušal u iznosu od 200€.

Oštećeni Šukri Puljaj je, za realizaciju pravnoimovinskog zahteva, upućen na građansku parnicu.

Protiv ove presude u roku su uložili žalbe:

- Javni tužilac okruga Prizren, zbog odluke o kazni, sa predlogom da je Vrhovni sud promeni i da optuženom izrekne oštriju kaznu zatvora i
- Branilac optuženog, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, predlažući da je Vrhovni sud promeni, tako da se optuženom izrekne blaža kazna.

Vrhovni sud je održao sednicu Veća, u skladu sa članom 410 PKZK, na kojoj je branilac optuženog objasnio neke pretenzije iz žalbe i ostao pri predlozima navedenim u njoj, dok je Javni tužilac Kosova dopisom PPA.br.1/2005 od 27.01 2005.godine, predložio da se prihvati kao osnovana žalba Okružnog javnog tužioca a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana. O sednici je obavesthen i optuženi, koji se nalazi u pritvoru.

Vrhovni sud je rzmotrio spise ovog krivičnog slučaja, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i posle vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalba branioca optuženog je delimično osnovana dok je žalba Okružnog javnog tužioca neosnovana.

U vezi sa činjeničnim stanjem u ovom krivičnom slučaju, nije sporno da je oštećenom Šukri Puljaju, zaposlenom u Šumskom gazdinstvu u Prizrenu, data saglasnost za privremeno korišćenje pod zakup šumsko zemljište površine od 0,15 ha na mestu zvanom "Bregu i bures" katastarska deonica kk Vrmnica br. Parcele 1107, za izgradnju montažnog objekta na određeno vreme i na osnovu ovoga on je preduzeo radnje za izgradnju privremenog objekta. Ali, ne slažući se sa ovim, pretendujući da je on vlasnik ove nepokretnosti, optuženi Abaz Koljukaj smatrajući da oštećeni ne može koristiti to zemljište niti graditi privremeni objekat bez njegovog odobrenja, 14.07 2004 godine zajedno sa svojim unukom, svedokom Veseljem Koljukaj, da bi sprečio gradnju objekta i zaustavio dalje iskorišćavanje parcele, odlazi kod oštećenog gde između njih dolazi do nesuglasica u ovom sporu i izbija verbalni konflikt tokom koga optuženi puca iz revolvera, za koga nema dozvolu, i jednim metkom pogađa oštećenog čime mu izaziva, u delu trupa, kako je ranije opisano, teške telesne povrede, saglasno sa mišljenjem stručnjaka sudske medicine Dr.Cen Morine od 18.Oktobra 2004.godine.

Ovo činjenično stanje ne osporava u žalbi na branilac optuženog, iako presudu osporava zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Iz žalbe više proizilazi da žalba pretenduje na kršenje krivičnog zakona, odnosno pravnog vrednovanja dela zbog stanja psihičkog afekta u kome je bio optuženi, čime je bez svoje krivice, dospelo u tešku psihičku uznemirenost, znači u najnepovoljnijem slučaju za optuženog njegovi se postupci mogu vrednovati kao krivično delo nanošenja teških telesnih povreda iz člana 154 par.6 PKZK, a nikako kao krivično delo iz člana 154 al.1 tačka 3, kako je pogrešno procenio Prvostepeni sud. Branilac-podnosilac žalbe, govoreći u odbranu optuženog, pretenduje da je optuženi vlasnik nepokretnosti na kojoj je oštećeni počeo izgradnju objekta, znači posedujući pravo na to zemljište, zajedno sa svojim unukom, odlazi kritičnog dana kod oštećenog da bi mu skrenuo pažnju da on ne može graditi objekat na njegovom posedu bez njegovog odobrenja i bez međusobnog dogovora, i umesto da okrivljeni ovo poštuje, on ne samo da nije prihvatio da razgovara nego je počeo naveliko da psuje i vređa dovodeći tako u stanje teške psihičke uznemirenosti optuženog koji je u ovakvom stanju pucao iz revolvera u oštećenog Šukri Pulju. Prema tome, postupke optuženog treba drugačije vrednovati a ne kako je to pogrešno konstatovao Prvostepeni sud.

Prema oceni Vrhovnog suda, gore navedene pretenzije su neodržive.

Na osnovu posedovnog lista br.318 OK Vrmnica potvrđuje se da je, katastarska deonica br.1187 koja je kvaliteta pašnjaka IV klase površine od

0,91ha, na mestu zvanom "Vrmnica-golet", evidentirana kao društveno vlasništvo RO šumarstva "ŠAR" Priština. Prema tome, vlasnik ove nepokretnosti je Šumsko gazdinstvo iz Prizrena i ono je 22.05 2001.godine, na osnovu pismenog zahteva, dalo saglasnost za privremeno iskorišćavanje dela ovog poseda površine 0,15ha, građaninu Šukri Pulji iz Vrmnice, kao i saglasnost za izgradnju montažnog objekta uz uslov da on, za jedan takav objekat, obezbedi kompletnu dokumentaciju od SO Prizren, koja će dati posebnu dozvolu za izgradnju objekta o kome je reč.

Iz svega ovoga proizilazi da optuženi neosnovano pretenduje da je on vlasnik te parcele, da je neosnovano osporio okrivljenom iskorišćavanje parcele o kojoj je reč i da je pokušao da spreči izgradnju privremenog objekta, dok je okrivljeni sa pravom, u razgovoru sa optuženim branio svoja odobrena prava. Nadalje, proizilaze kao neosnovane i žalbene pretenzije optuženog za kobajagi njegovo pravo da brani svoje vlasništvo i da spreči okrivljenog da izgradi objekat o kome je reč. Ne osporavajući da je sa optuženim Abazom razmenio nekoliko reči, o neslaganju oko vlasništva i prava na izgradnju objekta, okrivljeni Šukrija poriče u potpunosti da je na bilo kakav način napao optuženog ili da ga je psovao i vređao na grub način, prema tome Vrhovni sud je ocenio kao neosnovane žalbene pretenzije u pravcu pravnog vrednovanja dela iz člana 154 par.6 PKZK, jer iz spisa predmeta ne proizilazi da je optuženi doveden u stanje teške psihičke uznemirenosti bez svoje krivice, napadom ili teškim uvredama od strane okrivljenog. Teškom psihičkom uznemirenošću smatra se vanredno psihičko stanje, u kom slučaju izvršilac ne rasuđuje racionalno, izvrši zločin jer je ranije bio vređan ili napadnut od strane žrtve. Uznemirenost je, u smislu ove odredbe, ono stanje kada je duboko povređeno osećanje ponosa osobe, napad i vređanje mogu biti, zavisno od načina i intenziteta, uzrok koji može optuženog dovesti u stanje teške uznemirenosti, znači ne bilo kakva svađa, vređanje ili napad. Dok, iz toka događaja ne proizilazi da je oštećeni teško vređao ili napao optuženog, nasuprot optuženi je došao na mesto događaja da bi sprečio okrivljenog u daljoj gradnji privremenog objekta na društvenom zemljištu za koji je imao dozvolu vlasnika, činjenice su koje navode na zaključak da svest optuženog nije bila sužena, nego je nasuprot bio potpuno svestan svojih postupaka.

Prema tome, imajući u vidu sve ranije spomenute okolnosti kao i okolnosti i razloge detaljno navedene u presudi Prvostepenog suda, proizilazi kao ispravan i zakonit zaključak Prvostepenog suda i pri primeni krivičnog zakona protiv optuženog kao i to što ga je proglasio krivim za krivično delo iz člana 154 al.1 tačka 3 PKZK i iz člana 328 al.2 istog zakona.

Vrednujući osporenu presudu, u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud ocenjuje da je Prvostepeni sud ispravno vrednovao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, dok što se tiče okolnosti koje je ovaj Sud uzeo kao otežavajuće, kao što su izazvane povrede, opasnost da oštećeni izgubi život

kao i broj ispaljenih metaka iz revolvera ne mogu se oceniti kao posebno otežavajuće okolnosti jer stepen ugroženosti učinjenim delom i pucanje iz revolvera su elementi krivičnog dela. Prema tome Vrhovni sud je izmenio osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, kao u dispozitivu ove presude, uzimajući u obzir i činjenicu da je optuženi osoba poodmaklih godina i da se ovom kaznom može postići opšti cilj kazne predviđen zakonom.

Iz ovih razloga, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane žalbene pretenzije Okružnog javnog tužioca u vezi sa odlukom o kazni.

Iz ranije navedenog, a na osnovu člana 421 par.1 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.1/2005, od 26.04 2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Miftar Jasići
Avdi Dinaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 244(1) PKZK - proizvodnja falsifikovanog novca - žalba za promenu kazne]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje i narušavanje krivičnog zakona.

Optuženi je bio kažnjen za proizvodnju lažnog novca, proglašen je krivim, i kažnjen na 8 meseci zatvora, kao i dodatnim finansijskim kaznama.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pri izricanju kazne ispravno procenio sve okolnosti koje imaju uticaj na dužinu kazne i da je presuda Okružnog suda na odgovarajući način procenjena da bi postigli odluku u cilju presude predviđene zakonom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca bila neosnovana.

Ap.br.4/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Miftar Jasići i Doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejremom Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Arbena Ademija, iz Belanca opština Vitina, za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 244 par.1 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom optuženog i žalbom njegovog branioca adv.Bajrama Kadriu, podnesenih protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.74/2004 od 23.07.2004.god., na sednici održanoj 19.07.2005.god., donosi ovu:

PRESUDA

Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženog Arbena Ademija i njegovog branioca dok se presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.74/2004 od 23.07.2004.god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.74/2004 od 23.07.2004.god., optuženog Arbena Ademija proglašava krivim za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 244 par.1 PKZK i osuđuje ga na kaznu zatvora u trajanju od 8

(osam) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 24.04.2004.god. do 23.07.2004.god. Obavezao ga je da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i paušal u iznosu od 50 eura.

Protiv ove presude podneli su žalbu: optuženi, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i prekršaja krivičnog zakona uz predlog da Vrhovni sud izmeni presudu tako što će optuženog osloboditi od optužbe ili da je izmeni u vezi sa pravnim vrednovanjem dela nalazeći da su u njegovim postupcima ispunjeni elementi krivičnog dela iz člana 244 par.3 Krivičnog zakona ili da se ona poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu i njegovog branioca adv.Bajrama Kadriu zbog odluke o kazni uz predlog da Vrhovni sud optuženom izrekne znatnu blažu kaznu.

Vrhovni sud, u skladu sa odredbom člana 410 PZKPK, zakazuje sednicu veća na kojoj iako je uredno obavешten nije prisustvovao branilac optuženog, dok se poziv za optuženog vratio uz konstataciju poštanskog uručioća da se isti nalazi u Nemačkoj. Javni tužilac Kosova takođe nije prisustvovao sednici ali je predstavkom PPA.br.4/2005 od 25.01.2005.god., predložio da se žalbe odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao da žalbe nisu osnovane.

Optuženi u žalbi pretenduje da je Prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je optuženi sa namerom stavio u promet falsifikovanu novčanicu od 500 eura, kada je istu dao radniku na benzinskoj pumpi „Fisi Petrol“ da bi kupio naftu, jer on nije znao da je novčanica o kojoj je reč falsifikovana pošto je istu pre nekoliko dana dobio od osobe kojoj je prodao kravu na stočnoj pijaci u Uroševcu, prema tome bio je iznenađen kada mu je vlasnik pumpe vratio novčanicu i rekao da je falsifikovana pa je od straha da mu je neko može pronaći sakrio iza sedišta a ne da istu ponovo stavi u promet. Prema tome, pošto u konkretnom slučaju ne postoji namera ne postoji ni krivično delo, kako je pogrešno zaključio Prvostepeni sud, ističe se dalje u žalbi optuženog. Bilo kako bilo, optuženi smatra da u konkretnom slučaju čak i da se uzme kao istinito da je optuženi znao da je novčanica o kojoj se radi falsifikovana i da je istu stavio u promet ipak se ne radi o krivičnom delu iz člana 244 par.1 Zakona o kome je reč, nego se eventualno može raditi o krivičnom delu iz paragrafa 3 istog člana jer se u njemu predviđa da „bilo ko da stavi u promet falsifikovani novac, znajući da je novac falsifikovan ili da zna za proizvodnju i stavljanje u promet falsifikovanog novca a to ne prijavi kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do 1 (jedne) godine“, prema tome ako se uzme da je optuženi znao da je dotična novčanica falsifikovana, Prvostepeni sud je istog trebao proglasiti krivim za ovo delo za koje je predviđena blaža kazna nego za delo za koje je pogrešno proglašen krivim u osporenoj presudi.

Vrhovni sud konstatuje da ove žalbene pretenzije nisu osnovane, iz ovih razloga: optuženi je vlasniku benzinske pumpe dao novčanicu od 500 eura da bi platio količinu nafte u vrednosti od 60 eura, ali odmah kada je radnik na pumpi primetio da je dotična novčanica falsifikovana on, umesto da traži izvinjenje ili da se pravi kao da nije znao da je novčanica falsifikovana i da traži da se stvar razjasni pred nadležnim policijskim organom, stavlja novčanicu ispod sedišta i nastavlja putovanje sa svojim bratom dok nije uhvaćen od strane policijske patrole, što samo po sebi govori da je falsifikovanu novčanicu stavio u promet znajući da je ona falsifikovana, prema tome Prvostepeni sud je ispravno ove postupke optuženog vrednovao kao krivično delo iz člana 244 par.1 PKZK, tako da su žalbene pretenzije branioca neosnovane i u vezi sa prekršajem krivičnog zakona na štetu optuženog.

Vrednujući prvostepenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud konstatuje da je Prvostepeni sud ispravno ocenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne i da je dobro odmerio kada je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci. U podnesenim žalbama ne potencira se neka druga posebno ollašavajuća okolnost koja bi mogla uticati da se optuženom izrekne blaža kazna, pa prema tome odbija žalbe kao neosnovane u ovom pravcu i konstatuje da je izrečena kazna optuženom proporcionalna stepenu ugroženosti društva krivičnim delom i krivičnom odgovornošću optuženog i da će se njome postići cilj kazne predviđen zakonom.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.4/2005, od 19.07.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Miftar Jasići,
Doc.dr.Hamdi Podvorica

Predsednik suda,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti pri određivanju kazne]

Okružni tužilac u Mitrovici se žalio na odluku Okružnog suda, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga zato što je previše naglasila ublažavanje okolnosti, ne razmatrajući na odgovarajući način ozbiljnu javnu opasnost izazvanu krivičnim delom, kao što se zahteva članom 41 KZJ.

Optužen je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen je kaznom od 600 evra, kao i dodatnom finansijskim kaznama i merama bezbednosti. Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pri izricanju kazne na odgovarajući način uzeo u obzir obe, relevantne otežavajuće, kao i relevantne olakšavajuće okolnosti, i presuda Okružnog suda je bila na odgovarajući način procenjena da bi postigli cilj presude predviđene zakonom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda neosnovana.

Apr.br.16/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće u sastavu: Zait Džemajli, predsednik, Miftar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog Gani Nika iz sela Glanaselo opština Srbica, za krivično delo držanja u vlasništvu, kontrolisanja, posedovanja ili neovlašćenog korišćenja oružja, predviđeno članom 328 par.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca mitrovačkog okruga, koja je uložena protiv presude Okružnog suda u Mitrovici, P.br.74/2001 od 18.11 2004.god. na sednici Veća koja je održana 17.05 2005, donosi ovu

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Javnog tužioca mitrovačkog okruga, dok se presuda Okružnog suda u Mitrovici, P.br.74/2001 od 18.11 2004.god., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Mitrovici, je presudom P.br.74/2001 od 18.11 2004.god., optuženog Gani Nika proglasio krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanja ili neovlašćenog korišćenja oružja, predviđeno članom 328 par.2 PKZK i osudio ga na novčanu kaznu u iznosu od 600(šesto)€,

koju je obavezan da plati u roku od 15(petnaest) dana od dana punosnažnosti presude, pod pretnjom da se u slučaju neplaćanja kazne u predviđenom roku ona pretvara u kaznu zatvora, računajući 15(petnaest)€ za 1(jedan) dan zatvora. Obavezala ga je da plati troškove krivičnog postupka prema konačnom računu suda i da na ime sudskog paušala plati 70(sedamdeset)€. Optuženom je odredio zaštitnu kaznu - konfiskaciju revolvera «Crvena Zastava» kalibra 7,62 mm, seriski broj 148230 i šaržera sa dva metka.

Protiv ove presude žalbu je podneo Jvni tužilac mitrovačkog okruga, zbog odluke o kazni, predlažući da Vrhovni sud osporenu presudu promeni tako da optuženom, za krivično delo za koje je proglašen krivim, izrekne težu kaznu.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.16/2005 od 28.01 2005.god., predlaže da se podnesena žalba prihvati kao osnovana.

Vrhovni sud je proučio sve spise ovog krivično-pravnog postupka i osporenu presudu u skladu sa odredbama člana 376 par.1 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) i nakon ocene pretenzija navedenih u žalbi odlučio:

Žalba je neosnovana.

Zato što osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede Krivičnog zakona na štetu optuženog, o kojima se Vrhovni sud obavezujuće stara u skladu sa odredbama člana 376 ZKP, iako presuda nije osporena u tom smislu, a isto tako je i činjenično stanje utvrđeno ispravno i u potpunosti, ovaj se Sud ograničio samo na ocenu žalbenih pretenzija koje se tiču odluke o kazni.

U svojoj žalbi Okružni javni tužilac ističe da Prvostepeni sud, u slučaju odmeravanja kazne, nije vrednovao sve okolnosti predviđene članom 41 ZKP, što je imalo za posledicu da se u osporenoj presudi izrekne suviše blaga kazna okrivljenom Gani Niki, uzimajući u obzir težinu izvršenog krivičnog dela za koje se tereti. Olakšavajuće okolnosti koje se navode u obrazloženju presude postoje ali one nisu posebno olakšavajuće prirode koja bi opravdala izricanje tako blage kazne, kao što je novčana kazna, jer krivična dela kao ovo za koje je okrivljeni proglašen krivim, prouzrokuju visoki stepen ugroženosti društva, u velikom su porastu a i okrivljeni je bio upoznat sa amnestijom ali i pored toga nije predao oružje. Tužilac smatra da se izricanjem tako blage kazne od strane Prvostepenog suda ne može postići cilj kazne, da se utiče na optuženog da ne počini neko novo krivično delo, zato smatra da mu se treba izreći teža kazna.

Vrednujući ove pretenzije, Vrhovni sud nalazi da je Prvostepeni sud u slučaju izricanja kazne, optuženom Gani Niki, na potpun i sveobuhvatan način ocenio sve okolnosti koje su predviđene odredbom člana 41 ZKP, obrazložio ih a kao ispravne prihvata ih i ovaj Sud.

Tako je, kao olakšavajuću okolnost, Prvostepeni sud uzeo u obzir činjenicu da je optuženi porodičan čovek, da mu ranije nije suđeno i da se nad njime ne sprovodi neka druga krivična procedura kao i njegovu iskrenost pred sudom dok je kao otežavajuću okolnost uzeo stepen ugroženosti društva tim delom kao i da su ta dela u stalnom porastu. Prema tome, što se tiče otežavajućih okolnosti koje su istaknute u žalbi Tužioca, ovaj Sud ne smatra da su takvog stepena i prirode da utiču na oštrinu kazne okrivljenom, jer ugroženost društva ovim krivičnim delom nije otežavajuća okolnost nego je sadržajni elemenat krivičnog dela. Znači, u nedostatku neke druge, posebno otežavajuće okolnosti, koja nije navedena u žalbi, odluka o kazni i prema oceni ovog Suda odgovara stepenu ugroženosti društva ovim delom i krivičnoj odgovornosti optuženog pa se može očekivati da se i ovom vrstom kazne postigne opšti cilj kazne predviđen Zakonom.

Iz ranije navedenog i u skladu sa odredbom člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.16/2005, od 17.05 2005

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Zait Džemajlji

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu, zakonu o krivičnom postupku - član 317 (2), (1), 23, 316 (1) PKZK - napad na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti - ometanje službenog lica za vreme obavljanja službene dužnosti - žalba za poništenje presude/promena odluke o kazni - odredbe KZK - zakonsko i činjenično stanje - olakšavajuće okolnosti - član 364 (1) (11), 376, 365 (1) (4) KZK; 184 (2), (1), 183 (1) ZKP; 41 KZJ]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda Prištine, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe parničke procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su bili kažnjeni za napad, ometanje službenog lica u izvršavanju službenih dužnosti, proglašeni su krivim i kažnjeni su na različite zatvorske kazne, kao i na dodatne finansijske kazne.

Vrhovni sud je odlučio da je odluka Okružnog suda bila u saglasnosti sa odredbama KZK-a, da je Sud na na odgovarajući način procenio činjenično stanje i da je odredio sve olakšavajuće okolnosti i da je presuda Okružnog suda na odgovarajući način bila procenjena da bi postigli cilj presude predviđene zakonom. Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pogrešno procenio pravnu situaciju i narušio primenljive odredbe KZK pošto Okružni sud nije primenio povoljniji zakon, kao što je traženo članom 2(2) PKZK, i dopunio presudu u pravnoj kvalifikaciji krivičnog prekršaja. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca bila neosnovana.

Ap.br.23/2005

U I M E N A R O D A

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Riza Ljoci, predsednik, Đuran Dema i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih Dritona, Artona i Muse Suljejmarija i Safeta Zeneljića, za krivično delo napada na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti u saučesništvu, predviđeno u članu 317 al.2 u vezi sa al.1 i članom 23 PKZK, i optuženog Burim Suljejmarija, za krivično delo ometanja službenog lica u obavljanju službene dužnosti, predviđeno članom 316 al.1 PKZK, u vezi sa žalbom branioca optuženih, advokata Ramiz Krasnićija iz Prištine, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini, P.br.656/2003 od 31.05.2004 god., na sednici Veća koja je održana u smislu odredbe člana 371 ZKP, od 15.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

U slučaju žalbe branioca optuženih Dritona Suljejmarija, Artona Suljejmarija, Muse Suljejmarija, Burima Suljejmarija i Safeta Zeneljija a poslužbenoj dužnosti, presuda Okružnog suda u Prištini, P.br.656/2003 od 31.05.2004 god., se menja u dispozitivu pod I samo u vezi sa pravnim vrednovanjem krivičnog dela, tako što Vrhovni sud postupke optuženih Dritona Suljejmarija, Artona Suljejmarija, Muse Suljejmarija i Safeta Zeneljija pravno vrednuje krivično delo kao napad na službeno lice u obavljanju poslova obezbeđenja u saučesništvu, predviđeno u članu 184 al.2 u vezi sa al.1 KZK i članu 22 KZJ, dok postupke optuženog Burima Suljejmarija kao krivično delo ometanja zvaničnog lica u obavljanju zvanične dužnosti, predviđeno u članu 183 al.1 KZK.

Žalba branioca optuženih Dritona Suljejmarija, Artona Suljejmarija, Muse Suljejmarija, Burima Suljejmarija i Safeta Zeneljija, odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Dispozitivom I presude Okružnog suda u Prištini, P.br.656/2003 od 31.05.2003 god., proglašeni su krivim: optuženi Driton Suljejmarija za krivično delo napada na službena lica za vreme obavljanja službene dužnosti u saučesništvu, predviđeno u članu 317 al.2 u vezi sa al.1 PKZK i člana 23 PKZK i dispozitivom II, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili nelegalno korišćenje oružja iz člana 328 al.1 PKZK; optuženi Arton i Musa Suljejmarija i Safet Zenelji za krivično delo napada na službena lica za vreme obavljanja službene dužnosti u saučesništvu, predviđeno u članu 317 al.2 u vezi sa al.1 i članom 23 PKZK, dok optuženog Burima Suljejmarija za krivično delo ometanja službenog lica u obavljanju službene dužnosti, predviđeno u članu 316 al.1 PKZK. Optuženom Dritonu Suljejmariju, za krivično delo opisano u dispozitivu pod I, određena je kazna zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i 2(dva) meseca, dok za krivično delo opisano u dispozitivu pod II, određena mu je kazna zatvora u trajanju od 6(šest) meseci te je osuđen ukupnom kaznom zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i 6(šest) meseci, u koju je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 24.09.2003 godine i nadalje. Optuženi Arton Suljejmarija je kažnjen sa 10(deset) meseci zatvora, u šta je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 06.10.2003 godine i nadalje. Optuženi Musa Suljejmarija je kažnjen sa 4(četiri) meseca zatvora, a optuženi Burim Suljejmarija sa 3(tri) meseca zatvora, u šta je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 16.05.2003 godine do 05.06.2003 godine, dok je optuženi Safet Zenelji kažnjen sa 4(četiri) meseca zatvora. Optuženi su obavezni da solidarno plate troškove sudskog postupka i svaki posebno sumu od 100€ na ime sudskog paušala, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude branilac optuženog je uložio žalbu u zakonskom roku, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenih činjeničnog stanja, kršenja krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda poništi a predmet vrati na ponovnu raspravu ili da se promeni u vezi sa odlukom o kazni, tako da se optuženima izreknu blaže kazne a da se, što se tiče optuženog Muse Suljejmarija, optužba izmeni i da se on, u nedostatku dokaza, oslobodi od optužbe ili da se u vezi sa njim presuda promeni što se tiče odluke o kazni, tako da mu se izrekne uslovna kazna.

U žalbi je predložio da se, u smislu člana 371 al.1 ZKP, on i optuženi Musa Suljejmarija obaveste o sednici Veća.

Na sednici branilac optuženog, pošto je razjasnio neke od žalbenih pretenzija, ostaje pri navedenim predlozima u žalbi, dok je optuženi Musa Suljejmarija u potpunosti prihvatio odbranu svog branioca.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.23/2005 od 17.02.2005 godine, predlaže da se žalba branioca optuženih odbije kao neosnovana. Sednici nije prisustvovao iako je bio uredno obavestjen.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa osporenom presudom, koju je proučio u smislu odredbe člana 376 ZKP, i pošto je vrednovao žalbene pretenzije, nalazi da:

Žalba je neosnovana.

Ne stoje žalbene pretenzije da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđene u članu 364 al.1 tačka 11 ZKP.

Dispozitiv osporene presude je razumljiv. Opis činjeničnog stanja krivičnog dela u dispozitivu I sadrži sve inkriminisane radnje svakog od optuženih posebno, dok činjenica da su radnje optuženih Dritona, Artona i Muse Suljejmarija i Safeta Zeneljija predstavljene u zajedničkom dispozitivu sa inkriminisanim radnjama optuženog Burima Suljejmarija ne predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, koja bi uticala na poništenje presude zbog toga što dispozitiv sadrži činjenični opis kako za krivično delo napada na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti, tako i za krivično delo ometanja službenog lica u obavljanju službene dužnosti. Osporena presuda ne sadrži ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje ovaj Sud, u smislu člana 376 ZKP, tretira po službenoj dužnosti.

Osnovano se pretenduje da je, presudom Prvostepenog suda, činjenično stanje utvrđeno na pogrešan i nepotpun način.

Iz dokaza iznetih na glavnoj raspravi, posebno iz izjava svedoka, Sami Seta, Mirvete Pečvelji i Ćemajlja Jakupi, sudsko medicinske ekspertize oštećenog-svedok Samija i pregleda fotodokumentacije, Prvostepeni sud je došao do ispravnog zaključka da je kritičnog dana, kada su svedoci Sami, Mirveta i Ćemajlj, u svojstvu zvaničnih lica, policajci KPS, došli u dvorište optuženog Muse sa ciljem legitimacije optuženog Dritona, zbog sumnje da je bio umešan u izvršenje jednog krivičnog dela, optuženi Driton, ne samo što je odbio da se identifikuje nego je fizički napao policajca Samija, u kom slučaju mu nanosi lakše telesne povrede u formi ogrebotina i ugriza ruke, ove povrede su detaljnije predstavljene u sudsko medicinskoj ekspertizi, posle toga uspeva da mu izvadi službeni revolver i da se udalji sa mesta događaja. U ovom slučaju optuženi Arton i Musa Suljejmami kao i Safet Zeneli su psovali i vređali svedoke Samija, Mirvetu i Ćemajlja, a zatim su napali svedoka Samiju udarajući ga pesnicama u leđa i gurali su svedoka Ćemajlja, dok je optuženi ovom svedoku i pretio a optuženi Burim Suljejmami je gurao policajce i ometao ih u obavljanju službene dužnosti.

Žalbene pretenzije, da optuženi Musa Suljejmami kritičnog dana nije preduzeo nijednu inkriminisanu radnju, su neosnovane. Prvostepeni sud, analizirajući izjavu svedoka Samija i fotodokumentaciju i vrednujući ove dokaze, sa pravom dolazi do ispravnog zaključka da se optuženi Musa kritičnog dana, dok se optuženi Driton gurao sa policijom, bacio na leđa svedoku Samiji i udarao ga pesnicama.

Starajući se po službenoj dužnosti, ovaj Sud nalazi da je krivični zakon osporenom presudom primenjen na pogrešan način, odnosno osporena presuda u dispozitivu I sadrži kršenje krivičnog zakona u smislu odredbe iz člana 365 al.1 tačka 4 ZKP, jer je njome primenjen zakon koji se nije mogao primeniti, prema tome presuda Prvostepenog suda se menja u vezi sa pravnim vrednovanjem krivičnog dela. Ova izmena je izvršena zato što ovaj Sud, u smislu odredbe člana 2 al.2 PKZK, primenio zakon koji je povoljniji za optuženog, jer krivično delo napada na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti, predviđeno u članu 317 al.2 u vezi sa al.1 PKZK, za koje su osporenim presudom proglašeni krivim Driton, Arton i Musa Suljejmami kao i Safet Zenelji, predviđa kaznu zatvora od 6(šest) meseci do 5(pet) godina, dok je za krivično delo napada na službeno lice pri obavljanju poslova obezbeđenja, iz člana 184 al.2 u vezi sa al.1 KZK, predviđa kazna zatvora od 3(tri) meseca do 5(pet) godina, dok je za krivično delo ometanja službenog lica u obavljanju službene dužnosti, predviđeno u članu 316 al.1 PKZK za koje je proglašen krivim optuženi Burim Suljejmami, predviđena kazna zatvora od 3(tri) meseca do 3(tri) godine, dok je za krivično delo ometanja službenog lica u toku obavljanja službene dužnosti predviđena u članu 183 al.1 KZK, predviđa kaznu zatvora u trajanju od 3(tri) godine, što podrazumeva da spomenute odredbe Krivičnog zakona Kosova, koji je bio na snazi u vreme

izvršenja krivičnog dela od strane optuženih, su povoljnije za njih u poređenju sa zakonskim odredbama prema kojima su oni osporenim presudom proglašeni krivim.

Presuda Prvostepenog suda se, u vezi odluke o kazni, neosnovano osporava pretendujući da je kazna previsoka.

U slučaju odmeravanja kazne, optuženima su uzete u obzir olakavajuće i otežavajuće okolnosti u skladu sa članom 41 KZJ. Žalbene pretenzije, da se cilj kazne optuženom Musi Suljejmami može postići i uslovnom kaznom, jer je on veteran u obrazovanju, relativno poodmaklog životnog doba i slabog zdravstvenog stanja, su neosnovane. Krivično delo, za koje su optuženi proglašeni krivim, sadrži visoku ugroženost društva dok žalbene pretenzije da je optuženi Musa slabog zdravstvenog stanja nisu potvrđene niti jednim dokazom, isto tako se ne prihvataju ni žalbene pretenzije da se ostalim optuženima izreknu blaže kazne.

Ovaj Sud nalazi da je odluka o kaznama izrečena osporenim presudom ispravna i u skladu sa stepenom ugroženosti društva i stepenom krivične odgovornosti optuženih, pa se može očekivati da će se njome postići cilj kazne, u smislu odredbe člana 5 i 33 KZJ, koji se primenjuje prema Pravilniku UNMIK-a.

Iz ranije navedenog a u smislu odredbe člana 387 KZJ, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Od 15.03.2005god.,Ap.br.23/2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328(2) PKZK/Član 153(2) PKZK/Član 154(1) PKZK/Član 23 PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružija nanošenje lakših telesnih povreda - nanošenje teških telesnih povreda u saučesništvu žalba za promenu kazne - prekršaj krivičnog zakona - Član 423 PZKPK]

Branioci su se žalili na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi S.L. je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, i lake telesne povrede, proglašen je krivim, i kažnjen je na 3 meseca zatvora, kao i sa dodatnom finansijskim kaznama i merama bezbednosti. Branioci S.K. i M.M.su bili kažnjeni za tešku telesnu povredu izvršenu u saučesništvu, proglašeni su krivim, i bili su kažnjeni na 3 meseca za S.K. i 2 meseca za M.M. zatvora, kao i dodatna finansijska kazna i mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je doneta klauzula presude je bila dvosmislena, u suprotnosti sa samom sobom i nije donela dovoljne činjenice u pogledu presudnih činjenica, i ovih nekoliko razloga koji su doneti su bili nejasni. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana, i poništio odluku Okružnog suda i vratio slučaj Prvostepenom sudu za ponovno suđenje.

Ap.br.24/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija Miftar Jasići, predsednik, Zait Džemajli i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ali Hajdinijem, zapisničarem, u krivičnom delu protiv optuženih, Sedata Ljatifija iz sela Brute SO Dragaš, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i krivičnog dela nanošenja lakih telesnih povreda iz člana 153 par.2 PKZK, dok optuženi Sead Kalendari iz sela Kosave SO Dragaš i Mensur Miljaimi iz sela Brešane SO Dragaš, zbog krivičnog dela nanošenja teških telesnih povreda u saučesništvu iz člana 154 par.1 pod par.4, u vezi sa članom 23 PKZK, odlučujući prema žabi branioca optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masara Pirane iz Prizrena i zajedničkoj žalbi optuženih Seada Kalendarija i Mensura Miljaimija, podnetoj preko adv.Ruždi Beriše iz Prizrena, podnetim protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P.br.122/2004 od 17.09.2004.god., na sednici veća održanoj 08.03.2005.god., donosi ovo:

REŠENJE

Usvajanjem žalbe branioca optuženog Sedata Ljatifija i žalbe optuženih Seada Kalendarija i Mensura Miljaimija, poništava se presuda Okružnog suda Prizren P.br.122/2004 od 17.09.2004.god. a predmet se vraća Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Okružni sud u Prizrenu, presudom P.br.122/2004 od 17.09.2004.god., optuženog Sedata Ljatifija proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i za krivično delo nanošenja lakših telesnih povreda iz člana 153 par.2 PKZK i osuđuje ga, za krivično delo pod I dispozitiva presude na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca i za krivično delo pod II dispozitiva presude na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) meseca, tako što mu potvrđuje jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca i 15 (petnaest) dana, dok optužene Seada Kalendarija i Mensura Miljaimija proglašava krivim za krivično delo nanošenja teških telesnih povreda u saučesništvu iz člana 154 par.1 pod par.4, u vezi sa članom 23 PKZK i osuđuje ih, optuženog Seada Kaljendarija na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, dok optuženog Mensura Miljaimia na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) meseca.

Optuženi su obavezni da plate troškove krivičnog postupka prema računu suda a na ime sudskog paušala sumu od 50 eura, svaki posebno, sve to u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Shodno članu 328 par.5 u vezi sa članom 60 par.3 PKZK, optuženom Sedatu Ljatifiju je izrečena i dopunska kazna obaveznog oduzimanja noža kao sredstva kojim je izvršeno krivično delo.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbe su podneli:

-Braniac optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masar Pirana, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni i da optuženog Sedata Ljatifija oslobodi od optužbe za oba krivična dela ili da istu poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

-Optuženi Sead Kaljendari i Mensur Miljaimi, preko adv.Ruždi Beriše, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni tako da optužene Seada Kaljendarija i Mensura Miljaimija oslobodi od optužbe ili da istu poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Shodno odredbi člana

475 PZKPK tražio je da optuženi i branilac budu upoznati sa sednicom veća.

Vrhovni sud je, postupajući prema žalbi, shodno odredbi člana 410 PZKPK, održao sednicu veća na koju je pozvao optužene Seada Kaljendarija, Mensura Miljaimija i Sedata Ljatifija kao i njegovog branioca, adv.Masara Piranu. Sednici su prisustvovali optuženi Sedat Ljatif i njegov branilac, adv.Masar Pirana, dok optuženi Sead Kaljendari i Mensur Miljaimi, iako su uredno pozvani, nisu prisustvovali sednici.

Na sednici veća branilac optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masar Pirana nakon što je razjasnio neke žalbene pretenzije ostaje u potpunosti pri predlozima navedenim u žalbi, dok je optuženi Sedat Ljatif podržao odbranu svog branioca. Sednici nije prisustvovao Javni tužilac Kosova, ali je isti pismenom predstavkom PPA.br.24/2005 od 02.02.2005.god., predložio da se žalba optuženih Seada Kaljendarija i Mensura Miljaimija i žalba branioca optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masara Pirane, odbiju kao neosnovane a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa osporenim presudom u smislu odredbe člana 415 PZKPK i nakon vrđnovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalbe su osnovane.

U žalbama, branilac optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masar Pirana i optuženi Sead Kaljendari i Mensur Miljaimi, pretenduju da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je njen dispozitiv neshvatljiv, protivurečan sa samim sobom i sa obrazloženjem i ne sadrži dovoljna objašnjenja u vezi sa odlučujućim činjenicama. U stvari, prema braniocu adv.Masaru Pirani, dispozitiv pod I osporene presude je u suprotnosti sa obrazloženjem, dok optuženi Sead Kaljendari i Mensur Miljaimi pretenduju da je dispozitiv pod II i III osporene presude neshvatljiv i u suprotnosti sa samim sobom, jer iz činjeničnog opisa krivičnog dela u dispozitivu pod II i III osporene presude proizilazi da se radi o istom događaju. Znači, prema optuženima u dispozitivu pod II osporene presude, u vezi sa optuženim Sedatom Ljatifijem, se kaže: „...staje ispred njega Sead Kaljendari, koji je bio u društvu sa Mensurom Miljaimijem i tokom svađe...udara Sedata...". U suprotnosti sa ovim, u dispozitivu pod III presude se kaže: „...optuženi Sead Kaljendari i Mensur Miljaimi, za vreme svađe sa optuženim Sedatom Ljatifijem, teško su povredili istog...".Znači, iz dispozitiva se ne može zaključiti ko je napao a ko je branio sebe ili nekog drugog. Nerazumljiv je i dispozitiv osporene presude, kada se radi o troškovima krivičnog postupka, jer se iz ovog dela dispozitiva ne može shvatiti ko se od optuženih obavezuje da plati troškove krivičnog postupka, ili se svi optuženi obavezuju da plate solidarno.

Prema oceni Vrhovnog suda, osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je njen dispozitiv neshvatljiv, u suprotnosti sa samim sobom i sa obrazloženjem presude i ne sadrži objašnjenja za odlučujuće činjenice, a i ono malo objašnjenja su potpuno nejasna, povrede koje presudu čine neodrživom. U stvari iz dispozitiva presude, kao iz dispozitiva pod II tako i iz onoga pod III presude, ne može se shvatiti koji optuženi je napadao a koji se branio, dok je dispozitiv pod II osporene presude u suprotnosti sa obrazloženjem, jer se u njemu kaže da je optuženi Sedat Ljatif, kritičnog dana izašao ispred optuženog Seada Kaljendarija, koji je bio u društvu Mensuda Miljaimija i tokom sukoba oštrom stranom noža i boksom udara optuženog Seada, dok iz obrazloženja osporene presude proizilazi da je kritičnog dana optuženi Mensur nožem udario optuženog Sedata Ljatifija. Takođe, osporena presuda ne sadrži objašnjenja u vezi sa odlučujućim činjenicama, tako ne sadrži objašnjenja u vezi sa relevantnom činjenicom kojim je sredstvom izvršeno krivično delo nanošenja teških telesnih povreda i lakih telesnih povreda, a i ona objašnjenja koja sadrži su potpuno nejasna i neshvatljiva, prema tome žalbene pretenzije u ovom pravcu su osnovane.

Branilac optuženog Sedata Ljatifija, adv.Masar Pirana, pretenduje da je Prvostepeni sud na pogrešan i nepotpun način utvrdio činjenično stanje, jer nema dokaza da je ručna bomba bila vlasništvo optuženog Sedata Ljatifija, nego je istu on uzeo sa mesta događaja sa ciljem da se izbegne veća nesreća i da je ručnu bombu policija našla pošto im je on rekao da se u njegovoj kući nalazi ručna bomba koju je našao na mestu događaja. Takođe, prema braniocu optuženog Sedata Ljatifija, on je kritičnog dana bio praćen od Seada Kaljendarija i Mensura Miljaimija pa je zatim bio napadnut od njihove strane i od osobe sa imenom Hazer N., dok nož koji je predstavljen na glavnoj sednici nije njegov i da je on bio nenaoružan, prema tome u ovom slučaju optuženi Sedat Ljatif je postupio u nužnoj odbrani i iz tog razloga treba ga osloboditi od optužnice. Dok je, prema optuženima Seadu Kaljendariju i Mensuru Miljaimiju, Prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, jer u obrazloženju osporene presude, Prvostepeni sud je činjenično stanje utvrdio samo na osnovu izjava optuženih ne dajući neku ocenu i analizu utvrđenih odlučujućih činjenica, čija se tačnost zasniva samo na opisu izjava optuženih. Znači, ove postoji pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Prema oceni Vrhovnog suda, Prvostepeni sud je zavedenim dokazima, pogrešno i nepotpuno utvrdio i činjenično stanje, jer se iz dispozitiva pod I, II i III presude, kao i iz njenog obrazloženja, ne može shvatiti ko je u konkretnom slučaju bio napadač a ko je delovao u samoodbrani, tako da u osporenoj presudi postoji dvojnost u shvatanju utvrđenih odlučujućih činjenica. Takođe postoji sumnja u vezi sa tačnošću odlučujuće činjenice, da li je u konkretnom slučaju nanosena laka ili teška telesna povreda nožem ili britvom, sumnja koja tu činjenicu za Vrhovni sud čini neodrživom. Takođe, osporenim presudom nije

utvrđena ni odlučujuća činjenica, da li je ručnu bombu Sedat Našao na mestu događaja ili ju je imao i ranije, koju je našla policija pri pretresu njegove kuće. Na kraju, Prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje opisujući izjave optuženih ne dajući procenu i analizu zavedenih dokaza, iz kojih razloga je uzeo kao utvrđenu jednu činjenicu. Prema tome, žalbene pretenzije u ovom pravcu takođe su opravdane.

Kao rezultat pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, osporena presuda sadrži i prekršaje krivičnog zakona. Kako proizilazi iz obrazloženja presude i iz spisa predmeta, o ovom slučaju se ne može shvatiti koji je optuženi realizovao koje inkriminisane radnje, za koje je proglašen krivim. Prema tome, zaključci prvostepenog suda u osporenoj presudi, u vezi sa primenom krivičnog zakona, nisu održivi tako da su i žalbene pretenzije u ovom pravcu potpuno osnovane.

Prvostepeni sud na ponovnom suđenju treba da još jednom zavede sve dokaze, posebno i sve zajedno, da vrednuje odbranu optuženih i da posebno jasno opiše inkriminisane radnje svakog od optuženih, tačno opisujući koji je od optuženih inicirao napad, na koji način i kojim sredstvom a zatim opisati kako su postupili ostali optuženi.

Prvostepeni sud na ponovnom suđenju, treba zavesti kao dokaze i svedočenje policajca i policajaca, u smislu svedoka, da bi se utvrdila činjenica da li je KPS obavila pretres u kući optuženog Sedata Ljatifija, u kom slučaju je našla ručnu bombu, kao rezultat sprovedene istrage u ovom pravcu ili je pretres obavila kao rezultat prijave samog optuženog Sedata Ljatifija, za vreme dok je bio smešten u bolnici, i da na kraju pošto vrednuje svaki dokaz posebno i u međusobnoj vezi kao i sve zajedno u vezi sa žalbenim pretenzijama, da otkloni sve prekršaje koji su navedeni u ovom rešenju i da ispravno primenjujući krivični zakon donese ispravnu i zakonitu odluku u ovom slučaju.

Iz gore navedenog a shodno odredbi člana 424 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA
Ap.br.24/05, od 08.03.2005 god.

Zapisničar,
Alji Hajdini

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328(2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja žalba za promenu kazne]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i optužen je na dve godine zatvora koje se neće odslužiti ako optuženi nije izvršio novi krivični prekršaj unutar perioda od dve godine.

Vrhovni sud je odlučio da je doneta klauzula presude bilo dvosmislena, u suprotnosti sa samom sobom i takođe nije pružila dovoljne činjenice u pogledu presudnih činjenica, i ovih nekoliko razloga koji su bili pruženi su bili nejasni.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.30/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Miftar Jasići i Doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Feti Bitićija, iz Biluše opština Prizren, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, u posedovanju ili neovlašćenom korišćenju oružja predviđeno u članu 328 par.2 PKZK, odlučujuću u vezi sa žalbom branioca optuženog ad.Nedžata Elšanija, podnetom protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P.br.207/2003 od 05.11.2004.god., na sednici održanoj 19.07.2005.god., donosi ovu:

P R E S U D A

U slučaju žalbe branioca optuženog Feti Bitićija, presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.207/2003 od 15.11.2004.god., menja se samo što se tiče krivične sankcije tako što Vrhovni sud optuženom, za krivično delo za koje je proglašen krivim, uzima kao potvrđenu novčanu kaznu koju mu je izrekao Prvostepeni sud na sumu od 500 eura, koju je obavezan da plati u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude a ako istu sumu ne plati u predviđenom roku, Sud će odlučiti da za svakih 15 eura računa jedan dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prizrenu, presudom P.br.207/2003 od 05.11.2004.god., optuženog Feti Bitićija proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanju ili neovlašćenom korišćenju oružija iz člana 328 par.2 PKZK i osuđuje ga na uslovnu kaznu tako što mu potvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine ne izvrši novo krivično delo i na dodatnu novčanu kaznu u iznosu od 500 eura, koju je dužan platiti u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti ove presude a u slučaju da istu sumu ne plati u određenom roku sud će odlučiti da za svakih 15 eura računa jedan dan zatvora. Optuženom je izrekao i meru osiguranja zaplenu spreja vrste „nato“-CS GAS-SILLIARDE. Oštećeni Miftar Krasnići, Vjolca Šurlići i Dašurije Krasnići, za realizaciju svojih imovinsko-pravnih zahteva, upućeni su na građansku parnicu. Optuženog obavezuje da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i sudski paušal u iznosu od 100 eura.

Protiv ove presude žalbu je uložio branilac optuženog zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud izmeni presudu, tako što će optuženog zbog nedostatka dokaza osloboditi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.30/2005 od 02.02.2005 god., predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i da se prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 376 ZKP i nakon vrednovanja navoda iz žalbe obavezujuće konstatovao da presudu treba promeniti u vezi sa krivičnim sankcionisanjem i odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

Ne osporavajući činjenicu da je optuženi kritičnog dana upotrebio sprej protiv oštećenih, kako je to konstatovao prvostepeni sud, branilac u žalbi u vezi sa činjeničnim stanjem pretenduje da je optuženi u konkretnom slučaju postupio u granicama ekstremne odbrane, jer mu je pre nego što je upotrebio sprej bilo zaprećeno od strane optuženog Miftara Krasnićija rečima: „Opet si došao, a“, pa je plašeci se da će nakon ovih reči uslediti napad optuženi, sa ciljem da spreči napad i trenutnu opasnost, n emogavši da to učini na neki drugi način, upotrebio sprej dovodeći oštećene u lošu situaciju koja ni u kom slučaju nije veća od one koja je pretila optuženom, prema tome njegovi postupci ne predstavljaju krivično delo i treba ga osloboditi od optužbe, a ne da mu se sudi kako je pogrešno postupio prvostepeni sud osporenom presudom.

Vrhovni sud konstatuje da ove žalbene pretenzije nisu osnovane. Iz izjava

oštećenih svedoka Miftara Krasnićija, Vjolce Šurići i Dašurije Krasnići na jasan i ubedljiv način se potvrđuje da niko od njih nije preduzeo nikakav napad prema optuženom, kako se neosnovano tvrdi u žalbi a ni reči koje se spominju u žalbi nisu imale preteći karakter, koji bi nametnuo optuženom da u odbrani upotrebi sprej kako je on postupio u kritičnom momentu, prema tome u konkretnom slučaju na nikakav način nisu ispunjeni elementi ekstremne potrebe u smislu člana 10 KZJ, odnosno člana 9 PKZK.

Razmatrajući prvostepenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud konstatuje da u konkretnom slučaju Prvostepeni sud nije mogao optuženom izreći kumulativnu kaznu, kaznu zatvora i novčanu kaznu, za krivično delo o kome je reč, jer prema zakonskoj definiciji člana 328 par.2 PKZK za izvršioca se predviđa novčana kazna do 7.500 eura ili kazna zatvora od 1 (jedne) do 8 (osam) godina a ne obe zajedno kako je pogrešno postupio Prvostepeni sud, prema tome ispravnom primenom ove odredbe Vrhovni sud obavezujuće menja presudu kao u dispozitivu ove presude. Dok žalbene pretenzije branioca za jednu još blažu kaznu ocenjuje kao neosnovane, jer konstatuje da je novčana kazna od 500 eura potrebna da bi se postigao cilj kazne predviđen zakonom.

Na osnovu gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.30/2005, od 19.07.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328(2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja - Član 415 PZKPK]

Tužilac Okružnog suda se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, bio je oslobođen od strane Okružnog suda Prizren.

Vrhovni sud je odlučio da optuženi nije izvršio krivični prekršaj, da je odluka Prvog stepena suda bila pravična i zakonita, i da je činjenično stanje bilo potpuno i ispravno određeno. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.36/2005

UIME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Miftar Jasići i Zait Džemajli, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom slučaju protiv optuženog Zuber Paćarizija iz sela Dragobilje, opština Mališevo, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno članom 328 par.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Prizren, podnetom protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.172/2004 od 25.11.2004.god., na sednici veća održanoj 31.05.2005.god., donosi ovu:

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba Javnog tužioca okruga Prizren, dok se presuda Okružnog suda Prizren, P.br.172/2004 od 25.11.2004.god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud Prizren, presudom P.br.172/2004 od 25.11.2004.god., optuženog Zuber Paćarizija, u smislu člana 390 par.2 PZKPK u vezi sa članom 18 PKZK, oslobađa od optužnice za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno članom 328 par.2 PKZK.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, podneo je žalbu Javni tužilac okruga Prizren, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja član 402 par.1 tačka 3 u vezi sa članom 405 PKZK, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu poništi i predmet vrati na ponovno suđenje ili da donese osuđujuću presudu.

Odgovor na žalbu Javnog tužioca okruga Prizren podnosi branilac optuženog Iskender Muzbeg, advokat iz Prizrena, uz predlog da Vrhovni sud Kosova osporenu presudu potvrdi a da žalbu OJT u Prizrenu odbije.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.36/2005 od 10.02.2005.god., predlaže da se podnesena žalba prihvati kao osnovana.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog krivičnog postupka, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja navedenih pretenzija u žalbi konstatovao:

Žalba nije osnovana.

Pošto osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na štetu optuženog, o kojima se Vrhovni sud u skladu sa odredbom člana 376 ZPP obavezujuće stara, ovaj Sud se ograničio na vrednovanje drugih žalbenih pretenzija.

U vezi sa žalbenom osnovom pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u žalbi se ističe da Prvog stepena sud u toku zavođenja podataka nije ispravno i na potpun način vrednovao sve dokaze, nego je u konkretnom slučaju uzeo u obzir izjavu optuženog, gde prema njemu da bi se osigurala dozvola prvo treba nabaviti oružje a zatim aplikovati za dozvolu, prema tome smatramo da je ovo u potpunoj suprotnosti sa Administrativnim upustvom UNMIK a 2003/1, član 2 tačka 2.1, gde se precizira da je UNMIK policija jedini organ odgovoran da obavlja registraciju lovačkog i rekreacionog oružja na Kosovu.

Iz spisa predmeta, u ovom krivičnom pravnom pitanju, proizilazi da je Zuber Paćarizija član lovačkog društva „Jelen“ iz Mališeva. Bio je zainteresovan za dobijanje dozvole za oružje, ali je iz objašnjenja koje je dobio od Odelenja za oružje u Mališevu shvatio da prvo treba da nabavi oružje a posle toga da se registruje i da dobije dozvolu za isto, istovremeno je poverovao njihovom upustvu da može posedovati oružje dok ne obezbedi isto i bez dozvole nadležnog organa. Takođe se iz foto dokumentacije potvrđuje, koja se nalazi u spisima predmeta, da je lovačko oružje u toku transporta bilo potpuno demontirano.

Prema tome, i prema mišljenju Vrhovnog suda, postoje elementi koji isključuju krivičnu odgovornost, jer je notorna činjenica da se zainteresovanima za dozvolu za oružije na Kosovu daje objašnjenje da prvo treba da obezbede oružije a zatim da se prijave za dobijanje dozvole od nadležnog organa, a oružije je nađeno potpuno demontirano i nespremno za upotrebu, takođe i činjenica da je on registrovani lovac, poseduje člansku kartu Lovачke federacije Kosova.

Ovo činjenično stanje se utvrđuje iz izjave optuženog, iz spiska o oduzetim stvarima, foto dokumentacijom koja se nalazi u spisima predmeta kao i iz činjenica i utvrđenih okolnosti na glavnoj raspravi.

Takođe, članom 11 Pravilnika UNMIK a 2001/17, o ovlašćenju za posedovanje oružija na Kosovu, između ostalog je predviđeno da će se posedovanje lovačkog i rekreacionog oružija urediti posebnim pravilnikom. Iz kasnije informacije, koja se smatra delom spomenutog pravilnika, lovačka puška se može držati bez dozvole ili bez potvrde o lovačkom oružiju dok se ne dobije odgovarajuća dozvola.

Imajući u vidu ove okolnosti i druge okolnosti i razloge podrobnije opisane u prvostepenoj presudi, prema vrednovanju ovog Suda, proizilazi isti zaključak da optuženi nije izvršilac ovog krivičnog dela, da je prvostepena presuda ispravna i zakonita i da je na ispravan način utvrđeno činjenično stanje.

Iz ovih razloga, žalbene pretenzije Javnog tužioca okruga Prizren, da je Prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, ne mogu se prihvatiti.

Iz gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 420 par.1 tačka 2 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.36/2005, od 31.05.2005.god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za promenu kazne - činjenično stanje, pravna kvalifikacija - član 390 (1) PZKPK, dodatak Ae Pravilnika UNMIK-a 2001/7, administrativna - naredba - UNMIK-a - Br.2003/1, Pravilnik - UNMIK-a 2001/7]

Tužilac Okružnog suda u Prištini se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje i narušio krivični zakon.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja i bio je oslobođen od strane Okružnog suda.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio činjenično stanje i na pravi način procenio kriterijum neophodan za oslobađanje optuženog kao što je traženo članom 390. PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.45/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće u sastavu: Agim Krasnići, predsednik, Đuran Dema i Riza Ljoci, članovi i profesionalni saradnik Minire Abazi, zapisničar, u krivičnom postupku protiv okrivljenog Ragip Zene za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 al.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Priština, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini, P.br.452/2004 od 17.12 2004.god., na sednici Veća održanoj 22.03 2005.god., donosi ovu

P R E S U D U

Žalba Javnog tužioca okruga Priština odbija se kao neosnovana, dok se presuda Okružnog suda iz Prištine, P.br.452/2004 od 07.12 2004.g., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prištini, P.br.452/2004.god., od 07.12 2004.god., okrivljeni Ragip Zena se oslobađa optužbe u smislu odredbe iz člana 390 par.1 PZKPK, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje i neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK. Troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok se lovačka puška br.110408 model «Sansilmas» TS 870 TM, vraća vlasniku.

Protiv ove presude žalbu je u zakonskom roku podneo Javni tužilac okruga Priština, iz sledećih razloga: pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda poništi a da se predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno razmatranje.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.45/2005.god. od 09.02.2005.god., predlaže da se žalba Javnog tužioca okruga Priština prihvati kao osnovana. Nije prisustvovao sednici iako je uredno obavešten.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa osporenim presudom, u smislu odredaba iz člana 415 PZKPK, i pošto je vrednovao žalbene pretenzije donosi zaključak:

Žalba je neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se ovaj sud, na osnovu člana 415 PZKPK, obavezujuće stara.

Neosnovano se osporava presuda Prvostepenog suda, da je faktičko stanje utvrđeno pogrešno i nepotpuno.

Od strane odbrane optuženog, utvrđivanje o uzimanju lovačke puške i potvrda Lovačkog društva iz Uroševca od 12.12.2001.god., utvrđeno je u osporenoj presudi tačno i potpuno činjenično stanje pa je shodno tome krivični zakon primenjen na ispravan način. Ispravno je postupio Prvostepeni sud kada je okrivljenog oslobodio optužbe u smislu odredbe iz člana 390 par.1 PKZK. Iz izvedenih dokaza proističe da je optuženom na benzinskoj pumpi, koji je i vlasnik 15.04.2002.god., oduzeta lovačka puška dvocevka, čiji su detaljniji podaci navedeni u dispozitivu osporene presude, za koju je posedovao odobrenje od strane Lovačkog društva iz Uroševca.

Žalbene pretenzije da je optuženi trebao podneti zahtev kompetentnim organima, radi dobijanja odobrenja za posedovanje lovačke puške su neosnovane. U dodatku A Pravila br. 2000/7 O posedovanju ovlašćenja za oružje na Kosovu i informaciji za vlasnike lovačkog oružja, između ostalog stoji da se: «Oružje koje se definiše kao lovačko može legalno posedovati bez dozvole ili odobrenja za lovačko oružja», znači posedovanje lovačke puške od strane okrivljenog u vreme kada mu je ona oduzeta ne predstavlja krivično delo. Administrativna uredba UNMIK-a br.2003/1, o primeni Pravilnika br.2001/17, O ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu stupila je na snagu 17.01.2003.god., a njeni članovi 7 i 8 01.Maja 2003.god., praktično ova Uredba nema retroaktivni efekat. Primenjujući ispravno dodatak A Pravilnika br.2001/17 i informaciju za vlasnike lovačkog oružja, kao sastavni deo ovog Pravilnika, Prvostepeni sud je ispravno primenio krivični zakon kada je

zaključio da delovanje okrivljenog ne predstavlja krivično delo za koje je on optužen i ispravno je postupio kada je optuženog, shodno članu 390 par.1 PKZK, oslobodio optužbe.

Iz gore navedenog, a u smislu odredbe iz člana 423 PKZK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.45/2005, od 23.03.2005

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Agim Krasnići

Članovi veća sudije:
1. Đuran Dema
2. Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - članovi 317(2), 328(2) PKZK - napad na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti, držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za poništenje presude - odredbe krivičnog postupka, činjenično i zakonsko stanje, odluka o kazni - član 403(1)(12) PZKPK, 64 PKZK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio kažnjen za napadanje službene osobe u toku vršenja službenih dužnosti i neovlašćenom svojinom, kontrolom, posedovanjem i korišćenjem oružja, proglašen je krivim i kažnjen je na 10 meseci zatvora i dodatne finansijske kazne.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pratio sve primenljive odredbe krivične procedure, i na odgovarajući način odredio činjenično i pravno stanje. Vrhovni sud je odlučio da je izricanjem kazne Sud ispravno procenio otežavajuće i olakšavajuće okolnosti kao što je traženo članom 64. PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.47/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće Veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik, Zait Džemajli i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog Ferita Sinidolija iz Prištine, za krivično delo napada na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti iz člana 317 al.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK) i krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili nelegalno korišćenje oružja iz člana 328 al.1 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom branioca optuženog koja je podneta protiv presude Okružnog suda u prištini, P.br. 283/2004 od 18.10 2004.godine, na sednici Veća održanoj 19.04 2005. donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog Ferita Sinidolija dok se presuda Okružnog suda u Prištini, P.br. 283/2004 od 18.10 2004.god., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prištini, presudom P.br. 283/2004.god. od 18.10 2004.god., optuženog Ferita Sinidolija i Ljulzim Berišu proglašava krivim za krivično delo, izvršeno u saučesništvu, napada na službeno lice za vreme obavljanja službene dužnosti iz člana 317 al.2 PKZK, dok optuženog Ferita proglašava krivim i za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje i neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 al.1 PKZK, i osuđuje optuženog Ferita Sinidolija ukupnom kaznom zatvora u trajanju od 10(deset) meseci, u koju se računa i vreme provedeno u pritvoru od 05.04 2004.godine do 19.07 2004.god., a optuženog Ljulzim Berišu na kaznu zatvora u trajanju od 5(pet) meseci, u koju se računa i vreme provedeno u pritvoru od 03.04 2004.godine do 19.07 2004.godine. Optuženi su obavezni platiti sve troškove krivičnog postupka prema računu Suda, kao i da na ime sudskog paušala svaki od njih uplati po 40€.

Istom presudom optuženi Gazmend Krasnići je oslobođen optužbe za krivično delo ometanja službenog lica u obavljanju službene dužnosti iz člana 316 al.1 PKZK.

Protiv kaznenog dela ove presude, u zakonskom roku, žalbu je uložio branilac optuženog Ferita Sinidolija ad.Bajram Tmava, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da Vrhovni sud usvoji žalbu a da se osporena presuda poništi i da se predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu ili da se izmeni u vezi sa odlukom o kazni a da se optuženom Feritu Sinadoliju izrekne blaža kazna. Zahtevao je da, zajedno sa optuženim, bude upoznat o sednici Veća.

Prema zahtevu branioca optuženog, a u smislu odredbe člana 410 PZKPK, Vrhovni sud je održao sednicu Veća kojoj je prisustvovao branilac optuženog koji je razjasnio neke navode iz žalbe, ostajući u potpunosti pri predlozima navedenim u njoj. Iako su bili uredno obavešteni sednici nisu prisustvovali optuženi Ferit Sinadoli ni Javni tužilac Kosova, međutim, Javni tužilac Kosova je, dopisom PPA.br.47/2005 od 04.02 2005 god., predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise, ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu prema odredbi člana 415 PZKPK, vrednovao žalbene pretenzije i zaključio:

Žalba nije osnovana.

Branilac optuženog Ferita Sinidolija u žalbi pretenduje da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka jer postoje protivurečnosti

između dispozitiva i obrazloženja presude, znači aludira na bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje su predviđene u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK. Međutim u žalbi nisu navedena obrazloženja gde postoje ove povrede nego se data obrazloženja odnose na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Ali, ovaj Sud ocenjuje da presuda Prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede krivičnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je njen dispozitiv jasan, nema protivurečnosti niti u samoj presudi niti u obrazloženju. U obrazloženju presude dati su dovoljni činjenični i pravni razlozi koje prihvata i ovaj Sud, dok se činjenično stanje i zaključci Prvostepenog suda zasnivaju na utvrđenim dokazima.

Što se tiče osnove žalbe, nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, branilac optuženog u žalbi pretenduje da Prvostepeni sud, ni sa jednim dokazom, nije utvrdio da je optuženi Ferid izvršio krivično delo koje je opisano u dispozitivu osporene presude. Pretenduje da Prvostepeni sud nije utvrdio činjenicu da njegov branjenik poseduje ručnu bombu, jer nije konfiskovana na dan događaja niti je pronađena pri pretresu kuće. Dalje pretenduje da nije utvrđeno dali su policajci, koji su napadnuti toga dana, sastavili pisani izveštaj i dali taj izveštaj opravdavaju njihove starešine.

I gore navedene žalbene pretenzije, prema ovom Sudu, su neosnovane. U ovom krivično-pravnom slučaju irelevantno je sastavljanje pismenog izveštaja od strane policije i njegove kontrole od strane njihovih starešina. Iz izjava policajaca svedoka ovog događaja Bekima Makolija, Bekima Avduljaja, Hamida Nure i Ljulzima Bulakua, Prvostepeni sud je utvrdio da su optuženi Ferit zajedno sa Ljulzim Berišom i Gazmendom Krasnićijem, dok su vozili automobil «džip Landrover» ulicom Agim Ramadani u Prištini, bili zaustavljeni od policije radi kontrole, optuženi Ljulzim je počeo da psuje i vređa policiju, u momentu kada je policija izvela iz vozila Ljulzima optuženi Ferit je odreagovao rečima «oslobodite Ljuljija ili ću vas dignuti u vazduh - držeći u ruci ručnu bombu kojoj je pokušavao skinuti osigurač. Svedoci ovog događaja policajci, kada su se našli u ovakvoj situaciji na mestu gde je velika cirkulacija ljudi, iz straha da optuženi Ferit može aktivirati bombu, bili su prisiljeni da ih puste dok su se optuženi udaljili sa mesta događaja. Iz ovoga proizilazi da je optuženi Ferit na dan događaja posedovao ručnu bombu, dok uzimajući u obzir način kako se odvijao događaj, činjenicu da je optuženi bio u bekstvu nekoliko nedelja od dana događaja, irelevantno je što mu nije oduzeta ili pronađena bomba.

Što se tiče žalbene osnove o kršenju krivičnog zakona, branilac u žalbi pretenduje da je Prvostepeni sud prekršio krivični zakon na štetu optuženog jer je optuženog Ferita proglasio krivim za krivično delo koje nije počinio, smatrajući da je Prvostepeni sud pogrešno kvalifikovao drugo krivično delo kada je našao da je izvršeno krivično delo mahanje oružjem, jer takva

kvalifikacija u članu 328 PKZK, uopšte ne postoji.

Ovaj Sud i ove žalbene pretenzije smatra neosnovanim, jer iz zavedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da je optuženi izvršilac krivičnog dela za koje je proglašen krivim, dok što se tiče kvalifikovanja krivičnog dela ovaj Sud smatra da je Prvostepeni sud pogrešno imenovao krivično delo. Iz člana 328 par.1 PKZK, kao mahanje oružjem jer je zakonski naziv ovog dela držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja dok se paragraf 1 ovog člana odnosi na kvalifikaciju krivičnog dela.

Međutim, vrednujući osporenu presudu u ovom aspektu Vrhovni sud nalazi da je Prvostepeni sud ispravno i na potpuni način vrednovao sve okolnosti koje, prema odredbi člana 64 PZKPK utiču na vrstu i visinu kazne kao i na okolnosti konkretnog slučaja. Kao olakšavajuća okolnost za optuženog Ferita Sinidolija, Prvostepeni sud nalazi da on nije ranije kažnjavan kao i njegovo siromašno ekonomsko stanje, dok ne nalazi otežavajuće okolnosti. Jedno takvo vrednovanje svih okolnosti prihvata kao ispravno i ovaj Sud uveren da izrečena kazna od strane Prvostepenog suda odgovara ugroženosti društva krivičnim delom i stepenu odgovornosti optuženog, pa da će se i ovom kaznom postići cilj kazne predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama.

Iz gore navedenog, a na osnovu člana 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.47/2005. od 19.04 2005.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
1.Zait Džemajli
2.Avdi Dinaj

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlucujuci o krivicnom zakonu - Član 297 (1, 3, 5) PKZK - ugrozavanje saobraćaja - žalba za promenu presude - Član 415 PZKPK]

Tužilac Okružnog suda u Gnjilane se žalio na odluku Okružnog suda Gnjilane argumentujući da dosuđena kazna nije bila srazmerna stepenu krivične odgovornosti optuženog i jačine društvene opasnosti.

Optuženi je bio optužen za ugrožavanje saobraćaja, proglašen je krivim, i optužen je na uslovnu kaznu kao i na dodatne finansijske kazne i mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da uslovna kazna nije bila proporcionalna sa društvenom opasnošću kao što je navedeno u žalbi tužioca. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.50/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik veća, sudije Zait Džemajli i Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog Idriza Ajvazi, iz sela Gornja Slatina opština Vitina, za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 297 al.1 u vezi sa al.5 i 3 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Gnjilane PP.br.83/2004 od 01.11.2004 god., podnetom protiv presude okružnog suda Gnjilane, P.br.98/2004 od 22.09.2004 god., na sednici veća održanoj 11.05.2005 god., donosi ovu:

PRESUDA

Usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Gnjilane, presuda Okružnog suda Gnjilane P.br.98/04 od 22.09.2004 god., menja se samo što se tiče odluke o kazni tako što Vrhovni sud optuženog Idriza Ajvazi za krivično delo za koje je proglašen krivim osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 5 meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 24.04.2004 god., do 18.05.2004 god.

Obrazloženje

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.98/2004 od 22.09.2004 god.,

optuženog Idriza Ajvazi proglašava krivim za krivično delo ugrožavanja drumskog saobraćaja iz člana 297 par.1 u vezi sa par.5 i 3 PKZK, osuđuje ga uslovno određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koji se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine ne izvrši drugo krivično delo, računajući mu u ovu kaznu i vreme provedeno u pritvoru od 24.04.2004 god., do 18.05.2004 god. Obavezan je da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu suda i sumu od 50 (pedeset) eura na ime sudskog paušala. Prema odredbi člana 58 PKZK, optuženom je izrečena sigurnosna mera-zabrana vožnje putničkog motornog vozila u trajanju od 1 (jedne) godine.

Protiv ove presude u zakonskom roku podneo je žalbu

-Javni tužilac okruga Gnjilane, zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni na taj način što će optuženom izreći oštriju meru.

Vrhovni sud Kosova je o sednici veća, u smislu odredbe člana 410 PZKPK, upoznao optuženog, njegovog branioca i Javnog tužioca Kosova. Sednici je prisustvovao optuženi, dok njegov branilac i Javni tužilac Kosova iako su uredno obavesteni nisu uzeli učešće, ali Javni tužilac Kosova je, predstavkom PPA.br.50/2005 od 16.02.2005 god., predložio da se žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane usvoji kao osnovana a da se osporena presuda promeni tako što će se optuženom izreći oštrija kazna.

Vrhovni sud je razmotrio spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija u žalbi konstatovao:

-žalba je osnovana.

Pošto osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje Vrhovni sud, u smislu odredbe člana 415 PZKPK, obraća pažnju prema službenoj dužnosti a ni prekršaje krivičnog zakona iako se presuda prvostepenog suda ne osporava u ovom pravcu, dok je i faktičko stanje utvrđeno ispravno i u potpunosti, ovaj Sud je vrednovao samo pretenzije navedene u žalbi.

U žalbi Okružni javni tužilac pretenduje da izrečena mera ne odgovara krivičnoj odgovornosti optuženog i intenzitetu ugroženosti društva krivičnim delom, imajući u vidu okolnosti da u kritičnom momentu optuženi nije preduzeo nijednu radnju da spreči najgore, na dan događaja vozio je brzinom od 46,04 km/h, na mestu gde je maksimalno dozvoljena brzina 40 km/h, dok prema mišljenju saobraćajnih stručnjaka vožnja od 40 km/h ne bi bila fatalna za 10 (desetogodišnje) dete Besarta Seljimija, dalje navodi da propusti pokojnog

Besarta nisu bili toliki da bi Prvostepeni sud podelio krivičnu odgovornost.

Vrednujući ove žalbene pretenzije, Vrhovni sud nalazi da uslovna kazna ne odgovara ugroženosti društva krivičnim delom, kako sa pravom navodi Tužilac u žalbi. Uprkos okolnosti da je za incident koji se dogodio odgovorna i žrtva ovog događaja, uzimajući u obzir okolnost da je optuženi vozio brzinom od 46 km/h, na mestu gde je dozvoljena maksimalna brzina od 40 km/h i konstataciju saobraćajnih stručnjaka, da se vozač automobila pridržavao dozvoljene brzine i da je vozio sa pojačanom pažnjom ne bi došlo do incidenta, gde je u konkretnom slučaju dete umrlo, ovaj Sud izriče kaznu kao u dispozitivu ove presude, ubeđen da će se i ovom kaznom postići cilj kažnjavanja predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama.

Iz gore navedenog a prema odredbi člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.50/2005, od 11.05.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
1.Zait Džemajlji
2.Mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 244 (2) PKZK - proizvodnja falsifikovanja novca žalba za promenu kazne Javni tužilac Kosova povlači žalbu]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu argumentujući da je Okružni sud svojom odlukom narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za proizvodnju lažnog novca i bio je oslobođen od strane Okružnog suda.

Javni tužilac Kosova je povukao žalbu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba neosnovana.

Ap.br.55/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Mr.sc.Fejzulah Hasani i Agim Krasnići, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog Burim Dželadinija iz sela Drobeš Vitina, za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 244 al.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Gnjilane koja je podnešena protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.111/2004, od 04.10 2004 god., na sednici veća održanoj 19.05 2005.god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbacuje se kao neprihvatljiva žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.111/2004, od 04.10 2004.god.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu P.br.111/2004, od 04.10 2004.god., na osnovu člana 350 al.3 ZKP optuženi Burim Dželadini je oslobođen od optužbe za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 244 al.2 PKZK.

Protiv ove presude žalbu je uložio Javni tužilac okruga Gnjilane, zbog bitnog kršenja krivičnog postupka iz člana 364 par.1 tačka 11 ZKP i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, predlažući da Vrhovni sud osporenu presudu izmeni a da optuženog proglasi krivim za krivično delo falsifikovanja novca iz

člana 244 al.2 PKZK i da ga kazni po zakonu, ili da ovu presudu poništi a predmet vrati na ponovno suđenje.

Javno tužilaštvo Kosova, dopisom PPA br.55/2005 od 01.03 2005.god., izjavljuje da odustaje od sprovođenja žalbe Okružnog tužilaštva iz Gnjilana, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu P.br.111/2004 od 04.10 2004.god.

Pošto je Javno tužilaštvo Kosova povuklo žalbu, Vrhovni sud, u saglasnosti sa odredbom člana 383 ZKP, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD U PRIŠTINI
Ap.br.55/2005, od 19.05 2005

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 245 KZJ - proizvodnja i nelegalno rasturanje narkotika u saučesništvu - žalba zbog povrede krivičnog zakona - svedoci saradnici]

Okružni tužilac u Mitrovici se žalio na odluku Okružnog suda Mitrovice argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su bili optuženi za neovlašćenu proizvodnju i distribuciju narkotika u saučesništvu bili su oslobođeni od strane Okružnog suda.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud u svojoj odluci pogrešno koristio izraz anonimni svedok, upućujući se na glavno suđenje svedoka saradnika.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ovim kazivanjem izvršio pogrešno i nepotpuno određivanje činjeničnog stanja u suprotnosti sa krivičnim zakonom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana

Ap.br.56/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, Đuran Dema i dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih Nenada Vrzića, Arbena Abazija i Fisnika Toljaja, svi iz Mitrovice, za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika u saučesništvu iz člana 245 par.2 u vezi sa par.1 u vezi sa članom 22 KZJ, odlučujući prema žalbi Javnog tužioca okruga Mitrovica, podnetom protiv presude Okružnog suda u Mitrovici P.br.236/2004 od 15.09.2004.god., na sednici veća održanoj 10.05.2005.god. shodno odredbi člana 410 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova), donosi ovo:

REŠENJE

Prihvata se kao osnovana žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica, dok se presuda Okružnog suda u Mitrovici P.br.236/2004 od 15.09.2004.god., poništava i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom okružnog suda u Mitrovici, P.br.236/2004 od 15.09.2004.god., optuženi su oslobođeni od optužbe na osnovu člana 390 tačka 3 PZKPK i to: Nenad Vrzić i Arben Abazi, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika u saučesništvu iz člana 245 par.2 u vezi sa par.1 u vezi sa članom 22 KZJ, i optuženi Vrzić Nenad, Arben Abazi i Fisnik Toljaj, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika u saučesništvu iz člana 245 par.2 u vezi sa par.1 u vezi sa članom 22 KZJ. troškovi postupka opterećuju budžetska sredstva suda.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Javni tužilac okruga Mitrovica, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, prekršaja krivičnog zakona i pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, predlažući da se osporena presuda poništi i predmet vrati istom sudu na ponovnu raspravu.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća, shodno odredbi člana 410 PZKPK, o kojoj su uredno obavestene sve strane, ali je prisustvovao samo branilac optuženih, advokat Ševćet Ibrahimović iz Srbice, koji je predložio da se žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica odbije kao neosnovana.

Javni tužilac Kosova, svojom predstavkom PPA.br.56/2005 od 14.02.2005.god., predlaže da se žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica prihvati kao osnovana i da se osporena presuda poništi a predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, zaključio:

Žalba je osnovana.

Osporena presuda sadrži bitne povrede iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer ne sadrži razloge za odlučujuće činjenice, ima i značajnih suprotnosti između onoga što je predstavljeno u obrazloženju presude u vezi sa sadržajem spisa ili zapisnika o datim izjavama u postupku i samih ovih spisa i zapisnika. Nadalje, prvostepeni sud svoju presudu zasniva na odredbi člana 157 PZKPK par.3 i 4, uopšte ne vrednujući odbrane optuženih, posebno odbranu optuženog Fisnika Toljaj, u vezi sa izjavom svedoka saradnika. Prema tome, u ovom pravcu žalba je osnovana.

Osporenom presudom nije učinjen ni pokušaj da se daju razlozi za činjenice kojima sud poklanja poverenje, nego sve zasniva na odredbi člana 157 par.3 i 4 PZKPK. Prvostepeni sud izjavu svedoka saradnika uopšte ne vrednuje u kontekstu odbrane optuženih, a posebno u odbrani optuženog Fisnika Toljaj koji izjavljuje da poznaje optužene Vrzić Nenada i Arbena Abazija, sa kojima je putovao u Novi Pazar. Ne kaže razlog zašto je i on putovao u Novi Pazar, ali drugi optuženi, prema odbrani optuženog Fisnika, su putovali zbog potrebe Hakifa Mehmetija, koji je trebao predati dokumenta za regulisanje pasoša i vozačke dozvole. Optuženi Fisnik Toljaj dobro poznaje optužene Vrzić Nenada i Arbena Abazija, čiji je pseudonim „Žuti“. Odbrane optuženih treba vrednovati povezano sa izjavom svedoka saradnika, koji je izjavio: „optuženog Vrzić Nenada, koji je tražio da nešto zajedno radimo, poznajem od 2003 god. U međuvremenu je Artana upoznao sa optuženim Arbenom Abazijem, koga zovu „Žuti“, znajući i njegovu adresu, koji se bavi trgovinom svih stvari...Novembra 2003 god., optuženi Nenad ga je pozvao telefonom u 18 sati i tražio da se sastanu, sastaju se u severnom delu grada u kafiteriji „Matrix“, gde ostavlja optužene Nenada i Arbena zajedno sa dve devojke koje se zovu Goca i Ivana, a sam odlazi u južni deo Mitrovice. Nakon kraćeg vremena zovu ga i predlažu da se sastanu u Prištini, u lokalu „Kvos“, gde su se i sastali. U društvu su bili optuženi Arben i Nenad kao i dve ranije spomenute devojke, u kom slučaju optuženi Nenad kaže da je od Arbena Abazija kupio 6 kilograma marihuane, koju će Goca i Ivana transportovati u Srbiju. Pošto optuženi Nenad nije imao para da plati Arbenu Abaziju za kupovinu robe, u njegovom prisustvu su se dogovorili da optuženi Nenad dotera u dvorište Arbena Abazija dva automobila marke „Lada Niva“, jedna sa registracijskim tablicama UN-124 a druga sa tablicama 600-KS-613, koje je lično video, a da će kasnije optuženi Nenad platiti pare. Optuženi Arben je spomenutu drogu prodao po ceni od 150 eura za kilogram. Nakon ovoga, Arben Abazi mu daje 50 eura na ime sklopljenog dogovora. Posle nekoliko dana ponovo se sastaje sa optuženim Arbenom u južnom delu Mitrovice, a zatim prelaze u severni deo jer se optuženi trebao sastati sa optuženim Nenadom. Odlaze i sastaju se sa optuženim Nenadom, sa kojim je bio i jedan mladi momak, apotekar u Zvečanu, koga su zvali Marko iz Srbije. Tu u kafiteriji optuženi Nenad i Arben su se dogovorili o kupovini nove količine droge, vrste „Heroin“. Te noći, zajedno sa optuženim Arbenom i Nenadom i spomenutim Markom apotekarom iz Zvečana, prelazi u južni deo Mitrovice u hotel „Palas“, automobilom marke „Lada Niva“, registarske tablice UN-124. Za vreme večere Arben i Nenad odlaze da se sastanu sa jednom osobom zvanom „Liko“ u blizini restorana „Mitrometal“, da bi se dogovorili oko droge vrste zvane „Čokolada“. Kasnije, iste noći dolaze optuženi Arben i Nenad i kažu da su od osobe zvane „Liko“ uzeli 250 gr droge-vrste „Čokolada“. Posle večere, optuženi Arben i Nenad prelaze na drugu stranu ulice, nasuprot restoranu „Mitrometal“, gde su stajali pored jednog parkiranog automobila marke „BMW“, bele boje sa tablicama Bosne i Hercegovine, gde su nešto razgovarali a zatim su optuženi Nenad i apotekar Marko otišli za Beograd, gde su ođneli

250 gr droge zvane „Čokolada". Izjavljuje da ovaj automobil „BMW" dobro poznaje kao i njegovog vlasnika. Jednog drugog dana zove ga da se sastanu optuženi Arben gde mu daje 150 eura da idu zajedno u Rašku, sa optuženim Nenadom, gde će se sastati sa nekim ljudima. Odlaze u Rašku, zajedno sa optuženim Nenadom i optuženim Fisnikom Toljaj, automobilom „Peugeot 306" bele boje sa tablicama KM 142 92. On sa Fisnikom nije smeo izaći iz automobila, optuženi Nenad kaže da se sa tim ljudima sa kojima se sastao, koji su bili u automobilu marke „Kalibra" bele boje sa registracijom UR 296 340, dogovorio da im pošalje novu količinu droge. Kasnije je video da su optuženi Nenad i Arben poslali u Srbiju veliku količinu droge kao i da su se bavili trgovinom automobilima iz Srbije na Kosovo. Upoznat je da su optuženom Nenadu vraćena dva automobila „Lada Niva" koje je u petak dao kao zalog optuženom Arbenu a vraćeni su u ponedeljak ujutro u 6 sati. Vozač u Okružnom sudu u Mitrovici Selajdin Haliti, video je optuženog Arbena zvanog „Žuti" kako vozi automobil „Lada Niva" koji je vlasništvo Okružnog suda u Mitrovici. Kasnije ga optuženi Nenad zove telefonom i preti mu da će ga ubiti. Dana 22.12.2003.god. oko 18 sati, dok je sa posla išao kući, jer stanuje u severnom delu Mitrovice, sačekao ga je optuženi Nenad sa još dve druge osobe, približilo se i pitao ga hoće li još da radi, ovaj je odgovorio da neće ali mu se približio drug optuženog Nenada zvani „Bucko" jer je debeo, i udario ga gvozdenim bokserom, dok treća osoba zvana Saša, bivši jugoslovenski policajac, koga zna od ranije, još uvek dolazi njegovoj kući i preti mu. Ovo iz razloga jer optuženi Nenad namerno ovo radi želeći da ga silom prisili da se bavi trgovinom droge i da nikom ne kaže da se on bavi drogom." Iz ove izjave svedoka saradnika proizilazi da se svi optuženi poznaju, i podudara se sa izjavom optuženog Fisnika Toljaj da su zajedno bili u Raškoj i Novom Pazaru. Ali, sud nije vrednovao ovaj dokaz u povezanosti sa odbranama optuženih.

U osporenoj presudi sud pogrešno primenjuje termin anonimni svedok, jer u konkretnom slučaju izjava svedoka koja je pročitana na glavnoj raspravi je izjava svedoka saradnika.

Znači, činjenično stanje nije ispravno i u potpunosti utvrđeno.

Sa jednim takvim činjeničnim stanjem, koje je neispravno i nepotpuno utvrđeno, došlo je do prekršaja krivičnog zakona.

Na ponovnom suđenju, prvostepeni sud prvo treba, postupajući prema članu 302 PZKPK, upoznati optužene i njihove branioce sa nalogom suda o proglašenju svedoka saradnika, kasnije na glavnoj sednici, nakon saslušanja svih optuženih i zavođenja postojećih dokaza, predloženih dokaza i drugih dokaza za koje nalazi da je potrebno da budu zavedeni, da obavi potrebnu i logičnu procenu zavedenih dokaza u povezanosti sa odbranama optuženih, pa da onda donese ispravnu odluku prema zakonu.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 424 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.56/2005, od 10.05.2005.god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Članovi veća,
1.Đuran Dema
2.Hamdi Podvorica

Predsednik veća,
Agim Krasnići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 253(1) tačka 1 PKZK/Član 23 PKZK/Član 291(1) PKZK - izazivanje opšte opasnosti teška krađa žalba za promenu kazne bitne povrede PKZK]

Okružni tužilac u Mitrovici se žalio na odluku Okružnog suda Mitrovice argumentujući da je Okružni sud bio previše blag i predložio je da se dosudi strožija kazna.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su bili optuženi za izazivanje opšte opasnosti i skupne krađe, proglašeni su krivim, i kažnjeni su sa 5 godine i 6 meseci zatvora, kao dodatnom finansijskom kaznom. Vrhovni sud je odlučio da je odluka Okružnog suda sadržavala znatna protivrečja što su učinili neverovatnom u pravnom pogledu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda osnovana.

Ap.br.57/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajlji, predsednik, Mihtar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Mejreme Memaj, zapisničara, u krivičnom slučaju optuženih Ivica Raičića i Nemanje Dogandžića, za četiri krivična dela teške krađe predviđeno članom 253 par.1 tačka 1 u vezi sa članom 23 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), i krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti predviđeno članom 291 par.1 u vezi sa članom 23 istog Zakona, odlučujući o žalbi Javnog tužioca okruga Mitrovica, žalbama branioca optuženih i žalbi optuženog Nemanje Dogandžića, podnetih protiv presude Okružnog suda Mitrovica, P.br.137/2004 od 21.10.2004 god., na sednici veća održanoj 29.06.2005 god., u skladu sa članom 410 PZKPK, donosi ovo:

REŠENJE

Usvajanjem žalbi branioca optuženih Ivica Raičića i Nemanje Dogandžića i one optuženog Nemanje Dogandžića, presuda Okružnog suda Mitrovica, P.br.137/2004 od 21.10.2004 god., poništava se u presuđujućem delu i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Protiv optuženih Ivica Raičića i Nemanje Dogandžića prekida se pritvor.

Žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica, za sada, je bezpredmetna.

Obrazloženje

Okružni sud Mitrovica, presudom P.br.137/2004 od 21.10.2004 god., optužene Ivicu Raičića i Nemanju Dogandžića proglašava krivim kao saučesnike za četiri krivična dela teške krađe predviđeno članom 253 par.1 tačka 1 u vezi sa članom 23 PKZK i krivično delo izazivanja opšte opasnosti iz člana 291 par.1 u vezi sa članom 23 istog Zakona i pošto im je odredila kaznu posebno za svako delo osuđuje ih jedinstvenom kaznom zatvora svakoga po 5 (pet) godina i 6 (šest) meseci u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 18.01.2004 god., i nadalje. Obavezao ih je da na ime sudskog paušala svaki plati sumu od 150 eura kao i da na solidaran način pokriju troškove krivičnog postupka. Oštećene Okružni i Opštinski sud iz Mitrovice, Opštinski sud Zubin Potok, U.N.-LCO i Abdurahmana Abdurahmanija za realizovanje imovinsko pravnih zahteva upućuje na građanski spor.

Istom presudom optuženi Ivica Raičić, u skladu sa odredbom člana 390 par.3 PKZK, oslobođen je optužbe za krivično delo ometanja zvaničnog lica u obavljanju službene dužnosti iz člana 183 par.1 Krivičnog zakona Kosova (KZK).

Protiv presuđujućeg dela ove presude žalbe u zakonskom roku su podneli:

-Javni tužilac okruga Mitrovica zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud to izmeni, tako što će optuženima odrediti veće kazne za svako delo a zatim im izreći jedinstvenu oštriju kaznu.

-branilac optuženog Ivica Raičića, adv Miodrag Brkljač, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona, odluke o kazni, troškova krivičnog postupka i zahteva za odštetu uz predlog da Vrhovni sud poništi presudu i slučaj vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da je izmeni u vezi sa pravnim kvalifikovanjem dela,

-branilac optuženog Nemanje Dogandžića, advokat Miro Delević, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud izmeni osporenu presudu tako što će optuženom u nedostatku dokaza osloboditi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati prvostepenom sudu i

-optuženi Nemanja Dogandžić, za istu osnovu kao i njegov branilac, uz

predlog da Vrhovni sud izmeni presudu tako što će ga osloboditi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati prvostepenom sudu.

Vrhovni sud u skladu sa odredbom člana 410 ZKPK je održao sednicu veća na kojoj su branioci optuženih razjasnili neke navedene žalbene pretenzije i ostali pri predlozima navedenim u žalbi. Istovremeno je i optuženi Nemanja Dogandžić razjasnio neke od pretenzija navedenih u njegovoj žalbi i podržavajući pretenzije i predloge svog branioca ostaje pri predlozima navedenim u žalbi. Optuženi Ivica Raičić se složio sa stavovima svoga branioca i njegovim predlozima. Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.57/2005 od 21.02.2005 god., predlaže da se usvoji žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica a da se žalbe branilaca optuženih i ona optuženog Nemanje Dogandžića odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa članom 415 ZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija nalazi:

Žalbe branilaca optuženih i ona optuženog Nemanje Dogandžića delimično su osnovane dok je žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica za sada bezpredmetna.

Osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je dispozitiv presude u suprotnosti sa obrazloženjem, u presudi nisu predstavljeni razlozi za odlučujuće činjenice, za odlučujuće činjenice u presudi ima značajnih protivurečnosti između onoga što se predstavlja u obrazloženju presude u vezi sa sadržajem spisa ili zapisnika o datim izjavama u postupku i samih ovih spisa i zapisnika, što je za sada čini neodrživom u pravnom aspektu.

Obrazlažući utvrđeno činjenično stanje u presudi, prvostepeni sud se između ostalog oslanja na svedočenje svedoka Regisa Hatmanski, konstatujući da je on ptvrdio da je prilikom pretresa garaže optuženog Ivica Rajčića, u svojstvu ovlašćenog policajca zajedno sa policajcem Miroslavom Kuzmanovićem, među ostalim stvarima našao i jednu pisaću mašinu čiji broj odgovara evidencijonom broju Opštinskog suda Mitrovica, keramičke pločice za koje vozač Opštinskog suda u Zubinom potoku Vrzic Nenad potvrđuje da su bile u automobilu „Lada Niva" koja je vlasništvo Opštinskog suda u Zubinom Potoku, kada su ukradene zajedno sa automobilom o kome je reč i delovima za kompjutere sa serijskim brojevima koji se podudaraju sa dokumentacijom Opštinskog suda u Mitrovici, pa je na osnovu ovoga ocenio da su ovo činjenice koje dokazuju da su optuženi izvršili krivično delo teške krađe iz člana 253 par.1 tačka 1 uvezi sa članom 23 PKZK, kako je opisano u delu I/1,2 i 3 dispozitiva presude. Vrhovni sud ocenjuje da ovo nije usaglasnosti sa podacima u dispozitivu presude jer pisaaća mašina i keramičke pločice o kojima je reč nisu opisani kao inkriminirani objekat krivičnog dela u

dispozitivu presude o kojoj je reč. Imajući ovo u vidu i činjenicu da ni optužnica Javnog tužioca okruga Mitrovica, pisaću mašinu i keramičke pločice o kojima je reč, ne sadrži kao objekat izvršenog krivičnog dela pa ostaje dubioza da li su oni rezultat krađe o kojoj je reč, što je potrebno da bi se utvrdilo konkretno krivično delo. Optuženi za druga krivična dela Vrzic Nenad, nije ništa svedočio u istražnoj fazi u vezi sa keramičkim pločicama o kojima je reč, kao i gde su ukradene dok na sednici veća nije uopšte saslušan, iz čega proizilazi da ovaj slučaj nije u potpunosti rasvetljen ni u vezi sa njihovim vlasništvom. Osim navoda u obrazloženju presude, da se serijski brojevi delova kompjutera, koji su našeni u garaži optuženog Ivica Rajčića, podudaraju sa sudskom dokumentacijom nema ništa konkretnije u ovom pravcu, jer kako proizilazi iz spisa predmeta nema pismene evidencije koje je stvari našao i uzeo svedok, policajac Regis Hetmanski, u slučaju pretresa garaže o kojoj je reč.

Automobil marke „Lada-Niva", sa registarskim tablicama EU-502 koji je našen u garaži optuženog Ivica Rajčića 18 januara 2004 god objekat je krivičnog dela teške krađe iz člana 253 par.1 tačka 1 u vezi sa članom 23 PKZK, opisano u dispozitivu pod I/5 presude za koje su optuženi kao saučesnici proglašeni krivim. Međutim, u osporenoj presudi nisu dati konkretniji i ubedljiviji razlozi o izvršenju u saučesništvu ovog krivičnog dela. Prema proceni Vrhovnog suda, za sada ne stoji konstatacija prvostepenog suda jer samo činjenica „pošto su te noći-18.01.2004.god., negde oko 3 sata ujutro optuženi uhvaćeni u Zvečanu, oni su u saučesništvu izvršili krivično delo o kome je reč ", nije dovoljan dokaz za jednu takvu konstataciju, da se radi o izvršenju krivičnog dela u saučesništvu. U dispozitivu treba istaći sve elemente koji pokazuju da je krivično delo izvršeno u saučesništvu, a to su: jedinstvena namera za zajedničku odluku više lica da izvrše krivično delo, podela uloga u postupku izvršenja dela, dogovor da se ono izvrši i dogovor kako da se ono izvrši. u konkretnom slučaju o gore istaknutom krivičnom delu ali ni o drugim krivičnim delima nema nijedne reči u presudi, što znači da prvostepena presuda sadrži bitne povrede krivičnog postupka predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK što je čini neodrživom.

Istaknute protiv urečnosti i nedostaci rezultiraju time, da činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju nije na ispravan i potpun način utvrđeno. U prvom redu u osporenoj presudi proizilazi da je dubioza pitanje pisaaće mašine, koja je pronađena u garaži optuženog Ivica Rajčića, kao jedan od materijalnih dokaza da li je ili nije ona inkriminirani objekat krivičnog dela, jer se kao takva, kako je ranije navedeno, ne opisuje u dispozitivu presude a ni u onom optužnice. Slično ovome proizilazi da je i pitanje u vezi sa keramičkim pločicama našenim u garaži optuženog Ivica Rajčića i delovima kompjutera, jer samo izjava svedoka, policajca Regisa Hatmanskog, da su oni bili objekat navedenog krivičnog dela, bez da su o tome dali izjavu pretstavnicima sudova o kojima je reč i Vrzic Nenad u svojstvu svedoka, nije dovoljan dokaz za

donošenje osuđujuće presude, kako je postupio prvostepeni sud u konkretnom slučaju.

Sve ovo, prema oceni Vrhovnog suda, čine osporenu presudu pravno neodrživom i kao takvu je treba poništiti i slučaj vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na ponovnom suđenju prvostepeni sud treba eliminisati sve gore navedene prekršaje, da postupi u skladu sa gore navedenim primedbama, da zavede sve ranije dokaze kao i da sasluša predstavnike oštećenih sudova i u svojstvu svedoka Vrzić Nenada i da iste vrednuje u skladu sa odgovarajućim odredbama pa da zavisno od rezultata vrednovanja dokaza donese ispravne, zakonske i zasnovane na dokazima zaključke a zatim da donese odgovarajuću odluku, imajući u vidu i druge pretenzije navedene u žalbi.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 420 par.1 tačka 3 i člana 424 par.1 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

Iz navedenih razloga, za sada žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica je bezpredmetna i kao takva u ovom slučaju nije vrednovana.

U skladu sa odredbom člana 420 par.6 PZKPK, Vrhovni sud je posebnim rešenjem odlučio o pritvoru kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.57/2005, od 29.06.2005.god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Miftar Jasići
Avdi Dinaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 229 (1) 23 PKZK - kupovina, posedovanje - rasturanje i neovlašćena - prodaja opasnih narkotika i psihotropnih supstanci žalba za poništenje presude, kazne ili oslobađanje optuženog - krivični postupak, činjenično - stanje, olakšavajuće okolnosti - član 34 PKZK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu kupovinu, posedovanje, raspodelu i prodaju opasne narkotične droge i psiho substance, proglašen je krivim, i bio je optužen na 18 meseci zatvora, kao i na dodatne finnasijske kazne i mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije narušio krivičnu proceduru i da je ispravno procenio činjenično stanje. Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije u potpunosti procenio sve olakšavajuće okolnosti, i kao rezultat dosudio je veoma strogu kaznu kao što je traženo članom 34. PKZK-a. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca delimično osnovana.

Ap.br 62/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići, Avdi Dinaj, Mr.sc.Fejzulah Hasani i Miftar Jasići, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optužene Adrijane Gisela Dobre iz grada Slanca Prahova Republika Rumunija, zbog krivičnog dela kupovine, posedovanja, rasturanja i neovlašćene prodaje opasnih narkotika i psihotropnih supstanci u saučesništvu iz člana 229 par.4 pod par.1 u vezi sa članom 23 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi branioca optužene, advokat Hasan Jašari iz Prištine, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini P.br.349/2004 od 09.12.2004.god., na sednici održanoj shodno odredbi člana 410 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnoj proceduri Kosova) od 21.04.2005.god., donosi ovu :

P R E S U D A

Delimičnim usvajanjem žalbe optužene Adrijane Gisela Dobre, presuda Okružnog suda u Prištini P.br.394/2004 od 09.12.2004.god., se menja samo u vezi sa odlukom o kazni, tako da Vrhovni sud optuženu, za krivično delo za koje je proglašena krivom osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne)

godine, dok se novčana kazna potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prištini P.br.394/2004 od 19.12.2004.god., optužena Adrijana Gisela Dobre je proglašena krivom za krivično delo kupovine, posedovanje, rasturanje i neovlašćenu prodaju opasnih narkotika i psihotropnih supstanci u saučesništvu iz člana 229 par.4 pod par.1 u vezi sa članom 23 PKZK i osuđena je na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedan) godine i 6(šest) meseci kao i na novčanu kaznu od 1500€, u kaznu je uračunato vreme koje je ona provela u pritvoru od 19.05.2004.god., i nadalje.

Narkotici i psihotropne supstance su konfiskovani.

Optuženoj je izrečena i dopunska kazna proterivanje stranaca sa teritorijr Kosova, u trajanju od 1(jedne) godine od dana pravosnažnosti presude.

Optužena je obavezna da plati troškove postupka prema računu suda i sudski paušal u iznosu od 100€, sve to u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo branilac optužene zbog bitnih prekršaja, odredbi, krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kršenja krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda poništi a da se predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu ili da se presuda promeni a da se optužena oslobodi od optužbe usled nedostatka dokaza. U žalbi predlaže da zajedno sa svojom branjenicom bude upoznat sa sednicom veća.

Vrhovni sud je održao sednicu Veća shodno odredbi člana 410 PZKPK, gde je branilac optužene dao neka objašnjenja navoda iz žalbe i ostao pri datim predlozima, dok je optužena prihvatila navode branioca.

Javni tužilac Kosova, iako je uredno obavešten o sednici Veća, nije prisustvovao nego je dopisom PPA.br.62/2005 od 15.02.2005.god., predložio da se žalba branioca optužene odbije kao neosnovana a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je, nakon razmatranja spisa predmeta proučio osporenu presudu na osnovu člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija zaključio:

Žalba je delimično osnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer isti sadrži razloge o odlučujućim činjenicama u ovom krivičnom postupku slučaja i u skladu je sa sadržajem spisa i zapisnika, koji su zavedeni kao dokazi i tretirani na ispravan način.

Sud je ispravno vrednovao odbranu optužene u kontekstu svih prihvaćenih dokaza dajući jasne i ispravne zaključke.

Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Osporenom presudom je činjenično stanje u ovom krivično pravnom slučaju utvrđeno na ispravan i potpun način sa ispravnim vrednovanjem odbrane optužene i drugih utvrđenih dokaza, svakog posebno i u međusobnoj povezanosti, ispravno zaključujući da je optužena, uz prethodni dogovor sa okrivljenima Andrei Titijem i Afrim Šaljom uzela narkotičnu supstancu heroin zapakovanu u dva paketa sa neto težinom jedan paket težak 490gr. A drugi 472gr., sa ukupnom neto težinom heroina od 962gr., koja je konstatovana od strane Kriminalističkog instituta Republike Bugarske Sofija u njihovom izveštaju Br.H-600 od 06.08.2004.god. gde je konstatovano da sastav ova dva paketa čini narkotična supstanca heroin, koja je zabranjena da se proizvodi ili da se legalno koristi i nalazi se pod kontrolom prema Zajedničkoj konvenciji UN-a iz 1961.god. o toksičkim supstancama (lista 1) i Konvenciji UN-a iz 1988.god. Optužena je paket imala na telu ispod odeće, tako da je za vreme kontrole na Prištinskom aerodromu na kontrolnoj traci detektor X-Rej (električni detektor za kontrolu) pokazao da se na njenom telu nalazi nešto sumnjivo. Nakon kontrole policije ustanovljeno je da se u ta dva paketa nalazi heroin.

Osporenom presudom ispravno je zaključeno da je optužena, uz prethodni dogovor sa okrivljenima Andrei Titi i Afrim Šaljom, dobrovoljno uzela sa sobom pakete sa narkotikom u cilju prodaje i materijalne koristi. Uz to ispravno su vrednovani svi utvrđeni dokazi, zajedno sa odbranom optužene, posebno i u međusobnoj zavisnosti i ispravno je zaključeno da su svi postupci optužene preduzeti svesno i u cilju ostvarenja materijalne dobiti. Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Sa jednim takvim činjeničnim stanjem, koje je utvrđeno na ispravan i potpun način ispravno je zaključeno da u postupcima optužene Adrijane Gisele Dobre postoje svi elementi krivičnog dela kupovine, posedovanja, rasturanja i neovlašćene prodaje opasnih narkotika i psihotropnih supstanci iz člana 229par.4 pod par.1 u vezi sa članom 23 PKZK, pošto je ovo delo izvršila u saučesništvu sa okrivljenima Andrei Titi i Afrim Šaljom. Znači, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud

nalazi da konstatovane, olakšavajuće okolnosti nisu vrednovane u dovoljnoj meri, i to: da optužena ranije nije bila osuđivana, da je majka jednog deteta, siromašnog ekonomskog stanja i njeno korektno ponašanje, posebno okolnosti da je majka maloletnog deteta i u kontekstu siromašnog ekonomskog stanja, pa joj je prema tome izrekao kaznu ispod minimuma predviđenog zakonom i osudio je na kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne) godine, u koju se računa vreme provedeno u pritvoru od 19.05 2004.god. dok novčanu kaznu potvrđuje, uveren da izrečena kazna odgovara intenzitetu ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i stepenu krivične odgovornosti optužene i da će se postići cilj kazne predviđen odredbom člana 34 PKZK. Znači, u ovom pravcu žalba je osnovana.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.62/2005 od 21.04 2005

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

Članovi veća
1. Agim Krasici
2. Avdi Dinaj
3. Mr.sc. Fejzulah Hasani
4. Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja žalba za promenu kazne okolnosti koje utiču na vrstu i vreme trajanja kazne - član 41 KZJ]

Okružni tužilac u Mitrovici se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici argumentujući da je presuda Okružnog suda previše blaga i predložio dosuđivanje strožije kazne.

Optuženi su bili optuženi za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje oružja, proglašeni su krivim, i kažnjeni kaznom.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio otežavajuće i olakšavajuće okolnosti kao što je traženo članom 41 KZJ. Vrhovni sud je odlučio da je vrsta i dužina kazne dosuđena od strane Okružnog suda bila adekvatana. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.71/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik veća, Riza Ljoci i Afrim Krasnici, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih Esan Hasani, Driton Hasani i Adem Hasani, sva trojica iz sela Donje Vinarce, opština Mitrovica, za krivično delo držanja u vlasništvu pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući u vezi žalbe Javnog tužioca okruga Mitrovica i odgovarajući na žalbu branioca optužene, koja je podneta protiv presude okružnog suda u Mitrovici, P.br.47/01 od 09.12 2004.god., na sednici Veća održanoj 05.04 2005.god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica, dok se presuda Okružnog suda u Mitrovici, P.br.47/2001 od 09.12 2004.god., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud Mitrovica presudom P.br.47/2001 od 09.12 2004 god., optužene Esana Hasanija, Dritona Hasanija i Adema Hasanija, svakog posebno proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu pod

kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, oseđuje optuženog Esan Hasanija na novčanu kaznu u iznosu od 600(šesto) eura, optuženog Driton Hasanija na novčanu kaznu u iznosu od 500(petsto)eura i Adem Hasanija na novčanu kaznu u iznosu od 700(sedamsto)eura, svaki od njih je obavezan ovu sumu platiti u roku od 15(petnaest) dana od punovažnosti ove presude a u slučaju ne plaćanja ista će se zameniti kaznom zatvora računajući svaki dan proveden u zatvoru 15(petnaest)eura. Obavezni su da svaki posebno na ime sudskog paušala uplati sumu od 50(pedeset)eura i troškove sudskog postupka na solidaran način prema konačnoj listi Suda.

Optuženom Esan Hasaniju oduzet je revolver marke "TT-M-57", kal.7,63mm sa seriskim brojem 62456 i 53 metka kal.7,62mm. Optuženom Driton Hasaniju oduzeta je ručna defanzivna bomba "F11" proizvodnje bivšeg SSSR-a, 8(osam) metaka kal.7,65mm i 4 metka kal.6,35mm. Optuženom Adem Hasaniju oduzeta je puška marke "Mauzer-48" seriski broj 19723, 76 metaka kal.7mm i 56 metaka kal.6,35mm.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Javni tužilac okruga Mitrovica, zbog odluke o kazni uz predlog da Vrhovni sud izmeni osporenu presudu samo što se tiče odluke o kazni, tako da se optuženima izrekne oštrija kazna.

Odgovor na žalbu Tužioca podneo je branilac optužene ad.Zenelj Ademi iz Mitrovice, sa predlogom da se žalba Tužioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova održao je sednicu Veća kojoj nije prisustvovao Javni tužilac Kosova, iako je uredno obavешten, ali je dopisom u pismenoj formi PPA.br.71/2005 od 15.02 2005.god., predložio da se žalba Javnog tužioca okruga Mitrovica usvoji kao osnovana i da se osporena presuda izmeni samo u vezi odluke o kazni tako da se optuženima izreknu kazne zatvora.

Vrhovni sud Kosova je razmotrio sve spise ovog krivično pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 376 ZKP, vrednovao žalbene pretenzije u žalbi i odgovoru na žalbu i konstatovao:

-Žalba je neosnovana.

Presuda Prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i kršenja krivičnog zakona na štetu optuženog o čemu se ovaj Sud, na osnovu člana 376 ZKP, obavezujuće stara.

Takođe u žalbi se ne osporava presuda Prvostepenog suda zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, znači u tom aspektu osporena presuda nije bila objekat ocene ovog Suda, pa je vrednovano samo u vezi

žalbenih pretenzija.

U žalbi Tužilac pretenduje da Prvostepeni sud, pri određivanju obima kazne, nije ispravno i potpuno vrednovao sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne. Smatra da Sud pogrešno ocenjuje da na strani optuženih nema otežavajućih okolnosti dok, prema žalbi kao olakšavajuću okolnost je trebalo uzeti ugroženost društva krivičnim delom i činjenicu da je ova pojava u vidljivom porastu.

Prema oceni ovog Suda gore navedene žalbene pretenzije su neosnovane. Prvostepeni sud je na ispravan i potpun način konstatovao i vrednovao sve okolnosti koje u smislu odredbe člana 41 ZKP utiču na određivanje vrste i visinu kazne i okolnosti u konkretnom slučaju. Ugroženost društva, prema oceni ovog Suda, je elemenat krivičnog dela, kako je ispravno istakao branilac optuženih u odgovoru na žalbu Tužioca, ali pošto se u žalbi ne navodi neka druga otežavajuća okolnost na strani optuženih, niti ih ovaj Sud nalazi, pretenzije da se optuženima izreknu oštrije kazne su neosnovane. Kazne izrečene optuženima odgovaraju stepenu ugroženosti društva tim krivičnim delom i stepenu krivične odgovornosti optuženih pa je s toga ovaj Sud uveren da će se izrečenim kaznama postići cilj kazne predviđen odgovarajućom zakonskom odredbom.

Iz gore navedenog, a u smislu odredbe člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.71/2005 od 05.04 2005.god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - Član 139 (1) PKZK/Član 25 PKZK - trgovanje ljudima - žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga i predložio da se dosudi strožija kazna.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud svojom odlukom narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su optuženi za trgovinu ljudima, proglašeni su krivim, i osuđeni na 2 godine i 6 meseci zatvora, kao i dodatne finansijske kazne i bezbednosne mere. Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno izvršio određivanje činjeničnog stanja, za drugo faktičko stanje je blio drugačije određeno od činjeničnog opisa postupka optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba barnioca delimično bila osnovana.

Ap.br.89/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Merjeme Memaj, zapisničara, u krivičnom slučaju optuženih Gazmenda Ljeke, zbog krivičnog dela trgovanja ljudima iz člana 139 par.1 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova) i Nehata Ljeke, zbog krivičnog dela trgovanja ljudima u pomaganju iz člana 139 par.1 u vezi sa članom 25 PKZK, odlučujući prema žalbama: Javnog tužioca okruga Gnjilane i branilaca optuženih, adv.Nasufa Nasufija i Šemsedina Piraja, podnetim protiv presude Okružnog suda Gnjilane, P.br.109/2004 od 28.10.2004 god., na sednici veća održanoj 24.05.2005 god., shodno odredbi člana 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

I Delimičnim prihvatanjem žalbe branioca optuženog Gazmenda Ljeke i prema službenoj dužnosti, presuda Okružnog suda Gnjilane, P.br.109/2004 od 28.10.2004 god., menja se u delu pod I dispozitiva samo u vezi sa odlukom o računanju pritvora, tako što Vrhovni sud optuženom Gazmendu Ljeki, u izrečenoj kazni zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, računa vreme provedeno u pritvoru od 26.06.2004 god. do 28.10.2004 god.

II Prihvata se kao osnovana žalba branioca optuženog Nehata Ljeke, dok se pomenuta presuda u tački pod II ove presude u vezi sa optuženim Nehatom Ljeka, kao i sigurnosna mera, konfiskovanje para kao i ona o izricanju mere zabrane obavljanja profesije, troškove postupka i sudskog paušala, poništava i predmet se u ovom delu vraća Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

III Žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.109/2004 od 28.10.2004 god., optuženi Gazmend Ljeka i Nehat Ljeka su proglašeni krivim i to prvo optuženi za krivično delo trgovanja ljudima iz člana 139 par.1 PZKPK, i drugi optuženi za krivično delo trgovanja ljudima iz člana 139 par.1 u vezi sa članom 25 PKZK, i osuđeni su: prvi optuženi na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i drugi optuženi na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci. Protiv optuženog Nehata Ljeke izrečene su: mera sigurnosti-konfiskovanje para-3.300 eura, 442\$ i 110 CHF i mera zabrane obavljanja profesije i ugostiteljske delatnosti u restoranu „Ljeka N.“, u trajanju od 1 godine, koja se računa od dana pravosnažnosti presude, vreme provedeno u pritvoru ne računa se u izrečenu kaznu. Optuženi su obavezni da na ime sudskog paušala plate po 50 eura i da solidarno kompenzuju troškove postupka prema računu suda, sve to u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ovih presuda u zakonskom roku podneli su žalbe:

-Javni tužilac okruga Gnjilane zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni tako da se optuženima izreknu veće kazne,

-branilac optuženog Gazmenda Ljeke, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i prekršaja krivičnog zakona, predlažući da se osporena presuda poništi i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje,

-branilac optuženog Nehata Ljeke, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, kršenja krivičnog zakona, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda poništi i predmet vrati na ponovno suđenje, ili da se izmeni i da se optuženom izrekne blaža kazna, i podneo je odgovor na žalbu Javnog tužioca okruga Gnjilane, gde predlaže da se ista žalba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća shodno odredbi člana 410 KZJ, kojoj su prisustvovali optuženi Nehat Ljeka i njegov branilac koji je razjasnio neke od navoda u žalbi i u odgovoru datom na žalbu Javnog tužioca okruga Gnjilane, ostajući pri pretenzijama datim u njima, a optuženi prihvata tvrdnje svoga branioca, dok nisu bili prisutni optuženi Gazmend Ljeka i njegov branilac kao ni Javni tužilac Kosova, koji su bili uredno obavješteni.

Javni tužilac Kosova, svojom predstavkom PPA.br.89/2005 od 17.02.2005 god., predlaže da se žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane prihvati kao osnovana a da se žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija i odgovora na žalbe, našao:

Žalba branioca optuženog Gazmenda Ljeke delimično je osnovana, ona branioca optuženog Nehata Ljeke je osnovana dok žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane je neosnovana.

Osporena presuda u vezi sa optuženim Gazmendom Ljeka ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara shodno odredbi člana 415 par.1 tačka 1-3 PZKPK.

Činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju u vezi sa optuženim Gazmendom Ljekom je ispravno i u potpunosti utvrđeno, posebno sa jasnim i veoma konkretnim izjavama oštećene Jolande Kolja i svedoka Envera Ademija, na osnovu kojih je bez sumnje utvrđeno da je krivičnog dana, znači 26.06.2004 god., u restoranu „Ljeka N.“ optuženi Gazmend svedoku Enveru Ademiju unapred odredio termin, znači kritičan dan koji je odredio da Jolanda Kolja ima sa njim seksualne odnose, u prostorijama ovog restorana, za koju uslugu od svedoka Envera Ademija uzima 10 eura, dok isti svedok oštećenoj unapred daje 50 eura, novac koji je bio obeležen i ista ta banknota od 50 eura br.X 10669661804 takođe je kasnije nađena. Pošto prvo oštećena Jolanda Kolja odlazi u određenu sobu, jedna osoba poziva svedoka Envera Ademija da i on ode u sobu, u kom slučaju se oštećena svlači do pojasa i istovremeno traži od Envera da se i on skine, koji kobajagi u nameri da pozove svog druga da dođe kasnije da ga uzme kolima, poziva policiju pošto je prethodno pripremljen plan za otkrivanje ovih slučajeva u lokalu, policija dolazi obavlja pretres i optuženog lišava slobode. U osporenoj presudi u vezi sa optuženim Gazmendom Ljekom vrednovani su svi dokazi pojedinačno i u vezi sa odbranom optuženog, kao i svi zajedno, dajući ubedljive razloge zašto sud nije prihvatio odbranu optuženog, shodno odredbi člana 396 tačka 7 PZKPK. Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Ispravnim i potpunim utvrđivanjem činjeničnog stanja i krivični zakon je

ispravno primenjen, kada je zaključeno da su u postupcima optuženog Gazmenda Ljeke sadržani svi elementi krivičnog dela trgovine ljudima iz člana 139 par.1 PZKPK, za koje je proglašen krivim. Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana. Ipak, Vrhovni sud odlučujući i po službenoj dužnosti, a na osnovu člana 415 par.1 tačka 4 u vezi sa članom 404 par.1 tačka 6 PZKPK, nalazi da je na štetu optuženog Gazmenda Ljeke prekršen krivični zakon i to član 73 PKZK, jer u izrečenu kaznu nije uračunato i vreme provedeno u pritvoru, tako da ovaj Sud u izrečenu kaznu optuženom Gazmendu Ljeki računa i vreme provedeno u pritvoru od 26.06.2004 god. do 28.10.2004 god.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, ovaj Sud prihvata sve konstatovane i ispravno vrednovane okolnosti za optuženog Gazmenda Ljeku, da je mlad, bez posla, da dosada nije osuđivan, kao olakšavajuće okolnosti a kao otežavajuće okolnosti uzima da je ovo krivično delo u stalnom porastu na Kosovu, dok okolnost da je izvršenim delom želeo steći materijalnu korist, koristeći težak položaj oštećene, smatra nezakonitom, ovo sačinjava elemente krivičnog dela, pa su prema tome neodržive. Međutim, ovaj Sud nije našao neku posebnu olakšavajuću okolnost koja bi uticala na visinu kazne, prema tome kazna zatvora izrečena optuženom Gazmendu Ljeki u trajanju od 2 (dve) godine, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru, od 26.06.2004 god., do 28.10.2004 god., u saglasnosti je i sa stepenom ugroženosti društva i sa krivičnom odgovornošću optuženog, pa se može očekivati da se ovom kaznom postigne cilj kažnjavanja predviđeno odredbom člana 34 PKZK.

Dok, osporena presuda u vezi sa optuženim Nehatom Ljeka sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer je dispozitiv u vezi sa ovim optuženim nerazumljiv, protivurečen posebno kada se kaže „optuženi je sa namerom pomogao u trgovini ljudima, sa ciljem seksualnog iskorišćavanja oštećenje Jolande Kolja“, tvrdnja koja nije u saglasnosti sa elementima krivičnog dela. U ovom delu presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, prema tome žalba je u ovom pravcu osnovana.

I činjenično stanje nije ispravno i u potpunosti utvrđeno, jer je za ovog optuženog utvrđeno drugačije činjenično stanje upoređujući sa činjeničnim opisom postupaka optuženog u dispozitivu pod II osporene presude, jer je sud utvrdio da je optuženi Nehat Ljeka stavio na raspolaganje sobu u svom lokalu za trgovanje ljudima, za čiju je uslugu uzeo 15 eura. Međutim, ova konstatacija je u suprotnosti sa činjeničnim opisom krivičnog dela u dispozitivu pod II osporene presude, gde se kaže da je optuženi sa namerom pomogao u trgovini ljudima, sa ciljem da seksualno iskoristi oštećenu Jolandu Kolja. Optuženi nije nikako mogao pomoći oštećenoj Jolandi Kolja da izvrši krivično delo, kako je pogrešno konstatovano u dispozitivu pod II, dok su u

obrazloženju data potpuno druga objašnjenja. Nadalje, sud nije vrednovao dokaze svaki posebno i u vezi sa odbranom optuženog Nehata Ljeke shodno odredbi par.7 člana 396 PZKPK. Prema tome, u ovom pravu žalba je osnovana.

Sa jednim ovakvim pogrešnim i nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem, došlo je i do prekršaja krivičnog zakona, jer ovaj Sud za sada ne može prihvatiti zaključak Prvostepenog suda da u postupcima optuženog postoje elementi krivičnog dela trgovanja ljudima u pomaganju iz člana 139 par.1 u vezi sa članom 25 PKZK. Prema tome, u ovom pravcu žalba je osnovana.

Na ponovnom suđenju, Prvostepeni sud u vezi sa optuženim Nehatom Ljeka, nakon zavođenja svih dokaza i njihovog pojedinačnog vrednovanja kao i u vezi sa odbranom optuženog, imajući u vidu i druge žalbene pretenzije, treba da ispravno vrednuje da li su u postupcima optuženog sadržani elementi krivičnog dela za koje je optužen ili eventualno nekok drugog krivičnog dela i da donese odluku prema zakonu.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 426 i 425 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.89/2005, od 24.05.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Agim Krasnići
mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328(2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja žalba za promenu kazne]

Optuženi se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i osuđen na 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da kada je optuženi priznao krivicu, glavno suđenje se trebalo završiti završnom izjavom, kao što je traženo članom 359. stav5. PZKPK. Vrhovni sud je odlučio da se Prvostepeni sud nije povinovao ovim pravnim institucijama i da ih je ignorisao, kao da nisu postojale. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba optuženog delimično osnovana.

Ap.br.91/05

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Riza Ljoci i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Minire Džambazi, zapisničara, u krivičnom slučaju protiv optuženog Hašima Mustafe iz sela Lipovica, opština Gnjilane, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno članom 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući o žalbi optuženog koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.139/04 od 06.01.2005 god., na sednici veća održanoj 21.06.2005 god., donosi ovo:

R E Š E N J E

U slučaju žalbe optuženog Hašima Mustafe i prema službenoj dužnosti presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.139/04 od 06.01.2005 god., poništava se i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.139/04 od 06.01.2005 god., optuženog Hašima Mustafu proglašava krivim za krivično delo držanja u

vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i za ovo delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci. Obavezuje ga da plati sve troškove krivičnog postupka i 100 eura na ime sudskog paušala, istovremeno mu zaplenjuje pušku tipa karabin jugoslovenske proizvodnje M-C Zastava, kalibra 8,57 mm serijski broj 178810 zajedno sa 3 metka.

Protiv ove presude žalbu je podneo optuženi, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu poništi i predmet vrati na ponovno suđenje ili da je izmeni u vezi sa odlukom o kazni, tako što će optuženom izreći uslovnu kaznu.

O sednici veća, u skladu sa odredbom člana 410 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), upoznati su Javni tužilac Kosova, optuženi i njegov branilac ali nisu prisustvovali sednici veća. Ali, Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.91/05 od 14.02.2005 god., predlaže da se podnesena žalba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud pošto je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja navedenih pretenzija u žalbi, konstatovao:

-osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivične procedure koje uslovljavaju njeno poništenje.

Prema spisima ovog krivično-pravnog slučaja proizilazi da je optuženi, na sednici o potvrđivanju optužbe koja je održana 30.11.2004 god., priznao krivicu. Jedno takvo priznanje krivice po svim tačkama optužnice optuženi je ponovio i na glavnoj raspravi, održanoj 06.01.2005 god. U takvim slučajevima, znači kao u konkretnom slučaju, shodno odredbi člana 359 par.5 PZKPK nakon izjave optuženog odmah se glavna rasprava nastavlja sa završnom reči strana. Znači, ne primenjuje se postupak utvrđivanja dokaza, ne zavode se dokazi, ne traži se izjava optuženog u vezi sa činjeničnim stanjem kritičnog događaja. Tako, fotografija događaja nije objekat vrednovanja ovog suda, a ni Drugostepenog suda jer, shodno članu 402 par.2 PZKPK, protiv presude kada je optuženi priznao krivicu a sudsko veće se sa time složilo, ne može se uložiti žalba u vezi sa žalbenom osnovom pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ovo znači da optuženi nije imao pravo podneti žalbu u vezi sa ovom žalbenom osnovom.

Posebno se, u gore navedenim okolnostima, manifestuje značaj pravne institucije sednice za potvrđivanje optužnice i mogućnost optuženog da se izjasni krivim na sudskoj raspravi. U konkretnom slučaju Prvostepeni sud uopšte nije primenio ove institute, nego ih je šta više ignorisao kao da ne postoje, jer na sudskom razmatranju ne samo da su zavedeni svi dokazi nego su

i vrednovani u osporenoj presudi, na drugoj strani optuženi je ispitan pre prezentacije dokaza.

Iako se prvostepena presuda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ipak Vrhovni sud istu vrednuje i u ovom aspektu po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i konstatuje da ista, imajući u vidu sve gore navedene okolnosti, sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđenih u članu 403 par.1 tačka 12 PKZK, jer o odlučujućim činjenicama postoje znatne protivurečnosti između onoga što se predstavlja u obrazloženju presude i samih spisa i zapisnika. Takođe, sadrži i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.2 tačka 1 PZKPK.

Prema tome, iz gore navedenih razloga, osporena presuda je neodrživa, nije donesena u skladu sa zakonskim odredbama i kao takvu ju je trebalo poništiti-član 424 PZKPK.

Na ponovnom suđenju Prvostepeni sud treba postupati u skladu sa gore navedenim primedbama i zavisno od rezultata postupka da donese odgovarajuću odluku-zakonitu.

Iz gore navedenog a u skladu sa odredbom člana 424 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.91/05, od 21. juna 2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Članovi veća,
1.Riza Ljoci
2.Mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 244(1) PKZK - proizvodnja falsifikovanog novca - Javni tužilac Kosova povlači žalbu]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu argumentujući da je Okružni sud svojom odlukom narušio krivičnu proceduru i krivični zakon, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za proizvodnju lažnog novca, i bio je oslobođen od strane Okružnog suda.

Javni tužilac Kosova je povukao žalbu. Prema tome Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca neosnovana

Ap.br.100/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Mihtar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajna Gaši, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Haljilj Haljiljija iz Gnjilana za krivično delo falsifikovanje novca iz člana 244 par.1 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Gnjilane, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu P.br.62/2004 od 29.07 2004.god., na sednici veća održanoj 05.04 2005.god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbija se kao nedozvoljena žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane, podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.62/2004.god., od 29.07 2004.god.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.62/2004 od 29.07 2004.god., oslobađa optuženog Haljilj Haljiljija iz Gnjilana od optužbe za krivično delo falsifikovanja novca iz člana 244 par.1 PKZK.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Optuženom je izrečena sigurnosna mera oduzimanja novčanice u apoenu od 50€ sa seriskim brojem P00751070073.

Protiv ove presude žalbu je podneo Javni tužilac Gnjilana, branilac optuženog predlaže da se žalba JTO Gnjilane odbije kao neosnovana.

U skladu sa odredbama ZKP, tužba je zajedno sa spisima predmeta poslata Javnom tužilaštvu Kosova, koje u vezi sa ovim krivično pravim slučajem, dopisom PPA.br.100/2005 od 24.02 2005, upozna je Sud da odustaje od sprovođenja žalbe.

Pošto je Javno tužilaštvo Kosova povuklo tužbu Vrhovni sud, u skladu sa odredbom člana 383 ZKP, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Od 05.04 2005, Ap.br.100/2005

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o zakonu o krivičnom postupku - član 146 (1), član 20 - ubistvo - članovi 8.2, 8.6 Pravilnik UNMIK-a 2001/7 - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za poništenje/promenu presude - odredbe krivičnog postupka, faktičko i zakonsko stanje - odluka o kazni - član 403 par.1 tačka 12 PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud svojom odlukom narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je optužen za ubistvo i za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i osuđen je na 1 godinu i 10 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije narušio krivičnu proceduru i da je ispravno procenio činjenično stanje. Vrhovni sud je odlučio da se cilj presude mogao postići manje strožijom kaznom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca delimično osnovana.

Ap.br.102/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, u veću sastavljenom od sudije Miftar Jasići, predsednik veća, Zait Xhemajli, Avdi Dinaj, Fejzula Hasani i Hamdi Podvorica, članovi veća uz učešće stručnog saradnika Mejreme Memaj kao zapisničara, u krivičnoj stvari optuženog Vasić Ljubiša, zbog krivičnog dela ubistvo iz člana 146 stav 1 u vezi člana 20 PKZK i krivičnog dela ubistvo iz člana 8. 2 u vezi člana 8.6 Uredbe UNMIK-a br.7/2001, rešavajući o žalbama optuženog i njegovog branioca, na presudu Okružnog suda u Gnjilanu K.br.73/04 od 27.09.2004 godine, na sednici održanoj shodno odredbi člana 410 PZKPK, danma 18.5.2005 godine doneo je sledeću

PRESUDU

Delimičnim uvažavanjem žalbe optuženog Vasić Ljubiše i njegovog branioca, preinčava se presuda Okružnog suda u Gnjilanu K.br 73/04 od 27.9.2004 godine, samo u odnosu na odluku o kazni, tako što ovaj sud, okrivljenom za krivično delo ubistvo iz člana 146 stav 1 u vezi člana 20 PKZK za koje je oglašen krivim, utvrđuje kaznu zatvora od 1 godine i 4 meseci i uzimajući kao utvrđenu kaznu koju je prvostepeni sud optuženom izrekao za krivično delo nedozvoljeno držanje oružja iz člana 8.2 u vezi člana 8.6 Uredbe UNMIK-a br.7/2001, zatvor od 5 meseci, primenom člana 71 PKZK,

optuženog osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, na koju kaznu ima mu se uračunati i vreme provedeno u pritvoru od 25.2.2004 godine.

Objasnenje

Okružni sud u Gnjilanu presudom K.br.73/04 od 27.9.2004 godine proglasio je krivim optuženog Vasić Radišu za krivično delo ubistvo iz člana 146 stav 1 u vezi člana 20 PKZK i za krivično delo nedozvoljeno držanje oružja iz člana 8.2 u vezi člana 8.6 Uredbe UNMIK-a br. 772001 i za ova krivična dela izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 10 meseci, na koju kaznu je uračunao i vreme provedeno u pritvoru od 25.2.2004 godine. Sud je optuženog obavezao da plati troškove krivičnog postupka shodno završnom obračunu suda i sudski paušal u iznosu 50 eura. Protiv optuženog sud je izrekao i dopunsku kaznu oduzimanje oružja ka sredstva izvršenja krivičnog dela.

Protiv ove presude blagovremeno su izjavili žalbe optuženi Vasić Ljubiša i njegov branilac advokat Pavić Vladimir, zbog bitne povrede odredaba Zakona o krivičnom postupku, zbog povrede krivičnog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se ista preinači i optuženi oslobodi optužbe ili da se okrivljenom izrekne uslovna osuda. U žalbi je stavljen predlog da optuženi i branilac optuženog budu obavesteni o sednici veća.

Vrhovni sud Kosova postupajući po predlogu stavljen u žalbi, zakazao je sednicu veća na kojoj je prisustvovao branilac optuženog advokat Pavić Vladimir, koji je nakon što je dao kratko obrazloženje žalbe u celini ostao pri žalbenim navodima predložio je sudu da se pobijana presuda preinači shodno odredbi člana 420 stav 1 tačka 4 PZKPK, dok optuženi koji se nalazi u pritvoru i koji je takođe blagovremeno obavesthen o sednici veća nije izrazio želju da prisustvuje sednici veća pa je sednica veća održana u njegovom odsustvu. Sednici veća takođe nije prisustvovao ni javni tužilac Kosova koji je takođe blagovremeno obavesthen ali je svojim podneskom PPA br.102/05 od 25.2.2005 godine, predložio je da se žalbe odbijaju kao neosnovane.

Vrhovni sud Kosova razmatrajući spise ovog predmeta i pobijanu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK, i nakon ocene žalbenih navoda našao:

Žalbe su delimično osnovane.

U žalbi branilac optuženog pored ostalog navodi da pobijana presuda

sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 stav 1 tačka 12 PZPKP zato što ista ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Naime, žalba smatra da prvostepeni sud nije utvrdio dali je optuženi u konkretnom slučaju bio svestan ili je mogao biti svestan u trenutku preduzimanja inkriminisane radnje učinio sa direktnim ili eventualnim umišljajem, sobzirom da je optuženi bio u stanju jake razdraženosti i pod dejstvom alkohola. Vrhovni sud nalazi da su ovi žalbeni navodi neosnovani i da pobijana presuda sadrži dovoljne razloge o svim bitnim činjenicama i da je izreka presude u svemu saglasna obrazloženju i razlozima datim u obrazloženju pobijane presude. Naime, prvostepeni sud bez obzira što je optuženi bio pod dejstvom alkohola s pravom je našao da je on bio svestan svojih radnji i da je u konkretnom slučaju delo učinio sa umišljajem te da nema nikakvih zakonskih osnova koji bi isključili krivičnu odgovornost optuženog.

Ceneći pobijanu presudu u delu koji se odnosi na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud takođe nalazi da je pobijana presuda i u ovom delu zakonita i da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje. Nije sporno da je kritičnog dana tj 25.2.2004 godine došlo do svađe između optuženog Vasić Ljubiše i njegovog sina oštećenog Vasić Radiša i da je ta svađa završena na taj način što je optuženi ušao u spavaću sobu uzeo je pištolj koji je držao sakriven i iz istog ispalio 4 hica u pravcu oštećenog pogodivši ga u predelu levog ramena i još sa dva pogotka u predelu abdomena i da je tom prilikom oštećenome nanete povrede koje se karakterišu kao povrede teške prirode sa posledicama za život a od kojih povreda oštećeni se i dalje leči. Ovakvo činjenično stanje prvostepeni sud je utvrdio delimično na osnovu priznanja optuženog i iz iskaza svedoka oštećenog Vasić Radiša, zatim svedoka Stojana Zafirovića, Vojislava Kostića, Borivoja Filipovića i Bojana Pančića koji su nakon što su čuli pucnjeve ušli u kući optuženog našli oštećenog koji leži u krvi i odmah ga odveli radi ukazivanja lekarske pomoći. Takođe prvostepeni sud je je utvrdio iz otpusne liste br.00247 hirurške klinike u Vranju na ime oštećenog Vasić Radiše, da je isti od zadobijenih povreda vatrenim oružjem u ovoj klinici lečen od 25.1.2004 godine do 13.3.2004 godine dok iz lekarskog uverenja br.2/9 od 9.9.2004 godine, da se u konkretnom slučaju radi o povredama teške prirode sa posledicama za život. Pri ovakvom stanju stvari, žalbeni navodi iz žalbe branioca optuženog da je činjenično stanje, nepravilno i nepotpuno utvrđeno, po nalazu Vrhovnog suda su neosnovani.

Prvostepeni sud je na ovako pravilno potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio i odredbe krivičnog zakona, kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva obeležja krivičnog dela ubistva iz člana 166 stav 1 u vezi sa članom 20 PKZK i krivičnog dela nedozvoljenog držanja oružja i municije iz člana 8.2 u vezi člana 8.6 Uredbe UNMIK-a br.7/2001 godine i da je optuženi za ova krivična delakrivično pravno odgovoran.

Ceneći pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da se u ovom delu žalbe okrivljenog i njegovog branioca su delimično osnovane. i pored toga što je prvostepeni sud prilikom određivanja kazne pravilno ocenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja, Vrhovni sud nalazi da na strani optuženog stoje olakšavajuće okolnosti, posebno, da se radi o poremećenim porodičnim odnosima između oca i sina, a imajući u vidu činjenicu da su se ti odnosi u zadnje vreme poboljšali i da ga sin tj oštećeni optuženog posećuje u zatvoru i prihvatajući sve ostale razloge koje je prvostepeni sud dao povodom ocene olakšavajućih okolnosti, ovaj sud nalazi da ima mesta ublažavanju kazne optuženom tako da je, u ovom delu uvažio žalbu i pobijanu presudu preinačio, tako što je optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, računajući da je ista srazmerna težini krivičnog dela i posledicama istog i da će se i sa ovom kaznom postići opšta svrha kažnjavanja određena zakonom.

Iz izloženog a na osnovu člana 426 PZPKP, odlučio je kao u izreci ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.102/2005 dana 18.5.2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća:
1.Zait Xhemajli
2.Avdi Dinaj
3.Fejzula Hasani
4.Hamdi Podvorica

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 149 PKZK - ubistvo iz nehata - Član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za poništenje presude/promena kazne - pogrešno utvrđeno činjenično stanje - povreda materijalnog prava - priznavanje krivice - Član 351 (1) PKZK - Član 359 (2) PKZK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za nehatno ubistvo i neovlašćenu svojimu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i osuđen na 1 godinu i 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da ne postoje nikakve osnove za osporavanje odluke Prvostepenog suda za pogrešno i nepotpuno određivanje činjenične situacije uzimajući u obzir da je optuženi priznao krivicu na glavno suđenje za svaku tačku optužnice. Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud ispravno primenio član 351(1) i 359(2) PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.103/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Avdi Dinaj, predsednik, Đuran Dema i mr.s.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Skendera Hisenija zbog krivičnog dela ubistva iz nehata iz člana 149 PKZK i krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom optuženog, njegovog branioca adv.Avdulaha Ismajlija iz Gnjilana i oštećenog, podnetim protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu P.br.146/2004 od 17.12.2004 god., na sednici veća održanoj 04.05.2005 god., u skladu sa članom 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženog Skendera Hisenija i njegovog branioca, dok se presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.146/2004 od 17.12.2004 god., potvrđuje:

Žalba oštećenog Abdurahmana Behluljija odbacuje se kao uložena posle roka.

Obrazloženje

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.146/2004 od 17.12.2004 god., u dispozitivu pod I optuženi Skender Hiseni je proglašen krivim za krivično delo ubistvo iz nehata iz člana 149 PKZK, dok je u dispozitivu pod II proglašen krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK. Za krivično delo pod I u dispozitivu određena mu je kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, dok za krivično delo pod II dispozitiva određena mu je kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) meseci i osuđen je jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 14.09.2004 god., do 13.10.2004 god. Optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu suda, u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude. Optuženom je izrečena dopunska mera, oduzimanje lovačke puške, kalibra 12 mm sa serijskim brojem 3536 ruske proizvodnje.

Protiv ove presude u zakonskom roku su podneli žalbe:

-Optuženi, preko adv. Haljita Azemija iz Gnjilana, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se izmeni u vezi sa odlukom o kazni tako što će se optuženi oslobodi od kazne,

-Branilac optuženog, adv. Avdulah Ismajli, iz Gnjilana, zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni i optuženi oslobodi od kazne, ili da mu se izrekne blaža kazna i

-Oštećeni, zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni, tako da se optuženi oslobodi od optužbe.

Ovaj Sud je održao sednicu u skladu sa odredbom člana 410 PZKPK, kojoj su prisustvovali optuženi i njegov branilac adv. Haljit Azemi. Branilac optuženog pošto je na sednici razjasnio neke žalbene pretenzije, ostaje pri predlozima učinjenim u žalbi, dok optuženi u potpunosti prihvata odbranu svog branioca.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.103/2005 od 24.02.2005 god., predlaže da se žalbe optuženog, njegovog branioca i oštećenog odbiju kao neosnovane, a da se osporena presuda potvrdi. Nije prisustvovao sednici iako je o njoj uredno obavestjen.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa osporenim presudom koju je proučio u smislu odredbe iz člana 415 PZKPK i pošto je vrednovao žalbene pretenzije nalazi:

Žalbe optuženog i njegovog branioca su neosnovane, dok je žalba oštećenog uložena posle roka.

Žalbene pretenzije, da presuda Prvostepenog suda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je dispozitiv presude nejasan, ne sadrži razloge za glavne činjenice, da su dati razlozi u suprotnosti među sobom i da postoji značajna suprotnost između obrazloženja u presudi o sadržaju dokumenata i zapisnika o datim izjavama u postupku i samih tih dokumenata i zapisnika, nisu uopšte opravdane. Ovaj Sud obavezujuće, proučavajući osporenu presudu u smislu odredbe iz člana 415 PZKPK, nalazi da osporena presuda ne sadrži bitne povrede krivičnog postupka.

Bez osnove se osporava presuda Prvostepenog suda zbog nepotpunog i netačno utvrđenog činjeničnog stanja. Imajući u vidu da je optuženi na glavnoj raspravi priznao krivicu za sve tačke optužbe, u smislu odredbe iz člana 402 par.2 PZKPK, isključuje se mogućnost osporavanja presude za osnovu osporavanja, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Neosnovane su žalbene pretenzije da presuda Prvostepenog suda sadrži prekršaje krivičnog zakona.

Ispravno je odlučio Prvostepeni sud kada je našao da su u delima optuženog sadržani svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela ubistva iz nehata iz člana 149 PKZK i krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK. Optuženi je i u postupku potvrđivanja optužbe i na glavnoj raspravi priznao krivicu po svim tačkama optužnice, dok je Prvostepeni sud ispravno primenio odredbe iz člana 315 par.1 i 359 par.2 PZKPK.

Ne stoje žalbene pretenzije da je odluka o kazni u osporenoj presudi protivzakonita i oštra.

Tokom odmeravanja kazne osporenim presudom, optuženom su priznate olakšavajuće okolnosti i u nedostatku otežavajućih okolnosti, za krivično delo za koje je proglašen krivim, izrečena mu je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci. Olakšavajuće okolnosti, koje su priznate optuženom u osporenoj presudi, kao ispravne prihvata i ovaj Sud. U žalbi se ne navodi nijedna olakšavajuća okolnost koja je postojala u vreme donošenja osporene presude a da je ostala ne vrednovana, a ni neka druga olakšavajuća

okolnost koja se pojavila nakon donošenja presude a koja bi mogla imati uticaja da odluka o kazni bude blaža, upoređujući sa izrečenom kaznom u osporenoj presudi.

Ovaj Sud vrednuje da je izrečena kazna optuženog u osporenoj presudi u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva krivičnim delom i krivičnom odgovornošću optuženog, sa njom se može očekivati da će se postići cilj kazne predviđen odredbom člana 34 PKZK i koja će uticati da se u budućnosti optuženi uzdržava od izvršenja istog ili sličnog krivičnog dela a takođe će uticati i na druge da se uzdrže od izvršavanja krivičnih dela.

Imajući u vidu da je oštećeni osporenu presudu primio 14.01.2005 god., dok je njegovu žalbu Prvostepeni sud primio 01.02.2005 god., odnosno posle isteka roka od 15 dana od dana prijema presude, žalba se odbija kao uložena posle roka. Stoji i činjenica da oštećeni nije najavio žalbu predviđeno članom 400 par.1 PZKPK.

Iz gore navedenog a u smislu odredbe iz člana 421 i 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.103/2005, od 04.05.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Đuran Dema,
Mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Avdi Dinaj

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 229 (1), 23 PKZK - kupovina, posedovanje, rasturanje i neovlašćena trgovina - opasnim narkoticima i psihotropnim substancama - žalba za promenu/poništenje presude - odredbe PZKPK, činjenično i zakonsko stanje, olakšavajuće okolnosti pri određivanju kazne]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su bili optuženi za neovlašćenu kupovinu, posedovanje, raspodelu i prodaju opasne narkotične droge i psiho substance, proglašeni su krivim, i optuženi na 10 meseci zatvora, kao i na dodatne finansijske kazne mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud procenio dokaz u potpunoj saglasnosti sa primenljivim odredbama PZKPK, odredio je potpuno i korektno činjenično stanje, i procenio korektno olakšavajuće okolnosti. Prema tome Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca nosnovana.

Ap.br.105/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasniqi i Avni Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih Hetem Šahinija iz Gnjilana i Lukman Rame iz sela Požaran opština Vitina, za krivično delo neovlašćene kupovine, posedovanja, distribucije opasnih narkotika i psihotropnih supstanci u saučesništvu, iz člana 229 par.2 u vezi sa članom 23 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi: branioca okrivljenog Hetem Šahinija, advokat Aziz Šaćiri iz Gnjilana i okrivljenog Lukman Rame, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.144/2004 od 02.12 2004.gog., na sednici Veća koja je održana 17.05 2005.god., donosi ovu

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca okrivljenog Hetem Šahinija i okrivljenog Lukman Rame, dok se presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.144/2004 od 02.12 2004.god., Potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.144/2004.god., od 02.12 2004.god., optuženi Hetem Šahini i Lukman Rama proglašeni su krivim za krivično delo neovlašćena kupovina, posedovanje, distribucija i prodaja opasnih narkotika i psihotropnih supstanci u saučesništvu, iz člana 229 par.2 u vezi sa članom 23 PKZK, i oba optužena su osuđena na 10 (dest) meseci zatvora i novčanom kazom od 150€ koju trebaju platiti u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude, uz pretnju prinudne naplate. Ako se novčana kazna ne može naplatiti ni prinudnom naplatom zameniće se kaznom zatvora, tako što će se 15€ računati dan zatvora. U kaznu zatvora optuženima je uračunato vreme provedeno u pritvoru, od 21.03 2004.g. do 02.12 2004. Okrivljenima je izrečena sigurnosna mera konfiskacija narkotika tipa "heroin" u količini od 5,99gr.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, podneli su žalbe:

-branilac optuženog Hetem Šahinija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, kršenja krivičnog zakona i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, predlažući da se osporena presuda poništi a da se slučaj vrati na ponovno razmatranje ili da se isti izmeni a da se optuženi oslobodi optužbe, i

-optuženi Lukman Rama zbog pogrešnog i nepotpuno utvđenog činjeničnog stanja, kršenja krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni a da se optuženi oslobodi optužbe ili da se ista poništi a predmet vrati na ponovno razmatranje.

Vrhovni sud je zakazao sednic veća, shodno odredbi člana 410 PZKPK, optuženi i njihovi branioci su uredno obavešteni kao i Javni tužilac Kosova, koji nije bio prisutan.

Javni tužilac Kosova, svojim dopisom PPA.br.105/2005 od 24.02 2005.god., predlaže da se podnesene žalbe odbiju kao neosnovane a da se Osporen presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i posle vrednovanja žalbenih pretenzija, odlučio:

Žalbe su neosnovane.

Oparena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je dispozitiv iste jasan i u saglasnosti sa datim obrazloženjem, gde su data jasna objašnjenja o odlučujućim

činjenicama o krivičnom delu za koje su optuženi proglašeni krivim, kao i razlozi kojim dokazima sud nije poklonio poverenje a kojima jeste i na kojima se zasniva osporena presuda, koja ispravno ocenjuje na osnovu člana 396 PZKPK. Takođe postoji podudarnost odlučujućih činjenica sa sadržajem dokumenata i zapisnika o izjavama, koje su sami optuženi dali u postupku, kao i samih tih dokumenata i zapisnika. Isto tako, ovaj sud konstatuje da ne postoje druge bitne povrede o kojima se obavezujuće stara, shodno odredbi člana 415 PZKPK. Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Faktičko stanje je, u ovom krivično-pravnom slučaju, na ispravan i potpun način utvrđeno, jer je Sud ispravno vrednovao odbranu optuženih u kojoj optuženi Lukman Rama izjavljuje da mu je, pre nego što su stigli do kontrolnog punkta KFORa, optuženi Hetem Šahini dao neku stvar zavijenu u beli papir koju je ovaj optuženi stavio napred u gaće, dok optuženi Hete Šahini između ostalog izjavljuje da, kada su vojnici KFORa u prisustvu policije detaljno prekontrolisali optuženog Lukmana kod njega nešto pronašli ali je on pretpostavio da su našli izvesu količinu narkotika. Optuženi Lukman je na prvom ročištu u potpunosti prihvatio optužnicu, dok ju je kasnije negirao tvrdeći da mu optuženi Hetem nije ništa dao nego da je narkotična supstanca "heroin", koja je kod njega pronađena, njegova.

Osnovano Sud ne poklanja poverenje izjavi optuženog Lukmana, koju je dao na seansi posle potpunog prihvatanja optužnice, koja je usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti optuženog Hetema. Prema tome, Sud analizirajući odbrane optuženih i utvrđene dokaze ispravno zaključuje da su se optuženi Hetem i Lukman prethodno dogovorili da u cilju ostvarenja protiv zakonske koristi nabave narkotičnu supstancu tipa "heroin" u količini od 5,99gr. I da istu stave u promet. Znači, u ovom pravcu žalbe su neosnovane.

Ispravnim i potpunim utvrđivanjem činjeničkog stanja i krivični zakon je ispravno primenjen kada je zaključeno da su u delima optuženih Hetem Šahinija i Lukman Rame sadržani svi elementi krivičnog dela neovlašćene kupovine, posedovanja, distribucije i prodaje opasnih narkotika i psihotropnih supstanci u saučesništvu iz člana 229 par.2 u vezi sa članom 23 PKZK.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa rešenjem o kazni, ovaj Sud prihvata sve olakšavajuće okolnosti, koje su utvrđene i ispravno vrednovane od strane Prvostepenog suda, konstatujući da nema otežavajućih okolnosti i da je ova okolnost pogrešno konstatovana u vezi sa vrstom i količinom nađene droge, jer količina nije bila značajna, ali i u nedostatku otežavajućih okolnosti koje nisu imale uticaj na visinu kazne, u kontekstu intenziteta ugroženosti društva ovim krivičnim delom ovaj Sud zaključuje da izrečene kazne optuženima na zatvor u trajanju od 10 (deset) meseci i novčanu kaznu od 150€, su u saglasnosti sa

stepenom krivične odgovornosti optuženih, verujući da će se ovim kaznama postići cilj kazne predviđen odredbom 34 PZKPK. Znači, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Na osnovu gore navedenog, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude, a na osnovu člana 423 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Od 17.05 2005, Ap.br.105/2005

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

Članovi veća:
1.Agim Krasnići
2.Advi Dinaj

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 193 (3) ((5)) PKZK - silovanje - žalba za poništenje presude/promenu kazne - povreda materijalnog prava - povreda PZKPK - pogrešno utvrđeno činjenično stanje - Član 157 član 391 PZKPK - Član 403 PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su optuženi za silovanje, proglašeni su krivim, i osuđeni na 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da odluka okružnog suda nije sadržala znatno narušavanje i pružila dovoljne razloge o presudnim činjenicama i bila je osnovana na svim dokazima i izjavama odbrane, koje su ili bile date odvojeno ili sa jednim drugim. Odluka je bila osnovana potpuno na izjavu ozleđene strane. Vrhovni sud je odlučio da su dosuđivane kazne bile odgovarajuće za stepen krivične odgovornosti optuženih. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.115/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići, dr.Hamdi Podvorica, mr.sc.Fejzulah Hasani i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih Emruša Gašija, Muharema Gašija i Ramiza Gašija, za krivično delo, svaki posebno, silovanja iz člana 193 par.3 tačka 5 u vezi sa par.1 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbama optuženih i njihovih branilaca advokata Ramadana Beriše, Hadži Milakua i Ramiza Krasnićia, svi iz Prištine, podnetim protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.393/2004 od 06.10.2004.god., na sednici veća održanoj 26.05.2005.god. shodno odredbo člana 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženih Emruša Gašija, Muharema Gašija i Ramiza Gašija i njihovih branioca, dok se presuda Okružnog suda Priština, P.br.393/2004 od 06.10.2004.god., Potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Okružnog suda u Prištini, P.br.393/2004 od 06.10.2004.god., optuženi Emruš Gaši, Muharem Gaši i Ramiz Gaši su proglašeni krivim, svaki posebno, za krivično delo silovanja iz člana 193 par.3 tačka 5 u vezi sa par.1 PKZK i osuđeni su na 6 (šest) godina zatvora, u kaznu je uračunato i vreme provedeno u pritvoru, za optužene Emruša Gašija i Muharema Gašija od 05.05.2004.god., dok za optuženog Ramiza Gašija od 08.05.2004.god. Oštećena je za realizaciju imovinsko pravnih zahteva upućena na građanski spor. Optuženi su obavezani da plate sve troškove postupka prema računu suda i da naime sudskog paušala plate sumu od 150 eura, sve to u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude, podpretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude u zakonskom roku podneli su žalbe:

- branilac optuzenog Emruša Gašija, adv.Ramadan Beriša, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, prekršaja krivičnog zakona, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se promeni i da se optuženi osudi blažom kaznom;

- optuženi Emruš Gaši, bez određivanja žalbene osnove, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

-branilac optuzenog Muharema Gašija, adv.Hadži Milaku, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se izmeni a da se optuženi oslobodi od optužbe. U žalbi na osnovu člana 410 PZKPK predlaže da zajedno sa svojim braniocem bude upoznat o sednici veća;

-optuženi Muharem Gaši, ne određujući žalbenu osnovu, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje, kao i da mu se prekine pritvor;

-branilac optuzenog Ramiza Gašija, adv.Ramiz Krasnići, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se izmeni a da se optuženi oslobodi od optužbe. U smislu člana 410 PZKPK traži da zajedno sa svojim braniocem bude upoznat o sednici veća, i

-optuženi Ramiz Gaši, neodređujući žalbenu osnovu, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud Kosova shodno odredbi člana 410 PZKPK je upoznao branioca i optužene o sednici Veća, kojoj su prisustvovali branioci optuženih Muharema Gašija i Ramiza Gašija, koji su razjasnili neke navode iz njihovih žalbi i ostali pri pretenzijama na vedenim u njima, kao i optuženi Muharem Gaši i Ramiz Gaši koji su u potpunosti prihvatili navode svojih branilaca.

Nisu bili prisutni: branilac optuženog Emruša Gašija, advokat Ramadan Beriša, koji je bio uredno obavješten o sednici Veća i optuženi Ramiz Gaši, za kojega stoji konstatacija iz zatvora Dubrava kod Istoka da je pobjegao iz opštinskog suda u Prištini.

Javni tužilac Kosova, iako je uredno obavješten o sednici Veća nije bio prisutan, ali je svojom predstavkom PPA.br.115/2005 od 11.03 2005.g. predložio da se žalbe optuženih i njihovih branilaca odbiju kao neosnovane a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova) i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, nalazi:

Žalbe su neosnovane.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivišnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 7 PZKPK, jer je optužnica razmotrena i u potpunosti razjašnjena, dok se krivično delo silovanja ne može izvršiti u saučesništvu, prema tome neprimena odredbe iz člana 23 PKZK u osporenoj presudi je ispravna.

Ista presuda ne sadrži bitne povrede iz odredbe tačke 12 par.1 člana 403 PZKPK, jer su u njoj dati ubedljivi i jasni razlozi za odlučujuće činjenice, na osnovu vrednovanja svih zavedenih dokaza i odbrana optuženih svakog posebno i u povezanosti jedne sa drugom, koje su u skladu sa njihovim sadržajem. Prema tome, pravilno je primenjena i odredba člana 391 PZKPK.

U vezi sa optuženim Emrušom Gašijem, nije povređeno njegovo pravo na odbranu u prethodnom postupku, jer se isti sam izjasnio da ne želi advokata, znači ne želi odbranu, pa prema tome, u ovom pravcu, nema povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.2 tačka 1 i 2 PZKPK.

U vezi sa navodima u žalbi branioca optuženog Muharema Gašija, da je advokat Nik Ljumezi prvo imao ovlašćenje da brani ovog optuženog a kasnije

je predstavljao oštećenu, ne predstavlja kršenje zakona jer isti advokat nije učestvovao u nijednoj instanci postupka protiv optuženog Muharema Gašija.

Osporena presuda je doneta na osnovu svih zavedenih dokaza na glavnoj sednici, odnosno na osnovu izjave optužene Šcipe Kaja, koja je saslušana i u svojstvu svedoka i sudsko medicinske ekspertize, prema tome žalbene pretenzije, da se ista zasniva samo na izjavi oštećene i da nije ispravno primenjena odredba člana 157 PZKPK, ne stoje.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara shodno odredbi člana 415 PZKPK.

Prema tome, u ovom pravcu žalbe su neosnovane.

Činjenično stanje u ovom krivično pravnom slučaju utvrđeno je na ispravan i potpun način, posebno na osnovu izjave oštećene Šcipe Kaja, koja ceo događaj detaljno opisuje, da je kritičnog dana 04.05.2004.god. oko 15,00 sati oteta i silom ubačena u automobil optuženih, od strane dve osobe za koje je izjavila da nisu prisutni u sudskoj sali koji je automobilom odvoze u selo Mramor. U automobilu su bila petorica koji su je redom silovali, od njih prvi je bio optuženi Ramiz Gaši, koga je oštećena Šcipa poznavala od ranije jer se sa njime ranije bavljala, ali je odnose prekinula pre nekoliko meseci jer je optuženi Ramiz želeo da je umeša u jednu krađu, zbog koje je optuženi Ramiz bio u zatvoru u Prizrenu, pa je i u kritičnom slučaju rekao oštećenju: „ovo je osveta za Prizren“, preteći joj nožem prisiljavaje da se skine pa ju je zatim silovao, a posle redom je siluju optuženi: Emruš Gaši i Muharem Gaši kao i sve druge osobe, optuženi Muharem joj je udario nekoliko šamara i približno nakon dva sata automobilom su je vratili u Prištinu gde su je ostavili na mestu zvanom „Hani i Dilit“. Oštećena Šcipe Kaja, optužene Muharema Gašija i Emruša Gašija identifikuje za vreme identifikacije obavljene u policiji, optuženog Muharema Gašija pod brojem 2 dok optuženog Emruša Gašija pod brojem 4. Oštećenu je odmah pregledao i stručnjak za sudsku medicinu, gde su konstatovane povrede na delovima tela, odnosno u predelu grudi i crvenilo na polnom organu, uz konstataciju da je u predelu grudi konstatovano nagnječenje i hematomi koji su nastali najverovatnije od stiskanja rukom (jabučica prsta), ostala crvenila od stiskanja zubi, dok crvenilo na polnom organu ukazuje na skore seksualne odnose. Na osnovu svih ovih dokaza Prvostepeni sud je pravilno zaključio da su optuženi imali, uz upotrebu sile, seksualne odnose sa oštećenom.

Sa pravom Prvostepeni sud nije poklonio poverenje odbranama optuženih, jer su one u suprotnosti sa izjavom oštećene i sa drugim zavedenim dokazima. Oštećena Šcipa Kaja, prema uverenju i ovog Suda nije imala razloga da tereti optužene za nepostojaće delo, kako se pretenduje u žalbama optuženih i njihovih branilaca. Izjava oštećene se u potpunosti podudara i sa konstatacijom

i mišljenjem stručnjaka sudske medicine, o povredama koje su kod nje konstatovane.

Prema tome, u ovom pravcu žalbe su neosnovane.

Sa jednim ovakvim ispravnim i u potpunosti utvrđenim činjeničnim stanjem i krivični zakon je pravilno primenjen, kada je zaključeno da su u delima optuženih: Emruša Gašija, Muharema Gašija i Ramiza Gašija, svakog posebno, sadržani svi elementi krivičnog dela silovanja iz člana 193 par.3 tačka 5 u vezi sa par.1 PKZK.

Prema tome, u ovom pravcu žalbe su neosnovane.

Vrednjujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud prihvata sve konstatacije i donete procene o okolnostima u slučaju određivanja vrste i visine kazne za svakog optuženog. Odluka o kazni u osporenoj presudi, nije u dovoljnoj meri obrazložena, ali imajući u vidu da je ista obrazložena na osnovu konstatovanih činjenica u dispozitivu, ova okolnost ne predstavlja osnovu koja bi mogla imati za posledicu poništenje presude. Ovaj Sud nalazi da na strani optuženih postoje i otežavajuće okolnosti svirep način izvršenja krivičnog dela. Prema tome, izrečene kazne optuženima u osporenoj presudi su u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i sa stepenom krivične odgovornosti optuženih. Ovaj Sud je ubeđen da će se ovim kaznama postići cilj kazne predviđen članom 34 PKZK. Prema tome, u ovom pravcu žalbe su neosnovane.

Iz gore navedenog, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude shodno odredbi člana 423 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.115/2005, od 26.05.2005.god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Članovi veća,
1.Agim Krasnići
2.dr.Hamdi Podvorica
3.mr.sc.Fejzulah Hasani
4.Avdi Dinaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - Član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za promenu kazne]

Okružni tužilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, i oslobođen od strane Okružnog suda u Gnjilanu.

Vrhovni sud je odlučio da je odluka Okružnog suda bila jasna, iskrena, i nije sadržala nikakva protivurečja sa samom sobom ili/i sa ostalim razlozima i datim dokazima. Prema tome Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.117/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik veća, Miftar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Nijazi Sadikua iz Gnjilana, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Gnjilane, podnetom protiv presude Okružnog suda Gnjilane, P.br.195/04 od 19.01.2004 god., na sednici veća održanoj 18.05.2005 god., donosi ovu:

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane, dok se presuda Okružnog suda Gnjilane, P.br.195/2004 od 19.01.2005 god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud Gnjilane, presudom P.br.195/2004 od 19.01.2005 god., optuženog Nijazi Sadikua za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, shodno članu 390 par.1 pod par.3 Privremenog krivičnog zakona Kosova, oslobađa od optužbe. Troškovi krivičnog postupka opterećuju

budžetska sredstva suda.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, podneo je žalbu Javni tužilac okruga Gnjilane, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud Kosova je održao sednicu Veća u skladu sa članom 410 PZKPK, na kojoj iako su bili uredno obavješteni nije uzeo učešće Javni tužilac Kosova ali je pismenom predstavkom, PPA.br.117/2005 od 09.03.2005 god., predložio da se žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane, usvoji kao osnovana a da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Vrhovni sud Kosova je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK, vrednovao žalbene pretenzije i konstatovao:

Žalba nije osnovana.

U žalbi tužilac pretenduje da osporena presuda sadrži bitne povrede krivičnog postupka iz člana 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je dispozitiv presude u suprotnosti sa obrazloženjem i sadržajem spisa predmeta. Ove suprotnosti prema žalbi ogledaju se u okolnosti da zaključak Prvostepenog suda dat u obrazloženju presude, da je iz odbrane optuženog utvrđeno da optuženi nije nabavljač ni vlasnik lovačke puške, u suprotnosti sa svedočenjem svedoka Envera Mustafe, čije se svedočenje uopšte ne vrednuje u obrazloženju presude, gde se takođe u obrazloženju presude ne spominje da je razmatrana kao dokaz potvrda o privremenoj konfiskaciji stvari optuženog.

Ovaj Sud gore navedene žalbene pretenzije smatra neosnovanim, osporena presuda je jasna, shvatljiva i konkretna, nema protivurečnosti ni u sebi niti u razlozima i zavedenim dokazima. Prvostepeni sud je vrednovao i analizirao sve zavedene dokaze, za vreme glavne rasprave, i u vezi sa njima predstavio svoje zaključke, koje kao ispravne prihvata i ovaj Sud. U ovom krivično-pravnom slučaju nije sporno da je lovačka puška nađena u kući optuženog Nijazija, ova činjenica ne samo da se potvrđuje izjavom svedoka Envera Mustafe, istražnom fotodokumentacijom, izveštajem o oduzimanju puške, nego je i optuženi u slučaju pretresa kuće dobrovoljno prijavio oružje policiji, ali je istovremeno negirao da je oružje-lovačka puška, njegovo.

U vezi sa žalbenom osnovom pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Javni tužilac u žalbi pretenduje da Prvostepeni sud nije utvrdio činjenicu da je kuća gde je nađeno oružje zajedničko vlasništvo optuženog Nijazije i njegovog brata Nazmije Sadikua, dalje osporava

zaključak suda da puška, koja je nađena u kući optuženog, nije njegova nego njegovog brata, zasnivajući se samo na članskoj karti lovačkog društva jer lovačko društvo nema ovlašćenje da izda dozvolu za posedovanje oružja, dok je lovačka puška nađena u sobi optuženog.

I ove žalbene pretenzije su neosnovane, prema vrednovanju ovog Suda. Stoji činjenica da lovačko društvo nije organ koji izdaje dozvole za posedovanje oružja, međutim iz članske karte je utvrđeno da lovačka puška ne pripada optuženom nego njegovom bratu, dok prema Pravilniku UNMIK-a br.2001/17 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, građanima Kosova se dozvoljava da lovačku pušku bez dozvole drže samo u kući, a lovačka puška u konkretnom slučaju je nađena u kući, irelevantno je mesto gde je puška nađena u kući i činjenica da li je kuća zajedničko vlasništvo optuženog i njegovog brata.

Imajući u vidu gore istaknute okolnosti, razloge sa istaknutim detaljima u osporenoj presudi, proizilazi da je ispravan i zakonit zaključak Prvostepenog suda da optuženi nije izvršilac krivičnog dela za koje je optužen.

Iz gore navednog a u smislu člana 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTI A
Ap.br.117/2005, od 18.05.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
1.Miftar Jasići
2.Avdi Dinaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328 (1) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - pravna kvalifikacija žalba za promenu kazne]

Okružni tužilac u Prištini se žalio na odluku Okružnog suda Prištine, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga i predložio da se dosudi efektivni zatvor.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja, proglašen je krivim, i osuđen je na uslovnu kaznu od 10 meseci zatvora, koja neće biti odslužena ako optuženi ne izvrši neki drugi krivični prekršaj unutar perioda od 2 godine.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud pogrešno primenio krivični zakon odlučujući da se dela optuženog sačinjavaju od elemenata dva krivična prekršaja. Vrhovni sud je odlučio da se posebni slučaj ticao jednog krivičnog prekršaja, za njega razmatra sa jednom ozleđenom strankom i dešava se u toku vremena neprekidno.

Vrhovni sud je odlučio da zavođenje uslovne kazne nije bilo proporcionalno sa jačinom opasnosti zaštićene vrednosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca delimično osnovana.

Ap.br.133/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Miftar Jasići i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Šukri Hajrizija, iz Štimlja, za dva krivična dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.1 PKZK, odlučujući prema žalbi Javnog tužioca okruga Priština, podnetom protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.303/2004 od 24.01.2005 god., na sednici održanoj 07.06.2005 god., shodno odredbi člana 410 PKZK, donosi ovu:

PRESUDA

Delimičnim usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Priština, obavezujuće se menja presuda Okružnog suda Priština P.br.303/2004 od 24.01.2005 god., u vezi sa pravnim kvalifikovanjem i krivičnom sankcijom, tako da se optuženi Šukri Hajrizi proglašava krivim za jedno krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.1 PKZK u ponavljanju i za ovo krivično delo ga osuđuje

na novčanu kaznu od 1.000 eura, obavezuje se da kaznu plati u roku od 15 dana od dana kada presuda postane konačna, a ako se ova kazna ne može ni prisilno izvršiti, onda se ista zamenjuje sa kaznom zatvora računajući 15 eura za jedan dan zatvora.

Obrazloženje

Okružni sud Priština, optuženog Šukri Hajrizija proglašava krivim za dva krivična dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili nelegalno korišćenje oružja iz člana 328 par.1 PKZK i za ova dva dela ga osuđuje uslovno određujući mu jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) meseci, kazna koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine ne izvrši novo krivično delo. Sud je optuženog obavezao da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu suda i sudski paušal u iznosu od 100 eura. Protiv optuženog sud je izrekao i dopunsku meru oduzimanja revolvera marke „TT" kal.7,62 mm M-57, serijski broj 114582.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Javni tužilac okruga Priština zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni i da se optuženom izrekne kazna efektivnog zatvora.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća, shodno odredbi člana 410 PZKPK, kojoj iako su bili uredno obavesteni nisu prisustvovali ni optuženi ni njegov branilac, dok je Javni tužilac Kosova pismenom predstavkom PPA.br.133/2005 od 11.03.2005 god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca usvoji kao osnovana.

Vrhovni sud je razmotrio spise ovog predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalba je delimično osnovana.

Pošto se osporena presuda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka a ni zbog činjeničnog stanja, Vrhovni sud nalazi da presuda ne sadrži ni povrede odredaba krivičnog postupka o kojima se ovaj Sud stara po službenoj dužnosti, a koje bi mogle usloviti njeno poništenje, ali u ovom krivičnom slučaju ovaj Sud nalazi da je Prvostepeni sud pogrešno primenio krivični zakon, kada je našao da su u delima optuženog sadržani elementi dva krivična dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje i neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.1 PKZK. Kako proizilazi iz spisa predmeta optuženi je u dva slučaja, i 03.04.2004 god., kao i 05.04.2004 god., revolverom kojeg je držao bez dozvole, pretio, tako što ga je uperio u oštećenog Džemajla

Sulju i pucao preko njega. Prema oceni Vrhovnog suda, u konkretnom slučaju radi se o jednom krivičnom delu koje se ponavlja, jer se radi o vremenskom kontinuitetu i na isti način za oštećenog, prema tome u ovom slučaju imamo samo jedno krivično delo izvršeno u vremenskom kontinuitetu, pa i osporenu presudu ovaj Sud menja kao u dispozitivu.

Vrednujući presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud nalazi da je u ovom delu žalba Okružnog javnog tužioca delimično osnovana. Uprkos činjenici da je Prvostepeni sud vrednovao sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne, samo pretnjom o kazni, kako je u konkretnom slučaju postupio Prvostepeni sud, izričući optuženom uslovnu kaznu, ne može postići cilj kazne jer, način kako je izvršio krivično delo, preteći dva puta oštećenom pokazuje upornost, što svakako predstavlja otežavajuću okolnost, pa je zasnivajući se na ovome izricanje uslovne kazne neadekvatno stepenu ugroženosti društva tim delom. Prihvatajući kao olakšavajuću okolnost stav optuženog nakon izvršenja krivičnog dela i kajanje zbog izvršenog dela, Vrhovni sud ocenjuje da je novčana kazna u visinu od 1.000 eura adekvatna stepenu ugroženosti društva izvršenim delom i da će se ovom kaznom postići opšti cilj kazne predviđen zakonom.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.133/2005, od 07.06.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Članovi veća,
Miftar Jasići
Mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik suda,
Zait Džemajlji

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 193(3) ((1)) ((2)) PKZK - silovanje - žalba za poništenje presude / promena kazne povreda materialnog prava - povreda PZKPK - pogrešno utvrđeno činjenično stanje - Član 157 - Član 391 PZKPK - Član 403 PZKPK]

Okružni tužilac u Prištini se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga i predložio da se dosudi strožija kazna.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je optužen za silovanje, proglašen je krivim i osuđen je na 1 godinu i 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije uzeo u obzir nikakvu otežavajuću okolnost, i da presuda Okružnog suda nije bila na odgovarajući način procenjena da bi postigla cilj presude predviđene zakonom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.160/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, Đuran Dema, Miftar Jasići, dr.Hamdi Podvorica i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Ljulzima Hajrizija, za krivično delo silovanja iz člana 193 par.3 pod par.1 i 2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Priština i branioca optuženog adv.Ahmeta Đinovicija iz Prištine, podnetim protiv presude Okružnog suda u Prištini, P.br.406/2004 od 10.11.2004.god., na sednici održanoj 24.05.2005.god. u smislu odredbe iz člana 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

Prihvatanjem žalbe Javnog tužioca okruga Priština, presuda Okružnog suda u Prištini P.br.406/2004 od 10.11.2004.god., menja se u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog Ljulzima Hajrizija za krivično delo za koje je proglašen krivim osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 30.06.2004.god. do 10.11.2004.god.

Žalba branioca optuženog Ljulzima Hajrizija odbije se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prištini, P.br.406/2004 od 10.11.2004.god., optuženi Ljulzim Hajrizi je proglašen krivim za krivično delo silovanja iz člana 193 par.3 pod par.1 i 2 PKZK i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 30.06.2004.god. do 10.11.2004.god. optuženi je oslobođen od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka i sudskog paušala.

Protiv ove presude žalbe su u zakonskom roku podneli:

-Javni tužilac okruga Priština, zbog odluke o kazni, sa predlogom da se osporena presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni tako što će se optuženom izreći dugotrajnija kazna zatvora, i

-Branilac optuženog, zbog: bitnih povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i kršenja krivičnog zakona, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Ovaj Sud je održao sednicu veća u smislu odredbe iz člana 410 PZKPK, o kojoj je upoznao optuženog i njegovog branioca ali oni nisu bili prisutni.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.160/2005 od 23.03.2005.god., predlaže da se žalba Javnog tužioca okruga Priština prihvati kao osnovana, a da se žalba branioca optuženog odbije. Nije prisustvovao sednici iako je bio uredno obavešten.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa osporenim presudom koju je proučio u smislu odredbe iz člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija našao:

Žalba Javnog tužioca okruga Priština je osnovana, dok je žalba branioca optuženog neosnovana.

Žalbene pretenzije, da presuda Prvostepenog suda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđenih članom 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer je dispozitiv presude u suprotnosti sa obrazloženjem i sa spisima predmeta, pošto se u dispozitivu kaže da je krivično delo izvršeno 20.06.2004.god. dok u obrazloženju stoji da je izvršeno 29.06.2004.god., su neosnovane.

Vreme izvršenja krivičnog dela, kao i drugi propusti u osporenoj presudi, popavljeni su u rešenju Prvostepenog suda P.br.406/2004 od 17.02.2005.god., čiju je kopiju primio i optuženi i njegov branilac. Ovim rešenjem su popavljeni propusti koji su se pojavili u osporenoj presudi, tako da je datum

kada je izvršeno krivično delo 29.06.2004.god. Žalbene pretenzije, da postoje značajne suprotnosti između objašnjenja u osporenoj presudi za sadržaj dokumenata i zapisnika o datim izjavama u postupku i samih tih dokumenata i zapisnika, uopšte nisu opravdane. Ovaj Sud obavezujuće se starajući u smislu odredbe iz člana 415 PZKPK, nalazi da osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz ove žalbene pretenzije, a ni druge bitne povrede krivičnog postupka.

Ne stoje žalbene pretenzije da je osporenim presudom pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, zato što materijalni dokazi nisu vrednovani ispravno i u potpunosti.

Ispravnim vrednovanjem izjave oštećene Mejreme Muja, saslušane i u svojstvu svedoka, izveštaja lekara izdatim na njeno ime 30.06.2004 god., i fotodokumentacije a vrednujući u sklopu ovih dokaza i izjave svedoka Zufera Redžepija, Alije Počolija i Sejdi Bezrakua, Prvostepeni sud je na ispravan i potpun način utvrdio činjenično stanje i došao do ispravnog zaključka kada je našao da je optuženi Ljulzim Hajrizi sa namerom prisilio oštećenu Mejremu na seksualni odnos, govoreći joj da uđe u njegovu kuću jer su mu u kući žena i deca, pošto je ubedio oštećenu u momentu kada ona uđe u kuću on zaključava vrata ključem, počinje da je udara i šutira, nanoseći joj telesne povrede koje su detaljnije opisane u dispozitivu osporene presude, i pošto slama otpor oštećene obavlja sa njom seksualni akt.

Žalbene pretenzije, da je iz izjave oštećene utvrđeno da je sama oštećena dala alkohol optuženom i da ga je pijanog za ruku izvela iz kafane, ne isključuje njegovu krivičnu odgovornost, pošto je optuženi inkriminisane radnje u pravcu izvršenja krivičnog dela, za koje je osporenim presudom proglašen krivim, preuzeo pošto je oštećenu uz pomoć lažnih činjenica uveo u svoju kuću. Činjenica da je oštećena donela alkohol optuženom dok je on bio na pijaci i posle mu pomogla da ode kući, iz kafane gde se opijao, ne predstavlja razlog koji isključuje krivičnu odgovornost optuženog, nego nasuprot predstavlja zloupotrebu njenog lepog ponašanja.

Na osnovu činjeničnog stanja koje je ispravno i u potpunosti utvrđeno, osporenim presudom ispravno je primenjen krivični zakon i ispravno je postupio Prvostepeni sud kada je našao da u postupcima optuženog Ljulzima Haljilija postoje svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela silovanja iz člana 193 par.3 pod par.1 i 2 PKZK. Optuženi je, pre i u toku silovanja upotrebljavajući silu naneo telesne povrede oštećenoj, torturišući i tretirajući je na neljudski način što je za posledicu imalo njene teške zdravstvene i duševne poremećaje, prema tome žalbene pretenzije da je krivični zakon osporenim presudom primenjen na štetu optuženog su neosnovane.

Žalbene tvrdnje Javnog tužioca okruga Priština, da odluka o kazni u

osporenoj presudi ne odgovara intenzitetu ugroženosti društva krivičnim delom i da se njome ne može postići cilj kažnjavanja, su osnovane, dok tvrdnje branioca optuženog da je odluka o kazni nezakonita, kao posledica ne utvrđivanja postojanja krivičnog dela, su neosnovane.

Olakšavajuće okolnosti, priznate optuženom tokom odmeravanja kazne u osporenoj presudi, kao ispravno vrednovane prihvata i ovaj Sud. Iako optuženom tokom odmeravanja kazne nije uzeta nijedna otežavajuća okolnost, osporena presuda se menja u vezi sa odlukom o kazni imajući u vidu ugroženost društva krivičnim delom za koje je optuženi proglašen krivim, tako da se isti za krivično delo za koje je proglašen krivim osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci.

Kazna izrečena optuženom ovom presudom je u saglasnosti sa intenzitetom ugroženosti društva krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog, sa kojom se može očekivati da se postigne cilj kažnjavanja predviđen odredbom člana 34 PKZK, tako da će ova kazna uticati da se u budućnosti optuženi uzdržava od izvršenja krivičnog dela i da utiče na njegovu rehabilitaciju, a takođe da utiče i na druge da se uzdržavaju od izvršenja krivičnih dela.

Iz gore navedenog a u smislu odredbe iz člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.160/2005, od 14.05.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Đuran Dema
Miftar Jasići
dr.Hamdi Podvorica
mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Agim Krasnići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 327(2) PKZK - Član 20 PKZK - snabdevanje, transport, proizvodnja, razmena ili neovlašćena prodaja oružja - žalba za promenu kazne]

Okružni tužilac Prizrena se žalio na odluku Okružnog suda Prizrena, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga i predložio dosuđivanje strožije kazne.

Optuženi je bio optužen za neovlašćeno snabdevanje, transport, proizvodnju, razmenu ili prodaju oružja, i osuđen je na 5 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud precenio olakšavajuće okolnosti i dosudio kaznu zatvora koja nije bila srazmerna intenzitetu društvene opasnosti i stepenu krivične odgovornosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.165/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Avdi Dinaj i Miftar Jasići, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom slučaju optuženog Baki Taćija, iz sela Rogovo opština Đakovica, za krivično delo snabdevanja, transporta, proizvodnje, razmene ili neovlašćene prodaje oružja u pokušaju iz člana 327 par.2 u vezi sa članom 20 PZKPK, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Prizren, podnetom protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.214/2004 od 14.01.2005.god., na sednici veća održanoj 28.06.2005.god., donosi ovu:

PRESUDA

Usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Prizren, presuda Okružnog suda Prizren, P.br.214/2004 od 14.01.2005.god., menja se u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog Baki Taćija, za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 09.12.2004.god., do 14.01.2005.god.

Obrazloženje

Okružni sud Prizren, presudom P.br.214/2004 od 14.01.2005.god., optuženog Baki Tačija proglašava krivim za krivično delo snabdevanja, transporta, proizvodnje, razmene ili neovlašćene prodaje oružija u pokušaju iz člana 327 par.2 u vezi sa članom 20 PKZK i osuđuje ga na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) meseci; obavezuje ga da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu suda i 50 eura na ime sudskog paušala.

Protiv optuženog je izrečena i sigurnosna mera oduzimanje 720 metaka za automatsku pušku kal.7,622 mm, 250 metaka za lovačku pušku kal.12 mm, 100 metaka za revolver kal.7,62 mm, 1 revolver tipa ČZ „Zbrojevka" serijski broj 694965 kal.7.55 mm, 1 šaržer sa 6 metaka kal.7.55 mm, kao sredstva izvršenja krivičnog dela.

Protiv ove presude žalbu je uložio Javni tužilac okruga Prizren samo u vezi sa odlukom o kazni, uz predlog da ovaj Sud osporenu presudu promeni, tako da optuženom za krivično delo za koje je proglašen krivim izrekne oštriju kaznu.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, kojoj iako su bili uredno obavешteni nisu prisustvovali optuženi, njegov branilac adv.Nedžad Elšani iz Prizrena kao ni Javni tužilac Kosova, ali je Javni tužilac Kosova pismenim predlogom, PPA.br.165/2005 od 30.03.2005.god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca usvoji kao osnovana.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog krivično pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja pretenzija navedenih u žalbi konstatovao:

Žalba je osnovana.

Iako se prvostepena presuda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ipak ovaj Sud ju je razmotrio i u ovom aspektu shodno odredbi člana 415 PKZK i našao da ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje bi uslovile njeno poništenje. Takođe, ni utvrđeno činjenično stanje od strane Prvostepenog suda se ne osporava, znači ono nije bilo objekat razmatranja od strane ovog Suda.

Razmatrajući slučaj u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud nalazi da je podnesena žalba osnovana. Kao olakšavajuće okolnosti, koje je Prvostepeni sud priznao optuženom su: priznanje krivičnog dela, korektno ponašanje pred sudom i da ranije nije kažnjavan dok otežavajuće okolnosti nije našao.

Prema vrednovanju ovog Suda, Prvostepeni sud je precenio olakšavajuće okolnosti i izrekao je zatvorsku kaznu kao u dispozitivu osporene presude, koja nije proporcionalna ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i sa stepenom krivične odgovornosti optuženog, kao ekzekutora, uzimajući u obzir da je kod optuženog nađena velika količina različite municije, kao i revolver, koja je prema optuženom bila namenjena prodaji, što predstavlja visoku ugroženost društva.

Prema tome, imajući u vidu ove okolnosti, ovaj Sud optuženom izriče kaznu kao u dispozitivu ove presude, uveren da će se postići cilj kažnjavanja predviđen odredbom člana 34 PKZK.

Iz gore navedenog a u skladu sa odredbom člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br.165/2005, od 28.06.2005.god

Zapisničar,
Drita Redžaj

Članovi veća,
Avdi Dinaj
Miftar Jasići

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 297(5) PKZK - ugrožavanje javnog saobraćaja - Član 358 PZKPK - priznavanje krivice - Član 358 PZKPK - Član 403 PZKPK - olakšavajuće okolnosti - Član 64 PKZK - Član 66, 42, 43, PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za ugrožavanje javnog saobraćaja, proglašen je krivim, i osuđen je na 1 godinu zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da ne postoji nikakva osnova osporavanja prvostepene odluke za pogrešno i nepotpuno određivanje činjenične situacije uzimajući u obzir da je optuženi priznao krivicu na glavnom suđenju za svaku tačku optužnice. Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud korektno primenio član 351(1) i 359(2) PKZK. Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije procenio olakšavajuće okolnosti i dosudio presudu nesrazmernu intezitetu društvene opasnosti i stepenu krivične odgovornosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda delimično osnovana.

Ap.br.180/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik, doc.dr.Hamdi Podvorica i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom postupku protiv optuženog Haljita Hisenija iz sela Glavnik opština Podujevo, zbog krivičnog dela ugrožavanja javnog saobraćaja, predviđeno članom 297 par.5 PKZK, u vezi sa žalbom optuženog Haljita Hisenija podnetom protiv presude Okružnog suda u Prištini, P.br.347/2004 od 23.02.2005 god., na sednici veća održanoj 24.05.2005 god. shodno članu 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

Delimičnim prihvatanjem žalbe optuženog Haljita Hisenija, menja se presuda Okružnog suda u Prištini, P.br.347/2004 od 23.02.2005 god., samo u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud, za krivično delo za koje je proglašen krivim, nakon ublažavanja kazne prema članu 66 PKZK i primenom člana 42 i 43 PKZK, optuženog osuđuje na uslovnu kaznu, izričući mu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja se neće izvršiti ako optuženi ne izvrši drugo krivično delo u roku od 2 (dve) godine.

Obrazloženje

Okružni sud u Prištini, presudom P.br.347/2004 od 23.02.2005 god., optuženog Haljita Hisenija proglašava krivim za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja predviđeno članom 297 par.5 PKZK i za ovo krivično delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 20.04.2004 god., do 02.06.2004 god. Obavezuje ga da na ime sudskog paušala plati 100 eura i troškove krivičnog postupka prema završnom računu suda, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. Za realizaciju imovinsko-pravnih zahteva oštećenu Sabriju Mustafa upućuje na građanski spor.

Protiv ove presude žalbu je u zakonskom roku podneo optuženi Haljit Hiseni, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, prekršaja krivičnog zakona, netačnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji, uz predlog da Vrhovni sud Kosova osporenu presudu poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje, ili da je izmeni u vezi sa odlukom o kazni tako što će optuženog osuditi na uslovnu kaznu. Zahtevao je da on i njegov branilac, adv.Hasan Redža, budu upoznati o sednici veća.

Vrhovni sud je održao sednicu veća shodno članu 410 PZKPK, na kojoj su branilac optuženog i optuženi, nakon što su razjasnili neke iznete žalbene pretenzije, ostali pri predlozima navedenim u žalbi.

Javni tužilac Kosova je predložio, u dopisu PPA.br.180/2005 od 26.04.2005 god., da se žalba optuženog odbije kao neosnovana a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud, nakon razmatranja spisa ovog krivično-pravnog slučaja, proučavanja osporene presude u vezi sa članom 415 PZKPK, vrednovanja žalbenih pretenzija u žalbi, nalazi:

Žalba optuženog je delimično osnovana.

U podnesenoj žalbi pretenduje se da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.1 pod par.9 PZKPK, da nije data mogućnost optuženom da se izjasni o prihvatanju krivice za svaku tačku optužnice i da je presuda protivzakonita.

Vrhovni sud nalazi da je Prvostepeni sud ispravno primenio član 358 PZKPK, pa su prema tome žalbene pretenzije, da nije data mogućnost optuženom da se izjasni o svim tačkama optužnice bez priznanja krivice i da je presuda protivzakonita, neosnovane. Iz spisa predmeta proizilazi da je

optuženi na glavnoj raspravi priznao krivicu za sve tačke optužnice. Sa priznavanjem krivice optuženog složilo se i sudsko veće a ni optuženi ni njegov branilac nisu imali primedbe što se tiče priznanja krivice optuženog za celu optužnicu. Iz ovoga proističe da je Prvostepeni sud ispravno primenio odredbu člana 358 PZKPK i da je doneo zakonitu presudu.

Ni žalbene pretenzije, da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403 par.1 pod par.8 i iz člana 402 par.3 PZKPK, jer se zasniva na neprihvatljivim dokazima i da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, ne stoje. Na osnovu člana 402 par.2 PZKPK, kada optuženi prizna krivicu po svim tačkama optužnice i sudsko veće se složilo sa tim, smatra se da je i činjenično stanje utvrđeno ispravno i potpuno, tako da se protiv presude ne može uložiti žalba zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Osporena presuda ne sadrži ni druge bitne povrede koje sud razmatra po službenoj dužnosti, a koje bi mogle usloviti poništenje ove presude.

Stoji činjenica da Prvostepeni sud, u suprotnosti sa odredbom člana 387 par.1, presudu zasniva i na dokazima koji nisu bili procesirani na sudskom razmatranju, kao: mišljenje i konstatacija saobraćajnog eksperta od 06.05.2004 god., i gledanje fotodokumentacije sa lica mesta, ali ovaj sud nalazi da u konkretnom pravnom slučaju ovaj propust nema težinu da utiče na poništenje osporene presude, jer uzimajući u obzir priznanje krivice optuženog za celu optužnicu i slaganje sudskog veća sa time, i bez ovih dokaza bi se donela ista presuda. Prema tome, pravilno je primenjen krivični zakon.

Žalbeni pretenzija u vezi sa odlukom o kazni je osnovana. Prvostepeni sud, vrednujući dopunske i otežavajuće okolnosti koje utiču na vrstu i visinu krivične sankcije, u skladu sa članom 64 PKZK, kao olakšavajuću okolnost za optuženog uzima to da on ranije nije bio optuživan, da je u godinama, da se protiv njega ne odvija drugi krivični postupak, da je otac petoro dece i da je teškog imovinskog stanja, dok posebno otežavajuće okolnosti nije našao, okolnosti koje usvaja i ovaj Sud. Ipak, prema vrednovanju Vrhovnog suda, trebao je imati u vidu kao olakšavajuću okolnost i korektno ponašanje optuženog pre i posle izvršenja krivičnog dela, njegovo duboko kajanje a kao posebnu olakšavajuću okolnost njegovo teško zdravstveno stanje, boluje od Diabetisa Mellitus i gangrene, zbog čega su mu amputirani prsti na desnoj nozi i teško se kreće.

Prema tome, imajući u vidu sve gore spomenute okolnosti, prema proceni ovog Suda treba ublažiti kaznu primenjujući odredbe člana 66 i primenom člana 42 i 43 PZKPK, optuženom treba izreći uslovnu kaznu kao u dispozitivu ove presude, jer je ova krivična sankcija u saglasnosti sa intenzitetom ugroženosti društva krivičnim delom i krivičnom odgovornošću optuženog kao egzekutora, kao i da će se ovom kaznom postići cilj kažnjavanja predviđen

odredbom člana 34 PKZK, da spreči izvršioca da izvrši krivično delo u budućnosti, da obavi njegovu rehabilitaciju i da utiče na uzdržavanje drugih lica od izvršenja krivičnih dela.

Na osnovu gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude, shodno odredbi člana 426 par.1 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Ap.br.180/2005, od 24.05.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Članovi veća,
doc.dr.Hamdi Podvorica
mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - Član 328(1) PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno - korišćenje oružja - Član 160 PZKPK - Član 403(1) ((2)) PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud u njegovoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim i osuđen je na 5 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud, pružio činjeničnu situaciju koja je bila određena nudeći jasne, logičke i ubedljive razloge za dokazivanje činjenica, i da opisao rezultat očiglednog postupka u pogledu presudnih činjenica. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca bila neosnovana.

Ap.br.183/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Riza Ljoci, predsednik, doc.dr.Hamdi Podvorica i mr.sc Fejzulah Hasani, članovi, zapisničar, Minire Džambazi, profesionalni saradnik, u krivičnom slučaju protiv optuženog Rustema Ljeke, iz sela Bance opština Glogovac, za krivično delo držanja u vlasništvu, posedovanje, pod kontrolom ili naovlašćeno korišćenje oružja predviđeno u članu 328 par.1 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), u vezi sa žalbom branioca optuženog Cena Gašija, advokata iz Kline, podnetom protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.400/2004 od 25.02.2005, na sednici veća održanoj 31.03.2005 god., u skladu sa članom 410 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), donosi ovu:

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog Rustema Ljeke, dok se presuda Okružnog suda Priština, P.br.400/2004 od 25.02.2005 god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud Priština, presudom P.br.400/2004 od 25.02.2005 god., optuženog Rustema Ljeku proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja

predviđeno u članu 328 par.1 PKZK, za koje ga osuđuje kaznom zatvora u trajanju od 5 (pet) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 28.06.2004 god., do 20.07.2004 god. Konfiskovao je revolver tipa „TT" kal. 7,62 mm kao sredstvo kojim je izvršeno krivično delo. Oštećenog Akifa Ljeku upućuje na civilni spor za realizaciju imovinsko-pravnih zahteva. Obavezao je optuženog da na ime sudskog paušala plati 100 eura kao i troškove krivičnog postupka prema računu Suda, u roku od 15 dana pošto presuda postane konačna.

Protiv ove presude branilac optuženog Rustema Ljeku, advokat Cen Gaši iz Kline, podnosi žalbu u zakonskom roku zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke u vezi sa krivičnim sankcionisanjem, uz predlog da Vrhovni sud Kosova osporenu presudu poništi i slučaj vrati istom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje ili da je promeni, tako da optuženom Rustemu Ljeku izrekne uslovnu kaznu.

Vrhovni sud je održao sednicu Veća u skladu sa članom 410 PZKPK, na kojoj su branilac optuženog i optuženi, pošto su razjasnili žalbene pretenzije, ostali pri predlogu učinjenom u žalbi.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.183/2005 od 26.04.2005.god., predlaže da se žalba branioca optuženog Rustema Ljeku odbije kao neosnovana a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud nakon razmatranja spisa ovog krivično-pravnog slučaja, proučavanja osporene presude prema članu 415 PZKPK i vrednovanja žalbenih pretenzija, nalazi:

Žalba je neosnovana.

Prema žalbenim pretenzijama navedenim u žalbi, osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđenih u članu 403 par.1 pod par.12 PZKPK, jer je dispozitiv presude u suprotnosti sa njom ili sa obrazloženjem presude, u njemu nisu navedeni razlozi u vezi sa odlučujućim činjenicama a presuda se bazira samo na izjavama svedoka i oštećenih, koji su među sobom blizak rod.

Vrhovni sud ocenjuje da ne stoje gore spomenute žalbene pretenzije a i da nema drugih bitnih povreda koje ovaj Sud uzima u obzir po službenoj dužnosti a koji bi usloveli poništenje presude.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.1 pod par.12 PZKPK, kojima se samo na uopšten način i bez zakonske osnove obraća žalba. Ustvari Prvostepeni sud je, u

obrazloženju osporene presude, predstavio činjenično stanje koje je utvrdio dajući jasne, logične i ubedljive razloge za utvrđene činjenice, opisao rezultat probnog postupka u vezi sa odlučujućim činjenicama i dao ocenu o zamršenim dokazima obrazlažući iz kojih razloga neke činjenice uzima kao proverene a neke ne, ocenjuje i odbranu optuženog i daje jasna

objašnjenja iz kojih razloga nije prihvatio verziju branioca optuženog, nego svedočenje svedoka: Halima Ljeku, Ahmeta Ljeku i Hajriza Eljšanija i oštećenih: Besima Ljeku, Bećira Ljeku i Hakifa Ljeku, koje u potpunosti podržava ovaj Sud. To što su oštećeni i svedoci bliski rod, ne čini zakonsku osnovu za njihovo oslobađanje od obaveze svedoka (član 160 PZKPK). Prema tome, i Vrhovni sud ocenjuje da je konstatacija Prvostepenog suda, da treba posvetiti poverenje svedočenju svedoka i oštećenih, ispravna jer su oni u svome svedočenju pružili podatke, jasne, konkretne i ubedljive činjenice o slučaju, koje imaju uporište i u svim drugim zavedenim dokazima.

Što se tiče žalbene osnove, da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, u žalbi se pretenduje da su izjave optuženog dijametralno suprotne sa izjavama svedoka i oštećenih, da nije urađeno suočavanje, o spornim okolnostima, između optuženog, svedoka i oštećenih i da je optuženi pucao iz revolvera onda kada mu je pretila opasnost, jer su oštećeni prošli svedoka Haki Ljekua i približavali su se optuženom.

Prema oceni Vrhovnog suda, i ove žalbene pretenzije nisu osnovane. Iz zapisnika sa glavne rasprave od 01.02.2005 godine proizilazi da je optuženi priznao da je kritičnog dana pucao jednom iz revolvera u vazduh. Sa pravom je prvostepeni sud podržao presudu i u ovom delu njegove odbrane, jer ona nije u suprotnosti sa nijednim zavedenim dokazom ni sa izjavama svedoka i oštećenih. U spornim okolnostima nije bilo moguće da dođe do suočavanja optuženog sa svedocima i oštećenima, jer kada su saslušani svedoci i oštećeni, kako se vidi iz zapisnika sa glavne rasprave od 24.02.2005.god., optuženi se branio ćutanjem. Utvrđeno je u potpunosti i ispravno, na osnovu izjava oštećenih Besima Ljeku, Bećira Ljeku i Hakifa Ljeku kao i svedoka Halima Ljeku da je optuženi pucao iz revolvera kada su oštećeni: Besim Ljeku, Bećir Ljeku i Hakif Ljeku krenuli nazad da bi se vratili svojim kućama. Optuženi je išao kamionom da prenese seno sa livade Haljima Ljeku. Ovo svedoči da su oni bili u dobrim odnosima. Iz ovog razloga izražena sumnja u žalbi o objektivnosti ovog svedoka, drugih svedoka i oštećenih je neosnovana, posebno zato što izjave nisu bile u suprotnosti jedna sa drugom i da su oni bili prisutni za vreme odvijanja događaja. Stoga treba istaći da su ove izjave sigurni i nesumnjivi dokazi. Razloge, koji su detaljnije navedeni u osporenoj presudi, u potpunosti prihvata i ovaj Sud.

Imajući ovako utvrđeno činjenično stanje, proizilazi da su neosnovane žalbene pretenzije u žalbi, dok na drugoj strani, proizilazi da je ispravan, logičan i zakonit zaključak prvostepenog suda da su u postupcima optuženog

sadržane sve karakteristike krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno članom 328 par.1 PZKPK. Iz ovoga proističe da su pravilno primenjene i odredbe krivičnog zakona.

Razmatrajući slučaj u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud ocenjuje da su i po ovom osnovu žalbene pretenzije neosnovane. Branilac optuženog u žalbi ističe da je optuženom, kao olakšavajuće okolnosti, trebalo uzeti u obzir: „Iskreno priznanje da je izvršio krivično delo (par.2 člana 328 PKZK), da nije pobeo iz mesta stanovanja, predaja oružja bez zahteva policije, iskreno kajanje, ponašanje optuženog za vreme čitavog toka postupka." Pretenduje da ove okolnosti uslovljavaju izricanje uslovne kazne.

Prema oceni Vrhovnog suda i ove žalbene pretenzije su neosnovane, jer gore spomenute okolnosti ne mogu se uzeti kao olakšavajuće u konkretnom slučaju, pošto prihvatanje krivičnog dela a ne i prihvatanje krivice, za delo za koje je optuženi proglašen krivim, nije olakšavajuća okolnost. Ne može biti olakšavajuća okolnost ni iskreno pokajanje, ako optuženi uopšte ne prihvata krivicu za krivično delo za koje je proglašen krivim, kao što to ne može biti ni ne bežanje iz mesta stanovanja ili pokazivanje i predaja oružja, jer to nema nikakav uticaj na odmeravanje vrste i visine kazne.

Prema tome, imajući u vidu sve ovo gore navedeno i činjenicu da je prvostepeni sud, u slučaju odmeravanja vrste i visine kazne, ispravno ocenio sve okolnosti, kako predviđa odredba člana 64 PKZK, proizilazi da je izrečena kazna optuženom proporcionalna učinjenom delu, ponašanju optuženog i okolnostima, u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se izrečenom kaznom, kao u dispozitivu osporene presude, postići cilj kažnjavanja predviđen odredbom člana 34 PKZK, da spreči izvršioca da ponovo izvrši krivično delo u budućnosti, da izvrši njegovu rehabilitaciju i da spreči druga lica da izvrše krivična dela.

Iz gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.183/2005, od 31.05.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Članovi veća,
Doc.dr.Hamdi Podvorica
Mr.sc.Fejzulah Hasani

Predsednik veća,
Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom Zakonu - Član 328 (2) PKZK - neovlašćeno držanje, posedovanje, kontrola i upotreba oružja - Član 159 (1) PKZK - otmica - Član 161 (2) PKZK - pretnja zakonska kvalifikacija združeno krivično delo- združena kazne - član 403 (1) ((12))]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud u svojoj odluci narušio odredbe krivične procedure i krivičnog zakona, i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja i za kindapovanje, proglašen je krivim, i osuđen na 5 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud, pružio činjenično stanje koje je bilo određeno nudeći jasne logičke, ubedljive razloge za dokazivanje činjenica. Vrhovni sud je odlučio da je prvostepena odluka sadržala znatno narušavanje odredaba krivične procedure u pogledu činjeničnog opisa krivičnog prekršaja. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca delimično osnovana.

Ap.br.248/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik, Zait Džemajli i doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejremom Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog Naima Tarjanija, iz sela Pirane opština Prizren, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PZKPK, otmicu lica iz člana 159 par.1 PKZK i pretnje iz člana 161 par.2 PKZK, odlučujući prema žalbama Javnog tužioca okruga Prizren i branilaca optuženog, podnesenim protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.27/2005 od 06.04.2005 god., na sednici održanoj 27.07.2005 god., shodno odredbi člana 410 PZKPK, donosi ovu:

P R E S U D A

Delimičnim usvajanjem žalbi branilaca optuženog Naima Tarjanija:

-menja se presuda Okružnog suda Prizren, P.br.27/2005 od 06.04.2005 god., u delu pod 2 dispozitiva, u vezi sa pravnim kvalifikovanjem i odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog proglašava krivim za krivično delo otmice lica iz člana 159 par.3 PKZK i za ovo delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) meseci, u koju će se računati i vreme provedeno u pritvoru od 19.01.2005 god.,

-u delovima pod 1 i 3 dispozitiva poništava se, i predmet se u ovom delu vraća Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Žalba Javnog tužioca okruga Prizren, na deo pod 2 dispozitiva, u vezi sa krivičnim delom otmice lica iz člana 159 PKZK, odbija se kao neosnovana dok

je za druge delove presude ova žalba za sada bezpredmetna.

Obrazloženje

Okružni sud u Prizrenu, presudom P.br.27/2005 od 06.04.2005 god., optuženog Naima Tarjanija proglašava krivim za tri krivična dela, i to za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, za krivično delo otmice lica iz člana 159 par.1 PKZK i za krivično delo pretnje iz člana 161 par.2 PKZK i za svako delo posebno izrekao mu je kaznu, dok ga je primenom člana 71 PKZK za ova tri dela osudio zajedničkom kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 21. januara 2005 god.

Sud je optuženom izrekao i dopunsku meru oduzimanje revolvera TT-M57 serijski broj C38037, kal.7,62 mm i 7 metaka kal.9 mm, dok oštećene Envera Bitićija i Elsadu Bitići, za realizovanje imovinsko-pravnih zahteva, upućuje na građanski spor. Sud optuženog takođe obavezuje da plati i troškove krivičnog postupka prema završnom računu kao i na ime sudskog paušala sumu od 200 eura.

Protiv ove presude žalbe su u roku podneli:

-Javni tužilac okruga Prizren, zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda izmeni i da se optuženom izrekne oštija kazna.

-zajedničku žalbu branilaca optuženog adv. Ljuljzima Bilurdagua i Nedžata Eljšanija, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, prekršaja krivičnog zakona, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni i da se optuženi oslobodi optužbe ili da se ista poništi a predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

-branilac optuženog adv. Imer Osaj, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovno suđenje a da se protiv optuženog prekine pritvor omogućujući istom da se brani sa slobode.

Branioци optuženog u žalbi su podneli predlog da se, shodno odredbi člana 410 PKZK, upoznaju sa terminom održavanja sednice veća.

Bazirajući se na predlozima iznesenim u žalbi, Vrhovni sud je zakazao sednicu veća kojoj su prisustvovali branioци optuženog adv.Ljuljzim Bilurdaga, Nedžat Eljšani i Imer Osaj, dok optuženi, pošto se nalazi u pritvoru shodno odredbi člana 410 par.2 PZKPK nije izrazio želju da prisustvuje sednici. Sednici nije prisustvovao ni Javni tužilac Kosova iako je uredno

obavešten, ali je isti pismenom prestavkom PPA.br.248/2005 od 27.06.2005.god., predložio da se žalbe branilaca optuženog odbiju kao neosnovane a da se žalba Okružnog Javnog tužioca usvoji kao osnovana. Branioci optuženog su na sednici svaki pojedinačno dali razjašnjenja u vezi sa žalbenim pretenzijama i u potpunosti su ostali pri predlozima navedenim u žalbi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu, u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, konstatovao:

Žalbe branilaca optuženog delimično su osnovane dok žalba Okružnog javnog tužioca, u delu koji se tiče krivičnog dela otmice lica iz člana 159 par.1 PKZK, nije osnovana, dok je za druge delove presude, za sada, je bespredmetna.

Branioci optuženog pretenduju u žalbi da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđeno članom 403 par.1 tačka 12 PKZK, jer je dispozitiv osporene presude nejasan i u suprotnosti sa obrazloženjem i nisu dati dovoljni podaci u vezi sa postupcima optuženog, postupci koji su ocenjeni kao krivično delo za koje je proglašen krivim. Prema žalbama dispozitiv presude je protivurečan sa onim što se kaže u obrazloženju presude, zbog činjenice kako proizilazi i iz osporene presude, Sud presudu delimično zasniva i na priznanju optuženog, a optuženi nije priznao nijedno od krivičnih dela za koje je proglašen krivim. Razmatrajući osporenu presudu u vezi sa ovim žalbenim pretenzijama, Vrhovni sud ocenjuje da su ove pretenzije delimično osnovane. Stoji činjenica da je optuženi Naim Tarjani, u dispozitivu pod 1 ove presude, proglašen krivim za nošenje oružja bez dozvole jer je 19.01.2005.god., u slučaju pretresa njegove kuće, u stogu sena blizu njegove kuće pronađen, bez dozvole nadležnih organa, revolver tipa TT kal.7,62mm. Iz spisa predmeta proizilazi da je kritičnog dana 19.01.2005 god., optuženi bio u pritvoru i da u slučaju pretresa kuće, kada je nađen revolver o kome je reč, dotični nije bio prisutan. Na osnovu ovoga Prvostepeni sud nije dao dovoljne razloge o odlučujućoj činjenici kako je i na koji način optuženi držao ovo oružje, okolnost da u kući osim optuženog žive i drugi članovi porodice čini presudu nejasnom. Takođe, prema proceni Vrhovnog suda osnovane su i žalbene pretenzije u vezi sa opisom postupaka optuženog kada se tiče krivičnog dela pretnje, koje je opisano pod 3 dispozitiva osporene presude, posebno pretenzija da se ovo krivično delo goni prema predlogu a u konkretnom slučaju u vezi sa ovim nema predloga od strane oštećenog. Zasnivajući se na ovome, Vrhovni sud nalazi da su u ovom delu osporene presude, u vezi sa činjeničnim opisom krivičnog dela pod 1 i pod 3 ove presude, sadržane bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđenih u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, pa se stoga ista u tom delu treba poništiti.

Razmatrajući osporene presude u vezi sa žalbenim pretenzijama zbog nepotpunog i netačno utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud nalazi da su žalbene pretenzije branioca optuženog i u ovom delu delimično osnovane. Prvostepeni sud, kako proizilazi iz spisa predmeta, u slučaju kontrole kuće

optuženog Naima Tarjanija 19.01.2005 god., u stogu sena policija nalazi revolver tipa TT kal.7,62 mm. U spisima predmeta nema zapisnika, o oduzimanju stvari ni o kontroli, iz kojeg bi se videlo da je optuženom oduzet revolver o kome je reč, takođe iz spisa predmeta bi se videlo da u slučaju pretresa njegove kuće optuženi nije bio kući, jer se nalazio u pritvoru. Na osnovu ovoga proizilazi da činjenično stanje, u vezi sa ovim krivičnim delom, nije ispravno i potpuno utvrđeno jer u spisima predmeta nema dokaza da je optuženi posedovao ovo oružje. I što se tiče krivičnog dela pretnje, Prvostepeni sud nije u potpunosti utvrdio činjenično stanje. Kako proizilazi iz spisa predmeta optuženi je svojoj ženi Elsadi Bitići zapretio rečima „ hajde brže ulazi u kola dok nisam ubio i tebe i celu tvoju porodicu" a kada je ona htela da uđe u auto, ponovo joj se obratio rečima „udalji se od auta jer ti više nećeš doći kod mene" i da ju je u tom slučaju udario drškom revolvea u rame. U žalbama branilaca optuženog sa pravom se postavlja pitanje da li je ova pretnja bila ozbiljna i ako jeste kako je smela, sada oštećena Elsada, da malo kasnije sa svojim bratom ode u kuću optuženog, koji u tom slučaju nije preduzeo nikakvu radnju osim što joj je rekao da se ona treba vratiti svome ocu. Što se tiče krivičnog dela otmice lica, Prvostepeni sud je ispravno utvrdio činjenično stanje u vezi sa postupcima optuženog, postupci koji su ocenjeni kao otmica lica. Nije sporno da je kritičnog dana 17.01.2001 god., optuženi Naim došao kod porodice Bitići da uzme svoju suprugu Elsadu i u tom slučaju je u dvorištu kuće sreo supruginog brata Envera, koga je pod pretnjom oružja odveo iza kuće, o čemu su članovi porodice Bitići obavestili policiju. Policija je došla i telefonom kontaktirala optuženog, koji im je rekao da je Enver dobro i da će se ubrzo vratiti kući, što se uskoro i dogodilo, znači približno posle dva sata od kada je on odveo Envera, ovaj poslednji, znači oštećeni Enver, se vratio kući. Bazirajući se na ovako utvrđenom činjeničnom stanju, što se tiče dela optuženog koji se tiče nošenja oružja bez dozvole i pretnje, Vrhovni sud ocenjuje da Prvostepeni sud nije ispravno i potpuno utvrdio činjenično stanje što je za posledicu imalo pogrešnu primenu krivičnog zakona. Prema članu 161 par.5 PKZK, krivični postupak za krivično delo iz paragrafa 1, 2 ili 3 ovog člana počinje na osnovu predloga, u konkretnom slučaju, kako proizilazi iz spisa predmeta, ovaj predlog nedostaje. Na osnovu člana 55 par.1 PZKPK, predlog za gonjenje podnosi Javni tužilac. Na osnovu ovoga Prvostepeni sud je prekršio zakon proglašavajući optuženog krivim za krivično delo pretnje, predviđeno članom 161 par.2 PKZK. I što se tiče krivičnog dela nošenja oružja bez dozvole Prvostepeni sud, pošto u spisima predmeta ne postoje dokazi da je optuženi imao u vlasništvu, posedovao ili upotrebio oružje koje je nađeno van kuće u stogu sena, je i u ovom slučaju prekršio krivični zakon kada je, u nedostatku ovih dokaza, optuženog proglasio krivim. Prvostepeni sud je prekršio zakon na štetu optuženog i u slučaju proglašenja optuženog krivim, odnosno kada je postupke optuženog ocenio kao krivično delo otmice lica iz člana 159 par.1 PKZK, jer kako proizilazi iz spisa predmeta, ali i iz ispravno utvrđenog činjeničnog stanja u ovom delu, optuženi je u konkretnom slučaju dobrovoljno oslobodio oteto lice i to pre nego što je realizovan neki njegov

zahtev, kao onaj da uzme svoju suprugu Elsadu. Prema tome, imajući u vidu ove okolnosti, postupke optuženog Vrhovni sud je ocenio kao krivično delo otmice lica iz člana 159 par.3 PKZK.

Razmatrajući osporene presude u vezi sa odlukom o kazni, samo što se tiče krivičnog dela otmice lica iz člana 159, Vrhovni sud nalazi da je u ovom pravcu žalba Javnog tužioca okruga Prizren neosnovana, jer se u žalbi ne navodi neka posebno otežavajuća okolnost, dok su žalbe branilaca optuženog osnovane jer se u konkretnom slučaju radi o krivičnom delu koje je kvalifikovano kao otmica lica iz člana 159 par.3 PKZK, o kom slučaju Sud prema zakonu za ovo delo izvršioca može blaže kazniti ili ga osloboditi od optužbe. Na osnovu ovoga, Vrhovni sud optuženog, proglašavajući ga krivim za krivično delo iz člana 159 par.3 PKZK, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 19.01.2005 god., kada je optuženi lišen slobode a ne od 21.01.2005 god., kako je pogrešno računao Prvostepeni sud. Vrhovni sud nalazi da izrečena kazna odgovara stepenu ugroženosti društva učinjenim delom i uzimajući kao osnovane olakšavajuće okolnosti koje je procenio Prvostepeni sud, posebno to što se radi o porodičnom sukobu, stav optuženog i njegovo bračno stanje i to što je otac troje dece, dok njegova supruga Elsada živi odvojeno od dece u očevoj porodici, tako da su deca ostala bez roditeljskog staranja, računajući da će se i izrečenom merom postići opšti cilj kazne predviđen zakonom. Žalba Okružnog javnog tužioca, u vezi sa krivičnim delom pod 1 i 3 u dispozitivu osporene presude, za sada je bezpredmetan pošto se u ovom delu osporena presuda poništava i predmet vraća Prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na ponovnom suđenju, za deo u kom je presuda poništena, Prvostepeni sud treba još jednom administrativno predložene dokaze i druge dokaze za koje smatra da su potrebni za razjašnjenje ovog slučaja, a posebno da sasluša u svojstvu svedoka oca optuženog Uksina Tajranija, u vezi sa pronađenim revolverom u stogu sena. Prvostepeni sud takođe, shodno odredbi člana 55 par.1 PKZK i člana 161 par.5 PKZK, treba oceniti da li ima predloga za gonjenje i nakon vrednovanja svih dokaza posebno i svih zajedno, u skladu sa odredbom člana 396 par.7 PKZK, u ovom krivičnom slučaju donese pravednu i zakonitu presudu.

Iz gore navedenog, a shodno odredbi člana 426 i 424 par.5 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Ap.br.248/2005, od 27.07.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Članovi veća,
Zait Džemajlji
Doc.dr.Hamdi Podvorica

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2) PKZK- držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba a promenu kazne - olakšavajuće okolnosti pri određivanju kazne - članovi 66, 42 PKZK - računanje vremena provedenog u pritvoru član 415 (1)(1) i član 404 (1)(6) PKZK]

Okružni tužilac u Prizrenu se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga i predložio da se dosudi efektivni zatvor.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, ontrolu, posedovanje, i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i osuđen je na uslovnu kaznu od 2 godine, kao i dodatne finansijske kazne i mere bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud na odgovarajući način odmerio važnost olakšavajućih okolnosti, kao što je traženo članom 66. i da je ispravno primenio član 42. PKZK. Vrhovni sud je odlučio da neračunanje neuspeha da se uključi vreme koje se odslužuje u zatvoru predstavlja narušavanje člana 415(1) 1) i člana 404 (1) 6) PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda delimično osnovana.

Ap.br. 352/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, u Veću sastavljenom od sudija: Riza Ljoci, predsednik, Agim Krasnići i mr.sc. Fejzulah Hasani, članovi sa stručnim saradnikom Drita Redžaj, zapisničar, u krivičnom postupku protiv optuženog Isljama Kadrijaj, iz sela Krušice opština Suva Reka, zbog krivičnog dela neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili neovlašćene upotrebe oružja iz člana 328 stav 2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, koja je uložena protiv presude Okružnog suda u Prizrenu K.br. 88/2004 od dana 31.05.2004 godine, na Veću održanom shodno odredbama iz člana 410 PZKPK, dana 14.12.2004 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

U vezi sa uloženom žalbom od strane Okružnog javnog tužioca u Prizrenu i po službenoj dužnosti, presuda Okružnog suda u Prizrenu K.br.88/2004 od dana 31.05.2004 godine, se izmenjuje samo u delu koji se odnosi na kaznu, tako da Vrhovni sud okrivljenom Isljama Kadrijaj, u potvrđenoj presudi na

kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) meseci podrazumeva i vreme koje je optuženi proveo u pritvoru od do 31.05.2004 godine.

Dok se žalba Okružnog javnog tužioca odbacuje kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prizrenu K.br.88/2004 od dana 31.05.2004 godine, okrivljeni Isljam Kadrijaj je proglašen krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog vlasništva, kontrole, neovlašćenog posedovanja ili neovlašćene upotrebe oružja iz člana 328 stav 2 PKZK, i izrečena mu je uslovna kazna zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) meseci, kazna koja se neće izvršiti u roku od 2 (dve) godine, ukoliko u ovom periodu okrivljeni ne počini novo krivično delo. Protiv okrivljenog je izrečena bezbedonosna mera - oduzimanje automatske puške, seriski broj 90345155 i 175 metaka kal.7.62 mm, jedne ručne granate tipa F-1 jugoslovenske proizvodnje, kao sredstva kojim je izvršeno krivično delo. Okrivljeni je obavezan da plati sve troškove postupka po obračunu Suda i da plati iznos od 50 EUR. na ime sudskog paušala u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinude.

Protiv ove presude, u zakonskom roku je uložena žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, zbog odluke o kazni, predlažući da se pobijena presuda izmeni i da se okrivljeni kazni efektivnim zatvorom.

Branilac okrivljenog, Adem Jetići, advokat iz Prizrena, je priložio odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, u kojoj predlaže da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu odbaci kao neosnovana i da se pobijena presuda potvrdi.

Vrhovni sud Kosova je odredilo sednicu Veća u smislu člana 410 PKZK, gde je okrivljeni dao neka objašnjenja u vezi sa odgovorom na žalbu njegovog branioca i u potpunosti je prihvatilo tvrdnje iz odgovora na žalbu Okružnog javnog tužioca u Prizrenu od strane njegovog branioca.

Iako je branilac okrivljenog na propisan način pozvan na sednicu Veća, nije prisustvovao, kao ni Javni tužilac Kosova, koji je njegovim prigovorom PPA.br. 352/2004 od dana 04.08.2004 godine, predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu K.br.88/2004 od dana 31.05.2004 prihvati kao osnovana i da se pobijena presuda izmeni u vezi sa kaznenim delom, tako da se okrivljenom izrekne kazna efektivnog zatvora.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise predmeta, proučio pobijenu presudu i u

smislu člana 415 PZKPK, i nakon ocene žalbenih činjenica i iskaza iz odgovora na žalbu, pronašao da je:

Žalba neosnovana.

Pobijena presuda ne sadržava bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 415 stav 1 tačka 1 do 3 PZKPK, za koje se ovaj sud obavezujuće stara.

Postupajući po službenoj dužnosti a na osnovu priložene žalbe, Vrhovni sud je konstatovao da je prilikom izricanja presude učinjena povreda krivičnog zakona na štetu okrivljenog, zato što se prilikom potvrđivanja kazne, okrivljenom nije uračunalo i vreme provedeno u pritvoru a na osnovu člana 415 stav 1 tačka 4 a u vezi sa članom 404 stav 6 PZKPK. Stoga ovaj Sud uračunava okrivljenom vreme provedeno u pritvoru od dana..... do dana 31.05.2004 godine.

Ocenjujući pobijenu presudu u delu odluke o kazni, ovaj Sud konstatuje da priložene okolnosti i pravilno ocenjivanje činjenica u smislu člana 66 PKZK, ovaj Sud prihvata zato što je pravilno konstatovano da nema otežavajućih okolnosti kod dela koje je okrivljeni učinio, dok na protiv nije uvažena vrlo olakšavajuća okolnost za okrivljenog činjenica da je okrivljeni sam pozvao policiju kojoj je predao oružje, okolnost koja proizilazi iz odbrane okrivljenog i sudskih spisa. Stoga izrečena uslovna kazna je u skladu sa nivoom društvene opasnosti počinjenog krivičnog dela i sa stepenom krivične odgovornosti okrivljenog. Iz navedenih razloga ovaj Sud je uveren da se ovakvom kaznom postigla svrha kazne predviđena odredbama iz člana 42 PZKPK.

Kao što je gore navedeno, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude, a na osnovu člana 426 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Dana 14.12.2004 godine, Ap.br. 352/2004

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsenik veća sudija
Riza Loci,

Članovi veća sudije
Agim Krasnići
mr.sc. Fejzulah Hasani

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2) PKZK - držanje u vlasništvu, pod - kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti pri određivanju kazne - članovi 66, 42 PKZK]

Javni tužilac Kosova se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je presuda Okružnog suda previše blaga i predložio dosuđivanje efektivnog zatvora.

Optuženi je bio optužen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, i korišćenje oružja, proglašen je krivim i osuđen je na uslovnu kaznu od 10 meseci zatvora, kao i dodatnih finansijskih kazni i mera bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud na odgovarajući način odmerio važnost svih olakšavajućih okolnosti, kao što je traženo članom 66. PKZK, i ispravno primenio član 42- PKZK sa njegovom ukornom svrhom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.401/2004

U IME NARODA

VEĆE VRHOVNOG SUDA KOSOVA, u sastavu: Riza Ljoci, predsednik veća, Agim Krasnići i mr.sc. Fejzulah Hasani, članovi, zajedno sa stručnom saradnicom Dritom Redžaj, zapisničar, u krivičnom procesu optuženog Husen Rabi iz Prizrena, zbog krivičnog dela neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili neovlašćene upotrebe oružja iz člana 328 stav 2 Privremenog Krivičnog Zakona Kosova (PKZK), odlučujući po žalbi Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, K.br. 87/2004 od dana 12.07.2004, na sednici održanoj dana 14.12.2004 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, te presuda Okružnog suda u Prizrenu K.br. 87/2004 od dana 12.07.2004 godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prizrenu K.br. 87/2004 od dana 12.07.2004

godine, okrivljeni Husen Rabi je proglašen krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog vlasništva, kontrole, posedovanja ili upotrebe oružja iz člana 328 stav 2 PKZK, zbog čega je osuđen uslovnom kaznom u trajanju od 10 (deset) meseci zatvora, kazna koja se neće primeniti u roku od 2 (dve) godine pod uslovom da okrivljeni ne počini drugo krivično delo. Protiv okrivljenog je izrečena mera oduzimanje oružja: automatska puška "AK-47" serijski broj 073232-89, 97 metaka kal.7,65 mm i jedan bajonet. Okrivljeni je obavezan da plati sve troškove krivičnog postupka po obračunu suda kao i iznos od 50 EUR. na ime sudskog paušala u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude Javni tužilac Kosova je blagovremeno uložio žalbu, predlažući da se pobijena presuda preinači tako da se izrečena kazna za koju je okrivljeni proglašen krivim izrekne efektivnim zatvorom.

U žalbi Okružnom javnom tužiocu u Prizrenu, branilac okrivljenog Ilijaz Kadoli je uložio primedbu na žalbu u kojoj predlaže odbijanje žalbe Okružnog javnog tužioca u Prizrenu kao neosnovanu, i da se pobijena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je odredio ročište u smislu člana 410 PZKPK, u kojem nisu bili prisutni okrivljeni i njegov branilac koji su bili pravovremeno obavešteni, kao i Javni tužilac Kosova koji je njegovom žalbom PPA.br.400/2004 od dana 31.08.2004 godine, predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu prihvati kao osnovana, i da se pobijena presuda preinači u smislu odluke o kazni tako da se okrivljeni Husen Rabi, za krivično delo za koje je proglašen krivim kazni efektivnim zatvorom.

Vrhovni sud je razmotrio spise ovog krivično-pravnog slučaja, ispitao pobijenu presudu u smislu člana 415 stav 1 PZKPK i nakon ocene žalbenih odredbi i odgovora na žalbu našao da:

Žalba nije osnovana.

Pobijena presuda ne sadržava bitne povrede odredaba krivičnog postupka i krivičnog prava iz člana 415 stav 1 PZKPK za koje se ovaj Sud obavezuje stara.

Ocenjujući pobijenu presudu u pogledu odluke o kazni, Prvostepeni sud je razmotrio sve olakšavajuće okolnosti i ocenjujući ih pravilno shodno odredbama iz člana 66 PKZK, koje utiče na vrstu i visinu kazne, naročito imajući u vidu da je okrivljeni priznao krivično delo, njegovo imovinsko stanje da je okrivljeni siromašan, njegovo porodično stanje da je okrivljeni otac petoro dece i da je jedini hranilac porodice, njegovo kajanje da se nikada više

neće sukobiti sa zakonom, da ovaj Sud nije konstatovao da na strani okrivljenog ne postoje otežavajuće okolnosti, zato što je ovo oružje bilo ostalo u dvorištu gde optuženi drži ovce, i da je optuženi bez pogovora oružje predao KFOR-u. Stoga, izrečena kazna od 10 (deset) meseci koja se neće primeniti u roku od 2 (dve) godine ukoliko okrivljeni ne počini novo krivično delo, je u skladu sa intezitetom društvene opasnosti od strane okrivljenog kao i njegovom krivičnom odgovornošću imajući u vidu i njegovo prethodno ponašanje da do sada nije bio u sukobu sa zakonom. Ovaj Sud je uveren da će se sa izrečenom uslovnom kaznom postići cilj kazne shodno članu 42 PKZK.

Odgovor branioca okrivljenog na žalbu Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, je razmotren od strane ovog Suda i isti nije imao uticaj prilikom donošenja odluke.

Iz gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude a na osnovu člana 423 PKZK.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Dana 14.12.2004 godine, Ap.br.401/2004

Zapisničar
Drita Redžaj

Predsednik veća - sudija
Riza Loci

Članovi veća sudije:
Agim Krasnići
mr.sc. Fejzulah Hasani

[Vrhovni sud - odlučujući o krivičnom zakonu - član 328 (2), PKZK - držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja - žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti, pri određivanju kazne - član 41 KZJ - član 34 PKZK]

Tužilac Okružnog suda Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je kazna Okružnog suda previše blaga i predložio dosuđivanje strožije kazne.

Optuženi je optužen ta neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja, proglašen je krivim i osuđen na kaznu od 400 € kao i dodatne finansijske kazne i mere sigurnosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud precenio olakšavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda bila delimično osnovana.

Ap.br.464/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće u sastavu sudija: Agim Krasnići, predsednik veća, Avdi Dinaj i Riza Ljoci, članovi veća sa stručnim saradnikom Drita Redžaj, zapisničar, u krivičnoj proceduri optuženog Bisljima Sulja iz sela Rimanište opština Priština za krivično delo držanja u vlasništvu, kontrola, posedovanje ili neovlašćena upotreba oružja iz člana 328 stav 2 PKZK, u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca u Prištini i odgovorom na žalbu branioca optuženog, uloženoj protiv presude Okružnog suda u Prištini P.br.269/2004 od dana 20 Avgust 2004 godine, na sednici Veća održanog u skladu sa odredbama iz člana 410 PZKPK, dana 08.02.2005 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Prištini, presuda Okružnog suda u Prištini P.br. 269/2004 od dana 20 Avgust 2004 godine, se izmenjuje u smislu odluke o krivičnoj sankciji, tako da Vrhovni sud Kosova optuženog Bisljima Suljaj za delo za koje je proglašen krivim, kažnjave novčanom kaznom u visini od 1.000 EUR. koju mora platiti u roku od 15 dana a u slučaju neplaćanja, ova će se kazna preinačiti na kaznu zatvora, tako da svaki dan zatvora iznosi 15 EUR.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prištini presudom P.br. 269/2004 od dana 20 Avgust 2004 godine, je proglasio krivim optuženog Bisljima Sulja za krivično delo držanja u vlasništvu, kontroli, posedovanju ili neovlašćenju upotrebi oružja, predviđeno članom 328 stav 2 PKZK, i kaznio ga novčanom kaznom u visini od 400 EUR. koje je obavezan da plati u roku od 15 dana, a u slučaju neplaćanja, ova kazna će se preinačiti na kaznu zatvora, tako da svaki dan zatvora iznosi 15 EUR. Optuženi je je obavezan da plati troškove postupka po obračunu Suda i 50 EUR. na ime paušala.

Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti, oduzimanje jedne automatske puške "AK 47" seriski broj 030172 kalibra 7.62 mm. i 40 komada metaka, kao predmeti sa kojim je počinjeno krivično delo.

Protiv ove presude Okružni javni tužilac u Prištini je uložio žalbu samo u delu izricanja kazne, sa predlogom da ovaj Sud pobijenu presudu izmeni tako da se optuženi za krivično delo za koje je proglašen krivim kazni višom kaznom.

Branilac optuženog Ramiz Krasnići, advokat, u odgovoru na žalbu Okružnog javnog tužioca u Prištini predlaže da se žalba odbije kao neosnovana, i da se pobijena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao Veće shodno odredbama iz člana 410 PZKPK, u kome je optuženi ostao pri svojim predlozima iznesenim u odgovoru na žalbu, dok branilac optuženog Ramiz Krasnići, advokat i Javni tužilac Kosova iako blagovremeno pozvani, nisu prisustvovali ročištu ali Javni tužilac Kosova je pismenim predlogom PP.br. 463/2004 od dana 22 Oktobar 2004 godine predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prištini usvoji kao osnovana.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio pobijenu presudu u skladu sa odredbama iz člana 415 PZKPK, i nakon što je ocenio navode iz žalbe, pronašao sledeće:

Žalba je osnovana.

Iako se prvostepena presuda ne pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, ipak, ovaj Sud je razmotrio i ove aspekte u skladu sa odredbama iz člana 376 ZKP, i pronašao da nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka koje bi prouzrokovale njegovo poništenje. Isto tako, i utvrđivanje faktičkog stanja od strane Prvostepenog suda se ne pobija, stoga ovo nije bilo predmet razmatranja od strane ovog Suda.

Razmatrajući slučaj u vezi sa odlukom o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud

nalazi da je priložena žalba osnovana. Kao olakšavajuće okolnosti, koje je Prvostepeni Sud priznao optuženom bile su: maloletnost optuženog, da optuženi ranije nije bio osuđivan, primerno vladanje optuženog na Sudu, dok otežavajućih okolnosti nije bilo.

Po oceni ovog Suda, Prvostepeni sud je precenio olakšavajuće okolnosti i optuženom izreklo kaznu koja nije primerena sa intazitetom društvene opasnosti učinjenog krivičnog dela i sa krivičnom odgovornošću optuženog kao izvršioca krivičnog dela, imajući u vidu daje kod optuženog pronađena vrsta oružja i municije koja nije dozvoljena građanima što predstavlja visoku društvenu opasnost.

Stoga, imajući u vidu ove okolnosti, ovaj Sud optuženom izriče kaznu kao u dispozitivu ove presude, uveren da će se postići cilj kažnjavanja predviđen odredbama iz člana 34 PKZK.

Kao što je gore navedeno i u smislu odredaba iz člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Ap.br. 464/2004, dana 08.02.2005 godine.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća sudija
Agim Krasnići

Članovi veća sudije

Avdi Dinaj i
Riza Ljoci